

TİRŞİK

ÇUKUROVA YEREL DERGİSİ

■ Ekim-Kasım-Aralık 2010 ■ Sayı: 22

**Artık
Milletvekilimiz
Olsun!**

Malkara Yolu Üzeri 7. Km. TEKİRDAĞ Telefon: 0 (282) 229 21 20 • Faks: 0 (282) 229 21 19
www.serinogullari.com info@serinogullari.com.tr

TİRŞİK

ANDIRIN VE ÇUKUROVA YEREL DERGİSİ

ANDIRIN GELİŞİM PLATFORMU'NUN YAYIN ORGANIDIR.

Andırın Gelişim Platformu Adına İmtiyaz Sahibi
Ahmet NARİNOĞLU

Genel Yayın Koordinatörü
Salih ZENGİN

Yazı İşleri Müdürü
Sezaî ŞENGÖNÜL

Yayın Kurulu
Ahmet NARİNOĞLU
Hüsnü KARCI
H. Salih ZENGİN
Tahsin SARIBIYIK
Celil ÇINKIR
Cumali YAŞAR

Abone, Reklam Ve Halkla İlişkiler
Soner KESME
İskender ZENGİN

Adres
Eski Osmanlı Sok. Dilan Sit.
A Blok No:8 K.6 D.11
Mecdiyeköy / Şişli - İstanbul

Telefon
0212 273 02 46

Web Adresi
www.andirin.org.tr

e-posta
andiringelisimler@gmail.com

Yayın Türü
Yerel Dergi

Grafik-Tasarım
Yeşim Karakoç

Baskı
Mart Matbaa Sistemleri Tic ve San A.Ş.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarna aittir.

İçindekiler

4 Artık Milletvekilimiz Olsun	31 Ali Çanak
5 4.Andırın Doğa Şenliği	34 Ahmet Narinoğlu: Neden?
10 Andırınlı Çocuklar	36 Kültür Erozyonu
11 Halk Yürüyüşü Yapıldı	38 Ermeni İsyanı
12 Andırın'dan Haberler	39 Eğitim
14 Adana'dan Haberler	40 Bir Sarı Sonbahar
15 İbrahim Ergün	42 Zurba
16 Sürek Avına Yoğun İlti	43 Abdurrahman Kızılay
17 Anacık İlköğretim Okulu	44 Andırın Karşılması
18 Baki Tezcan	45 Andırında "Ali" ler
19 Andırında Doğal Tarım	46 Şiir: Andırında Yaşamak
20 Harman	47 Oktay Çağatay
21 Bektaşlı Köyü	48 Baççı
22 Padişah Mezarı İzinde	49 Şiir Köşesi
23 Bizden İnsanlar	50 Unutulan Kelimeler
24 İbrahim Cebeci	51 Günlük Nasıl Yazılır?
25 Proje Dünyası	52 Andırın Yazılmamış Tarihi
26 Turan Çolakkadı ile...	53 Göç Yolunda Kültür
29 Kağnı	54 Aşıkların Gözyaşı
30 Zenaat	

Platform'dan...

Yaz ayı ülkemizin her yerinde olduğu gibi andırında da sıcak geçti. Bütün Çukurova insanı yaylalara doldular. Andırın bunların en başında geldi. Nedeni de Andırının yalnızca serinleten yer olmamasının yanında her kesimden insanın ihtiyaçlarının karşılandığı yer olmasıdır. Gerçekte Andırın her yaştan insana, her çeşit çeşit ihtiyaçlarını karşılayacak bir imkan ve ortam sunmaktadır. Yayla ve doğa turizminin her çeşidi, her türlü sosyal kültürel etkinlikler bu coğrafyada bulunur. Andırının farkı buradan ileri gelir.

Artık küresel ısınma gösteriyor ki, yaylacılık olmasa olmaz.yani ,andırın yaylalarıçukurovanın vazgeçilmez parçası haline gelmiştir. Çukurovada hayatın bir parçası andırında geçecektir.bu şu anlama gelmektedir.Andırın bölgenin ortak geleceği olmuştur.Andırının geleceği bölgeyi ilgilendirmektedir. Rahatlıkla Andırının geleceği bölgenin geleceğidir diyebiliriz.

Bu yıl 4.Andırın yayla, doğa ve spor şenliği önceki yıllar gibi coşkulu geçti.geçen yıllar şenlik bölümü Çınar geçidinde olurken bu yıl ilk defa Kışla Bahçesinde oldu. İyi de oldu. Kışla Bahçesi tarihinde yapılan güreş ve benzeri etkinlikler yeniden yaşandı. İleriki yaşlarda olanlar eski günlerini anmış oldular.kışla Bahçesinin derli toplu olması şenliğin daha görkemli olmasını sağladı.Gelecek yıl bu yılın eksikliklerini gidererek daha güzel etkinlikler yapacağımıza inanıyoruz.

Andırın gelişim platformu öncülüğünde bu yıl 4. Andırın çalıştay yapıldı. Artık her yıl çalıştaylar Andırında yapılıyor. Burada amaç hizmet alacak olan Andırın halkının ihtiyaç ve sorunlarını yerinde görerek buna uygun çözümler sunmak. Andırın çalıştayları ile ilgili dökümanları toplayarak kitap haline getirmeyi planlıyoruz. Çalıştayda emeği geçenleri kutluyorum. 4. çalıştayda andırına hizmet sunan kurum ve kuruluşlar çalışmalarını ortaya koydular. Halkımızla devletimizin iç içe çalıştığını burada gördük. Artık Andırın üzerine sempozyum yapma zamanı geldi diyebiliriz.

Bu yazın Andırındaki çalışkan ve başarılı öğrenciler 4. kez İstanbul'a geldiler. İstanbulun tarihi, turistik, kültürel zenginliklerini doya doya gezidiler. Bilgi ve görgülerinin arttığını gözlerimizle gördük. Bugün görgününün eğitimin en önemli parçası olduğunu bilim söylüyor. Bu gezilerin yavrularımızın ufuklarını açacağına, hayat başarılarında temel olacağına inanıyoruz.

Tırşik dergisi yayın hayatına devam ediyor. Yılda 4 kere; yani her mevsime atfen çıkmaya devam edecek. Tırşik dergisinin hem yazı kadrosu genişliyor hem de düşünce birikimi artıyor. Andırın ve içinde bulunduğu çukurovanın kültür değerleri dergide işlenmeye çalışılıyor. Tırşik dergisi artık Çukurova bölgesinin dergisinin yayın organıdır. Nasıl Andırın çukurovaya aitse Tırşik dergisi de bölgeye ait olacaktır.

Platformumuz projeleri teşvik etmeye devam ediyor. Kahramanmaraş Valiliği ve Andırın Kaymakamlığının fon kaynaklı yürüttüğü projelerde platformumuzun emeği ve çabası var. Platform, kuruluş amacına uygun olarak projelerin yanında yer alıyor. Herkesi proje yapmaya, projeler üzerinde kafa yormaya tekrar tekrar davet ediyoruz.

Bu yılda Andırın ve bölgeden hayli gençlerimiz üniversitelere girdiler. Tebrik ediyor, başarılar diliyoruz; ancak onların yanında olmalıyız. Maddi ve manevi desteğimizi esirgememeliyiz. Gerçi pek çok hemşerimiz kendi başına bunu yapsa da doğru olanı örgütlü olarak yapmaktır; yani organize olarak gençlerimize destek olmalıyız. Andırın dışındaki derneklerimizde yörenizdeki gençlere destek olun çağrısını yeniliyoruz.

Gelecek sayımızda daha verimli ve faydalı olmak ümidiyle...

Artık Milletvekilimiz Olsun

- *Her Andırın'lı siyaset alanında kendini yalnız hisseder*
- *Andırın temsilde adalet istiyor*

Andırın Kahramanmaraş'ın şirin bir ilçesi olarak bilinir. Bunun yanında Andırın'ı anlatan başka tanımlar da kullanılır. Mesela; Maraş'a uzak oluşu, Maraş kültürüyle içiçe olmayışı, Adana veya Çukurova kültürüne yakın oluşu, ekonomisinin Çukurova'ya bağlı oluşu gibi.

Bir Kahramanmaraş valimiz Andırın'a geldiğinde "Kendimi Adana'da hissediyorum" demiştir. Andırın'ın meşhur kışla bahçesinde yazın dinlenen insanların memleketlerini araştırdığımızda çoğunluğunun Çukurova'lı olduğu görülür. Tarihten beri göç yolu üzerinde bulunan Andırın, bunun kültürel zenginlik olarak avantajlarını kullanmış, ancak merkezle yani Kahramanmaraşla bağına da gevşetmiştir.

Bu tabloyu ekonomi ve sosyal hayattan çok siyaset alanında okumaktayız. Altmışbeş yıllık demokrasi tarihimize baktığımızda tahminen yirmiye yakın seçim döneminde ancak üç milletvekili çıkarabilmiştir Andırın. Bunun anlamı şudur: Andırın, kendini temsil edecek milletvekilini sürekli çıkaramamış, bunun sonucunda da sistemden beklentilerini alamamıştır.

Tabloyu böyle okuduğumuzda Andırın'ın kalkınması ve gelişmesi gelip siyaset alanına, oradan da milletvekilliğine dayanmaktadır. Gerçekten de her Andırın'lı gelişmemişliğini bütçeden az pay alışı bunu da Andırın'ın içinden çıkan milletvekilinin olmayışına bağlar.

Aslında Andırın eskiden beri öğrenilmiş bir çaresizlik yaşamaktadır. Andırın'ın içinde veya dışarda yaşayan her Andırın'lı eskiden beri Andırın'ın siyaset alanında temsilcisi olmadığı için gelişmediğine inanır. Bu konu kültürümüze ve dilimize de yerleşerek tekerlemeler haline gelmiştir. "Dirin dirin Andırın, iki dükkan bir fırın" veya "Kazaran kaza oldu Andırın kazası, davar gütmeden gelir meclis umum azası", "Tırşikçi", "Kabakçı" tekerlemeleri öğrenilmiş çaresizliğin hoş anlatımlarıdır.

Gerçekten Andırın seçmeni bir milletvekili çıkaracak sayıda

değildir. Böyle olunca bölgecilik veya dar yerel milliyetçilik yapamaz. Merkez veya komşu ilçelerle işbirliği arar. Malesef bugüne kadar da bu yöntem başarılı sonuç vermemiştir. Çare, geriye merkezde siyaset yapıcılarının Andırın'a seçilebilir sırada bir milletvekilliği hakkı vermesine kalmaktadır. Bu da insafa kalmış bir yoldur. Hiçbir zaman da gerçekleşmemiştir. Önümüze baktığımızda Andırın, dün olduğu gibi ilerde de milletvekili çıkaramayacağı bir manzara içindedir.

Evet, Andırın'lı kendini yalnız ve öksüz hisseder.

Tablo bu olunca, Andırın akıl yürütme yoluyla çare aramaktadır. Önünde de iki seçenek bulunmaktadır. Ya Elbistan il olacak, geriye kalan oluşumda seçmeni karşıladığı için milletvekilliği kazanacak, ya da Osmaniye'ye bağlanacak, oradan milletvekilliği kazanacak. Aslında bu arayışlar yukarıda belirtilen çaresizliğin ve tıkanmışlığın ifadesidir. Şu söylenebilir; Andırın'ın içinden kendini kanıtlayan, yarışan adaylar çıksın ve milletvekilliğini başarsın. Ancak böyle insanlarımız denediği halde realite hiç böyle olmamıştır.

Geriye temsilde adalet yöntemi kalıyor. Yani Kahramanmaraş'ta şimdiye kadar temsil edilmemiş Andırın'a bu kez seçilebilir sırada bir milletvekili hakkı tanımak. Bu biraz da Andırın'ın tek vücut olmasına bağlıdır. Yani, istemesi ve mücadele etmesine bağlıdır.

Siyasi partiler şimdiden Andırın'a çağrılmalı, açıt, net, samimi konuşulmalı. Andırın şimdiden önünü görmeli.

Her Andırın'lı bu dönem zincirin kırılmasının, artık Andırın'dan bir milletvekili çıkmasını istiyor. Kendi gücü ve kapasitesiyle olamayacağını da gün gibi biliyor.

Sloganımız; ARTIK BİR MİLLETVEKİLİMİZ OLSUN!

Andırın Gelişim Platformu

4.Andırın Doğa, Yayla ve Spor Şenliği'nde Coşku Bu Yıl da Devam Etti

İskender ZENGİN

Andırın ilçesinin doğal, tarihi ve kültürel özelliklerini tanıtmayı amaçlayan, Andırın Kaymakamlığı, Belediye Başkanlığı ve Andırın gelişim platformu tarafından gelenekselleştirilen 40 civarında sivil toplum kuruluşunun destek verdiği 4. büyük Andırın doğa, yayla ve spor (AYDOS) şenliği büyük bir katılım ve coşku ile yapıldı.

Andırın Kaymakamlığı, Andırın Belediye Başkanlığı ve Andırın Gelişim Platformu tarafından organize edilen şenlik 5 Ağustos 2010 tarihinde Kışla bahçesinde İlçemiz Kaymakamı Kürşad Özdemir, Belediye Başkanı

Baki Tezcan ve Kadırlı Belediye Başkanı Dr. Ömer Tarhan tarafından yapılan sergi açılışı ile başladı. Özellikle yayla turizmi açısından bölgenin tercih edilen yerleri arasına gelen ilçemizde bu sene 4. sü Gerçekleştirilen şenliğin ilk günü Geben kasabası kayranlı mesire alanında, ev sahipliğini Geben Belediye Başkanı Gökhan Avcı'nın yaptığı Kırksu vadisi kanyon gezisi ve vadiye çekilen halaylar ile süren programda, Geben belediye başkanı Gökhan Avcı beldenin tarihi ve turistik yerleri hakkında misafirlere bir sunum yaptı.

Bu sene oldukça zengin bir içerikle

hazırlanan şenlikte, İlçe Müftülüğü tarafında aziz şehitlerimiz için merkez camiinde mevlit programı düzenlendi. Kışla bahçesinde sinema gösterimleri, Tarımsal ürünlerden ahududu, böğürtlen ve domates yarışmaları, "Varlık İçinde Yokluk Çeken Andırın" konulu 4. Andırın Çalıştayında Kahramanmaraş İl Kültür ve Turizm Müdürü Seydihan Küçükdağlı, bir konuşma yaparak, "Bir ülkenin turizm potansiyelini şehirlerin ve ilçelerin doğal ve kültürel varlıkları oluşturur" diyerek Andırın'ın tarihi dokusu, tespit edilen ve tescillenen kaleleri, tarihi ve kültürel yapısı hakkında bilgiler verdi.

Daha sonra, Kahramanmaraş Orman Bölge Müdür Yrd. Ali Göçer, İl Tarım Müdür Yardımcısı İbrahim Akçul, DSİ 20 Bölge Müdür Yrd. Mustafa Altınok, Karayolları 5. Bölge Müdür Yrd. Turgut Aydın'da birer konuşma yaparak şenliğe katılanlara geniş açıklamalarda bulundular.

Atıcılık yarışmalarının ayrı bir heyecan kattığı şenlikte zirve yürüyüşünde Tırıl dağı gezisi, yayla sohbetleri, sportif faaliyetler ve konserlerle icra edilen program Kahramanmaraş Milletvekilleri TBMM Başkan Vekili Nevzat Pakdil, Milli Eğitim Komisyon Başkanı Prof. Dr. Mehmet Sağlam ve Av Veysi Kaynak'ında iştirak ettiği yaklaşık sekiz bin kişinin katılımıyla Andırın Kışla Bahçesinde sona erdi.

Saat 10.00'da Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması ile başlayan şenlikte bir konuşma yapan Andırın Belediye Başkanı Baki Tezcan şunları söyledi.

“Değerli Misafirler sevgili katılımcılar, bu sene 4.sünü düzenlemiş olduğumuz şenliğimizi 4 gündür çeşitli etkinliklerle icra etmeye çalıştık. Bu günde burada sizlerle beraberiz. Hepiniz hoş gediniz. Civar il ve ilçelerde olmayan coğrafi yapısıyla bir doğa ve yayla kenti olan ilçemiz tarihi, kültürü ve doğasıyla ön plana çıkmıştır. Her yıl yaz aylarında çok sayıda yaylacı ağırlayan ilçemizde son 6-7 yılda büyük gelişmeler oldu. Yaptığımız hizmetlerle andırının kaderini değiştirdik, sıkıntıları çözüme kavuşturmaya çalıştık. Andırın Kadirli, Andırın Göksun yol çalışmaları hakkında da bilgiler vererek, Milletvekillerimizden de Andırın'a bir Kapalı Spor Salonu istiyoruz diyen Tezcan, ilçemizin eğitim alanında gösterdiği başarıları da değinerek, daha yapacak çok işimiz var, bu şenliğin yapılmasında büyük çaba ve gayret sarfeden hemşehrimiz Ahmet Narioğlu'na ve İlçemiz Kaymakamı Kürşad Özdemir'e teşekkür ediyorum dedi.

Andırın Kaymakamı Kürşad Özdemir ise yaptığı konuşmada; “4. Andırın Yayla, Doğa ve Spor şenliğini birlikte yapıyoruz. Geben de yayla ve vadi gezisi Tırıl dağımızda doğa ve zirve yürüyüşü yaptık, Atıcılık yarışması düzenledik, köylerimizde yayla sohbetleri, kışla bahçesinde sergi açtık Andırın'nın sorunlarını tartıştık, futbol oyunları seyrettik bu günde burada sizlerle bir araya geldik.

“Andırın'ın çok önemli bir kültür değeri vardır. Önemli özellikleri vardır, farklı doğası, coğrafyası bitkisel özellikleri vardır. Andırın üç coğrafyanın görüldüğü bir ilçedir. Bu şenlikteki amacımız Andırın'ın sahip olduğu yayla, doğa, kültür, gelenek ve göreneklerini sizlerle paylaşmak, Andırın'lı yöneticileri bir araya getirerek birlik ve beraberliği sağlamaktır” diyerek tüm katılımcılara teşekkür eden Kaymakam Özdemir, Eğitimin öneminde ise; Andırın insanı zekidir, çalışkandır, azimli ve gayretlidir, başarıları de karakteristik özelliğidir” dedi.

Daha sonra Kahramanmaraş Millettekileri yaptıkları konuşmada şunları söyledi;

Veysi Kaynak; Andırın Kahramanmaraş'ın en güzel ilçelerinden biridir, şenliği organize edenleri kutluyorum bu güzel mekanda bu yaylada böylesine güzel bir organize yaptığınız için Mehmet Sağlam: Öncelikle şenliği organize edenleri kutluyorum. Andırın tarih ve kültürel yönden çok zengin bir ilçedir. Böyle tabiat güzelliği, doğa güzelliği olan bir ilçede bu güzel yaylada böyle güzel bir organizasyonu hazırlayanları kutluyorum dedi.

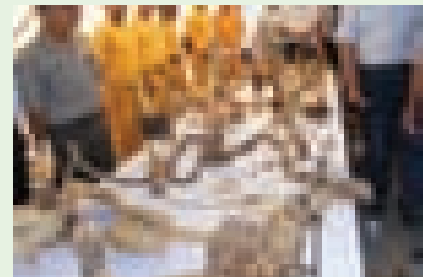
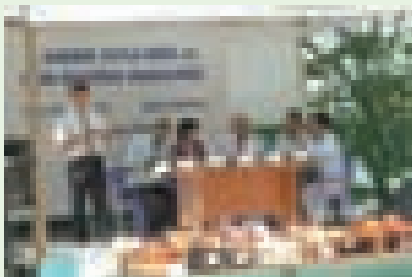
Nevzat Pakdil: Andırın'da düzenlenen bu yayla şenliğiyle güzel bir yayla havasında beraberiz. Bu şenlikle bir geleneği, bir kültürü, yaşatıyorsunuz bizler geçmişi olan bir kültürün medeniyetin mensuplarıyız. Kültürümüzle de ne kadar iftihar

etsek azdır. Diyen pakdil, andırının eğitimi ile ilgili olarak ta milli eğitim alanında da gösterilen başarıdan dolayı herkesi ayrı ayrı kutluyorum dedi.

Halk oyunları gösterileri ile devam eden şenlikte düzenlenen atıcılık yarışmaları, tarımsal

ürünler yarışmaları ve sportif faaliyetler kapsamında derece alan yarışmacıların ödülleri verilmesinin ardından, kurulan çadırları gezen davetlilere çadırlarda ikramlarda bulunuldu. Çeşitli etkinliklerle devam edecek olan şenliğin öğleden sonraki bölümü Mardin ilinde şehit olan üç askerimizden birinin Andırın'lı olması haberinin duyulması nedeniyle iptal edildi.

Şenlikten... gezi ve notlar

• Bu sene dördüncüsü düzenlenen Andırın Yayla, Doğa ve Spor Şenliği kapsamında Kışla Bahçesinde yapılan açılışın ardından Geben bölümünde Geben Belediye Başkanı Gökhan Avcı

tarafından Kırksu yaylasında ikramlarda bulunuldu.

• Spor müsabakaları kapsamında düzenlenen halı saha futbol karşılaşmalarına 10 takım katıldı. Müsabakalar sonunda 1. Kürtüllü Spor, 2. Keleşli Özer Dostluk Spor ve 3. Andırın Gençlik Spor oldu.

• Kışla Bahçesinde düzenlenen Aşıklar Şölenine Kahramanmaraş Halk Ozanları Kültür ve Dayanışma derneğinden katılan 10 kişilik sanatçı

gurubunu izlemeye gelen çok sayıda vatandaş neşeli saatler yaşadı.

• Tırlı dağı zirve yürüyüşünde; Dağın zirvesine çıkan 100 kişilik gezi grubuna İlçe Kaymakamı Kürşad Özdemir, İlçe J. Bölük Komutanı Yüzbaşı Murat Munzur, Emniyet

Amiri Gökhan Dedebağı, Dernek Başkanları ve Andırın Çevre, Eğitim ve Doğa Varlıklarını Koruma Derneği üyelerinin eşlik ettiği gezide zirvede çay keyfi yapıldı.

• Zirve yürüyüşü Orman İşletme Müdürlüğü tarafından yeni yapılan yangın kula yolunda yapılırken, 3kmlik yolda yürüyüş yapılarak zirveye ulaşıldı. Andırın'ı kuşbakışı görme imkanı buldular ve Kuşoluğu yaylasında Orman İşletme Müdürlüğü tarafından ikramda bulunuldu.

• Şenlik kapsamında Atıcılık Yarışmalarının açılışı Kaymakam Özdemir ve Belediye Başkanı tarafından yapıldı. Yarışmada birden

altıya kadar çeşitli ödüller verildi. Yarışmaya 91 kişi katıldı. Yarışmada hiç isabet kaydedemeyen atıcılar arasında çekilen kura ile Karavana

ödülünü Cennet Firdevs Arık isimli bayan alırken, yarışma birincisi Hüseyin Tezcan Otomatik Av Silahı,

2. olan Ahmet İnekçi Tek Kıрма, 3. olan Emre Çolakerol tek saçma alırken 4., 5., ve 6. da çeşitli av malzemeleri ödülü aldı.

- Çeşitli müsabakalarda derece alan yarışmacıların ödülleri, TBMM Başkan Vekili ve Kahramanmaraş Milletvekili Nevzat Pakdil, Eski Milli Eğitim Bakanı ve Kahramanmaraş Milletvekili Mehmet Sağlam, Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak, İlçe Kaymakamı Kürşad Özdemir, İlçe Kaymakamı Kürşad Özdemir'in Sevgili Eşi Zübeyde Özdemir, Belediye Başkanı Baki Tezcan, Ak Parti Kahramanmaraş İl Başkanı Fatih Mehmet Erkoç, Geben Belediye Başkanı Gökhan Avcı, Yeşilova Belediye Başkanı Hüseyin Kayran ve Belediye Başkanı Baki Tezcan'ın sevgili eşi Nihan Tezcan tarafından verildi.

- Her yıl Çınargeçidi mesire alanında yapılan şenlik bu sene merkez Kışla

Bahçesinde yapılarak farklı bir atmosferde ve organizeli bir şekilde icra edilirken, civar il ve ilçelerden de çok sayıda davetlinin katıldığı şenlikte K.Maraş AKSU Tv ve Kadirli MRT Tv de çekimler yaptı.

3. kez Öğrenciler İstanbul'da...

Andırın'lı Çocuklar

Abdullah MURADOĞLU

O çocukların yüzünde ülkemizin aydınlık geleceğini gördüm...

Kızlı erkekli elli kadar çocuktu.. Onlarla Fatih'te çay molası verdikleri bir sırada karşılaştım..

Hepsi de civıl civıldılar..

Yaşadığımız olayların verdiği azaptan bunalmış bir yüz ifadesiyle dolaşıyordum. O çocukların yüzlerindeki mutluluk ifadeleri beni yaşadığım azaptan çekip alıverdi. Rengarenk bir çiçek bahçesindeymiş gibi hissettim kendimi..

Oluverdim ben de onlarla birlikte bir çocuk..

Rehber öğretmenlerle çay içip sohbeti koyulaştırdık.

Çocuklar Kahramanmaraş'ın Andırın ilçesinden gelmişlerdi..

Büyük kısmı Andırın'ın köylerinden..

Yine çocukların ezici çoğunluğu ilk defa İstanbul'a gelmişler..

İlköğretim okullarından en başarılı öğrencileri ödüllendirmek için düzenlenmiş bir program bu.

Bütün dünyaları köy ve Andırın arasında sıkışmış olan çocuklarımız için İstanbul gezisi,

büyüleyici.

Öğretmenlerimizin anlattığına göre program, çocukların başarı seviyelerini olumlu etkiliyormuş..

Programa baktım ve açıkçası gıpta ettim..

Yedi günlük program sayesinde çocuklar, otuz yıla yakın İstanbul'da yaşayan benim bile görmediğim yerleri görmüşler..

Çocuklarımızın ufkunu genişletiyor ve bakışaçılarını zenginleştiriyormuş program. Zaten yüzlerinden de anlaşılıyordu..

Onları çok iyi anlıyordum..

Çünkü 1974'de ortaokul birinci sınıftan ikinci sınıfa geçerken dört çocuktan biri olarak Samsun'daki denize sıfır Kızılay Kampı'na gönderildiğimde ben de aynı hisleri yaşamıştım.

Şu lanet EOKA'cılar Kıbrıs'ta mesele çıkarmamış olsaydılar 15 günlük tatilin tadını çıkaracaktım.

İlk defa deniz görmüştüm ve ilk defa büyük bir şehre gitmiştim.

Kampta yüzlerce çocuk civıl civıldık..

Kızılay görevlileri Kıbrıs'a gitmek zorunda kaldıklarından tatil ikinci günü bile bulmamıştı

ama yine de mutlu ve şen dönmüştüm. Bir günlük de olsa ufku zenginlikler açılmıştı..

Hala okullarımızda böyle bir uygulama devam ediyor mu bilmiyorum..

Devam etmiyorsa bile zenginleştirilerek ve daha fazla çocuğu kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmeli..

Müthiş bir moral kaynağı olduğunu hem kendimden biliyorum hem de Andırın'lı çocuklarda gözlemledim.

Andırın ve İstanbul'dan bu geziye katkıda bulunanları yürekten kutluyorum..

O çocukların yüzlerinde aydınlık geleceğimizi gördüm derken bunda en fazla payı olanlar da hiç kuşkusuz cefakar öğretmenlerimiz.

Ne iyi ettiniz de görüldünüz..

Bakın sevgi ve umut dolu bir yazı çıktı sayenizde..

Ve sayenizde ülkemizin gündeminde sadece terör olmadığını, güzel şeyler olduğunu da gösterdiniz bize.

Geleceğimizden umutlanmanın ne kadar güzel olduğunu bir kez daha öğrettiniz bize.

Halk Yürüyüşü Yapıldı...

Ramazan ÖZDEMİR

19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve spor Bayramı etkinlikleri kapsamında yapılan ve ilçemizde de gelenekselleşerek devam eden halk yürüyüşü yapıldı.

Andırın Kaymakamlığı ve Andırın belediyesinin ortaklaşa düzenlediği 2.Tirşik festivalinden sonra yine Andırın Kaymakamlığı ve Andırın belediyesinin organizasyonu ile gerçekleştirilen halk yürüyüşü ve gençlik koşusu hükümet konağı önünden saat 11:00 'da davul zurna eşliğinde başladı. Yürüyüş ilçe merkezine yaklaşık 4 kilometre mesafede

vatandaşların gözde yerlerinden başasak parkurunda gerçekleştirildi. Yeşilyurt güzergâhından başasak mevkiine yeni açılan yol boyunca süren yürüyüş başasakta noktalandı. Burada ilçe kaymakamı Kürşad Özdemir'inde katıldığı çift kale futbol maçı yapıldı. Kaymakam Özdemir'in bulunduğu takım 4-2 yenildi. Öğrencilerin oyunlar oynayıp, halaylar çektiği etkinlik bahar şenliğine dönüştü. Yanlarında getirdikleri uçurtmaları gökyüzünün masmavi boşluğunda uçuran vatandaşlar burada birde ilk kez gördükleri tabiat olayının güzelliğini yaşadılar. Güneş etrafında daire şeklinde oluşan iki adet gökkuşağını fotoğraflayan vatandaşlar böyle bir olayı ilk kez gördüklerini güzel bir anı yaşadıklarını ifade ettiler. Öğlen saatlerinde piknik yapan öğrenciler doğa ile iç içe olmanın keyfini sürerken Andırın Kaymakamı Kürşad Özdemir, belediye

başkanı Baki Tezcan bazı okul ve daire müdürleri oluşturdukları gençlik halayında yöremizde oynanan halaylar çektiler. Etkinliğin sonunda Maliyeci Ömer Kayıran tarafından katılımcılara başasakta bulunan kendine ait kır bahçesinde ikramlar yaptı. Andırın Belediyesi ekipleri tarafından vatandaşlara meyve suyu ve şişelenmiş su dağıtımı yapıldı.

Bu yıl yapılan halk yürüyüşüne; İlçe kaymakamı Kürşad Özdemir, garnizon komutanı Onur Alcal, Belediye başkanı Baki Tezcan, Emniyet amiri M. Ahmet Güngör, Milli eğitim müdürü Sebahattin Haytaoğlu, Özel idare müdürü Ayhan Başdoğan, bazı daire müdürleri, okul müdürleri, öğrenciler ve vatandaşlar katıldı. Siyasi parti temsilcileri, mahalle muhtarları ve STK temsilcilerinden katılım olmaması vatandaşlar tarafından tepki ile karşılandı.

Andırın'dan Haberler...

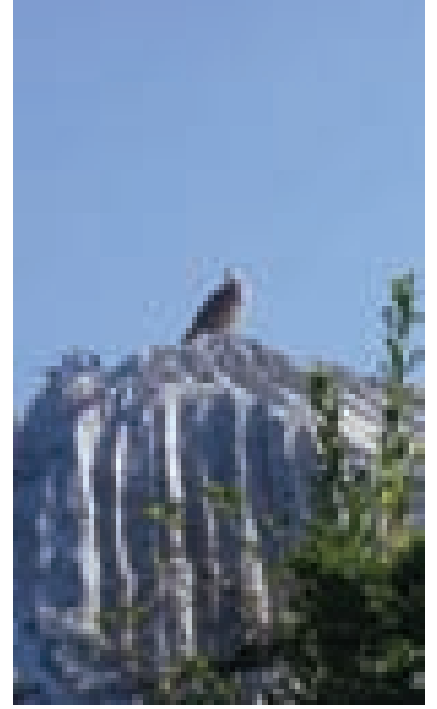
İskender ZENGİN

Andırın'da Doğaya 500 kınalı keklik ...

Kahramanmaraş'ın Andırın ilçesinde İl Orman ve Çevre Müdürlüğü tarafından ilçeye bağlı gökçeli köyü yakınlarına 500 adet kınalı keklik bırakıldı.

Kahramanmaraş İl Çevre ve Orman Müdürü Hüseyin Çanak yaptığı açıklamada; " Kapıçam Keklik üretim istasyonunda üretmiş olduğumuz keklikleri koruma altına alarak doğaya bırakıyoruz. Keklikleri bıraktığımız bu gibi alanlarda avlanma yasağı uygulanarak koruma altına alınacaktır" dedi.

Sabah saatlerinde Andırına gelen İl Çevre ve Orman Müdürü Hüseyin Çanak, Milli Parklar Şube Müdürü, Andırın Kaymakamı Kürşad Özdemir, Belediye Başkanı Baki Tezcan, Andırın Ak Parti İlçe Başkanı Şaban Avcı, Andırın Orman İşletme Müdürü Mehmet Demirbağ, Andırın Avcılar ve Atıcılar Kulübü başkanı Duran Paksoy 'da katılarak keklikleri doğaya bıraktılar

MEHMET ALİ ZENGİN Soru Kitapçıklarında yer aldı...

İlçemizin yetiştirdiği ünlü şahsiyetlerden ve Gazetemizin Kurucusu Şair-Yazar Merhum Mehmet Ali Zengin (Nedim Ali) "Enstitü" isimli KPSS genel yetenek/genel kültür isimli deneme sınavı dergisinde sorulardan birisinde konu oldu.

Sözkonusu deneme kitapçığının 23. sorusunda; Yürekli, inançlı, dosdoğru bir genç adamdı M. Ali Zengin. Hayatı örselenmiş köşelerinden yaşıyordu.

"uzaklaşmak istemiyorum, otomobil kredisi almak istemiyorum, sistemin yumuşak karnı beni hep rahatsız etmiştir" diyordu. İkindiyazıları, bu boyun eğmeyeşin, bu soylu direnişin belgesi olmalıydı. Andırın'da yaşayıp oradan 4 sayfalık bir dergi ile büyük kentlere ün salışı onun içinde ne büyük sevdaların dolaştığını, ne kıyametlerin koptuğunu haber vermiyormuydu?

Bu parçada sözü edilen kişi ile ilgili olarak aşağıdakilerden hangisi söylenemez?

- Cesur ve dürüst bir adamdır.
- Sanatçı bir kişiliğe sahiptir.
- Günlük hayatta karşılaştığımız insanlardan farklı bir yapıya sahiptir.
- Teknolojik gelişmelerin sunduğu kolaylıklardan faydalanmayı reddetmiştir.
- Duygularını istediği gibi anlatamayan kapanık biridir.

Şıkları ile deneme kitapçığında yer almıştır.

27 yıl sonra aynı sıralara oturdular...

1980-83 yılları arasında Andırın Lisesinden mezun olan lise mezunları

kurban bayramında bir araya gelerek hasret giderdiler.

Andırın Çok Programlı Lisesinde bir araya gelen lise mezunları, mezun oldukları

okulda aynı sıralara oturarak, nostalji yaşadılar.

Aradan geçen onca yıllar sonra bir araya gelenin mutluluğunu yaşıyoruz diyen, Ankara Andırınlılar ve Kamu Kalite Derneği Başkanı Ramazan Püsküllü, "Bu gün burada yıllardır görmediğimiz arkadaşlarımızla bir arada olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Şu an hepimiz Türkiye nin değişik illerinde çeşitli kurumlarda çalışıyoruz. Kurban Bayramı tatili nedeniyle , bu gün burada bir araya

geldik. İlerleyen zamanlarda diğer arkadaşlarla da irtibat kurmaya çalışarak, bu birlikteliği geleneksel hale getirmeyi amaçlıyoruz" diyen Püsküllü, bu birliktelikle bir araya gelmedeki amacımız, "Hem yıllardır görmediğimiz arkadaşlarımızla hasret gidermek, hem de mezun olduğumuz bu okulumuza ne gibi katkı sağlayabiliriz, yardımda bulunabiliriz amacıyla, bir araya geldik" dedi.

İlçemize yeni bir mesire parkı kuruluyor

Andırın Orman İşletme Müdürlüğü tarafından ilçemizin kuzeyinde bulunan eski mesire yerine paralel olarak modern bir mesire parkı yapılıyor.

İlçemizin önemli değerlerinden biri olan Çınargeçidi mesire alanının baraj suları altında kalması nedeniyle, Andırın Orman İşletme Müdürlüğü tarafından yürütülen proje kapsamında aynı alana paralel olarak yapımı devam eden, baraj manzaralı yeni mesire alanındaki çalışmaların tüm hızıyla devam ettiği öğrenildi.

Andırın Orman İşletme Müdürlüğü ekiplerince sürdürülen yoğun faaliyetler kapsamında bölgede yapımı devam eden mesire alanının; 65 dönüm genişliğinde olacağı kaydedildi.

Proje kapsamında anfiteatro, voleybol sahası, çocuk parkı, oyun alanları, otopark alanları, yürüyüş parkuru, çeşme,

kafeterya gibi birçok ayrıntının yer alacağı alanda 50 adet piknik masaları yerleştirileceği belirtildi.

Şu an mesire alanının içerisinde yapımı devam eden, 3 katlı ahşap kaplama kır kahvesinde son rötuşların yapıldığını belirten yetkililer, mesire alanının yaz aylarına kadar tamamlanacağını belirttiler.

Modern yapılacak olan mesire alanına Andırın halkının ihtiyacı olduğunu belirten yetkililer, çalışmaların tamamlanmasının ardından ortaya marka bir mesire alanının çıkacağını söylediler. Toplumaya yönelik her türlü ihtiyaca cevap verebilecek biçimde planlanan piknik alanının büyük bir ihtiyaç olduğunu vurgulayan yetkililer "Vatandaşlarımızın piknik yapabileceği dört dörtlük bir alan ilçemizde yok. Bu eksiği dikkate alarak, eski mesire alanı mevkiinde modern bir mesire alanı oluşturmayı düşündük.

Projemizi tamamladık ve uygulanması için bir süre önce belirlenen bölgede çalışmalara başladık ve büyük bir kısmını tamamladık.

Projemiz tamamlanınca piknikçilerin her türlü ihtiyacı karşılanabilecek. Halkımıza böylesine güzel bir eser, güzel bir piknik alanı kazandıracamız diyen yetkililer, yayla turizmi açısından büyük bir önem arzeden Andırında özellikle yaz aylarında nüfusun yoğunluğuna dikkat çekilerek, çam ağaçları arasında kurulan mesire alanının yaz- kış ihtiyaca cevap verebilecek bir konumda inşa edilmeye çalışıldığına dikkat çektiler.

Mesire alanının İlçe merkezine 5 Km mesafede olduğunu belirten yetkililer, mesire alanının hayata geçmesiyle birlikte spor yapma, dinlenme ve piknik yapan vatandaşlar açısından önemli bir mekan olacağına dikkat çektiler

ANDIRINLILAR DERNEĞİ GENEL KURULU

Osmaniye ve Çevresinde Oturan Andırınlilar Derneği 2. olağan genel kurulu yapıldı. Başkanlığa Osmaniye Milli Eğitim Şube Müdürü Mahmut Gök seçildi. Dernek binasında yapılan 2. olağan genel kurulda, Mahmut Gök'ün hazırladığı tek liste ile seçimlere gidildi.

Derneğe kayıtlı 120 üyenin 85'inin katıldığı seçimlerde, Mahmut Gök'ün hazırladığı liste, üyelerin tamamının oyunu alarak yönetime seçildi. Yönetim Kurulu ise, Osmaniye Devlet Hastanesi Müdürü Hamza Tor, emekli eğitimci Zekeriya Gül, Ahmet Uçar, esnaf

Bekir Sadi Gök, H. Hasan Aslantaş ve gazeteci İsrail Avcı'dan oluştu. Gök, genel kurul sonrası yaptığı konuşmada, Yüksek İstişare Kurulu ve Mahalle temsilcileri oluşturup, dernek hizmetlerini daha geniş alana yaymaya çalışacaklarını bildirdi.

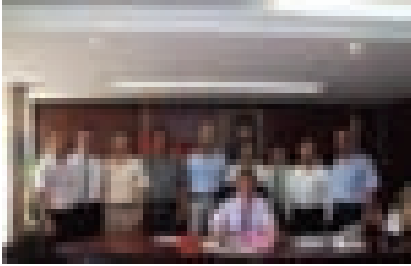

Adana'dan Haberler...

Soner KESME

ADANA ANDIRINLILAR DERNEĞİNİN YAPTIĞI FAALİYET VE ETKİNLİKLER

• Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü birimlerinde çalışırken hemşerilerimizden Sn.Veli BİLİCİ'nin İl Milli Eğitim Müd.Yardımcılığına, Sn.Ülkü AYDOĞAN'ın Teftiş Kurulu Başkanlığına, Sn.Osman KALENDER'İN Şube Müdürlüğüne, Sn.Veyssel Kamil AKMAN'ın Çukurova İlçe Milli Eğitim Müdürü olarak yeni görev yerlerine ataması yapılan hemşerilerimize hayırlı olsun ziyaretinde bulunup bu kişilerle beraber başarılı, özverili çalışmalar yaparak İlimizde ilklere imza atan İl Milli Eğitim Müdürü Sn.Abdulgafur BÜYÜKFIRAT' a teşekkür ve minnet duygularını belirtmek amacıyla Dernek Başkanımız Harita ve Kadastro Müh.Sn. Misal BOLAT, Bşk.Yrd. ve Adırın Gelişim Platformu, Tırşik Dergisi Reklam ve Halkla ilişkiler Müdürü Soner KESME, Yön.Kur.Ü. Levent EFİL ve hemşerilerimizden okul müdürü olan Sn.Süleyman AKSOY, Necati AVAN, Canan UĞUR, İsmet DAL, Mehmet ŞAHİN, Süleyman AVCI ziyaret etmişlerdir.

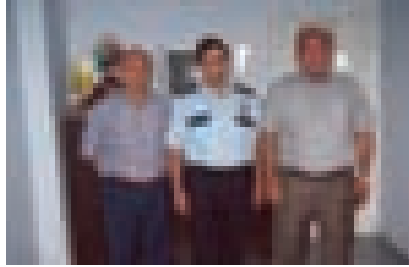

• Adıyaman Özel İdare Genel Sekreteri olarak görev yaparken İlimize Bayındırlık ve İskan Müdürü olarak atanan hemşerimiz Sn.Ahmet KIRILMAZ'a hayırlı olsun ve başarılar dilemek amacıyla Derneğimiz Başkanı Sayın Misal BOLAT, Bşk.Yrd. AGP ile Tırşik Dergisi Reklam Müdürü Sn.Soner KESME, Bşk.Yrd. Dr.Dilek YILMAZ, Yön.Kur.Üyelerimizden Sn.Mehmet TEMEL, Süleyman AKSOY, Necati AVAN ziyaret etmişlerdir.

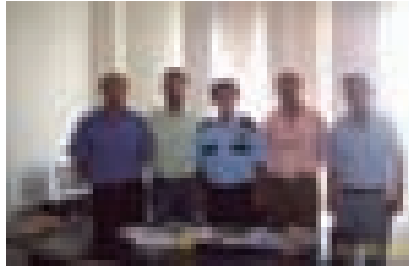

• Adana İl emniyet Müdürlüğünde İkmal Şube Müdürü görevini yaparken yine aynı yerde terfi eden ve KOM Şube Müdürü olarak yeni görevine başlayan Hemşerimiz Sayın A.Mithat DORUK'a Dernek Başkanımız Harita ve

Kadastro Müh.Sn. Misal BOLAT, Bşk.Yrd. ve Adırın Gelişim Platformu, Tırşik Dergisi Reklam ve Halkla ilişkiler Müdürü Soner KESME ile Yön.Kur.Üyemiz Ahmet İspir'in hayırlı olsun ziyaretlerinde bulunup, görevinde başarılar dilediler.

• Derneğimiz Yönetim Kurulu üyeleri İlimiz merkez Yüreğir İlçemizde yapılan çalıştaylar sonucu hem bu bölgedeki hemşerilerimiz hemde diğer adanalı hemşerilerimizin güvenlik güçlerinden beklenti ve taleplerini iletmek, paylaşmak ve çözümler üretmek için Yüreğir İlçe Emniyet Müd.Yrd.Sn.Metin ARSLANTAŞ'I ziyaret edip, sohbetler yapılmış ve Müdürümüzün başarılı çalışmalarından dolayı teşekkür ve saygılar sunarak ayrılmışlardır.

• Dernek binamızın bulunduğu Çukurova ilçemizde başarılarla doymayan ve ilk defa Ülkemizde eğitim ve öğretimde dijital çağı başlatarak Türkiye'de ilçeler arasında SBS sınavlarında 2.sraya yükselten İlçe Milli Eğitim Müdürü Sn.Veyssel Kamil AKMAN'ı makamında Dernek Başkanımız Harita ve Kadastro Müh.Sn.Misal BOLAT, Başkan V.ve AGP adına Sn.Soner KESME, Yön.Kur.Üyelerimizden ve Okul müdürlerimizden Sn.Levent EFİL, Süleyman (Taner) AKSOY, Canan UĞUR, Necati AVAN, İsmet DAL, Mehmet ŞAHİN ziyaret ederek bir ilke imza atan İlçe Milli EğitimMüdürümüze hitaben söz alan Dernek Başkanımız şükranlarımızı ileterek STK olarak bize düşen bir görev olursa seve seve tüm faaliyetlerde yer alacağımızı belirtmişlerdir.

• İlimiz Milli Eğitim Camiası Dernek Başkanımız Sn.Misal BOLAT' ın sevgili babasının vefatı nedeni ile bürosunda hem

başsağlığı dilemek hem de acısına ortak olmak amacıyla okunan yemekli mevlitte İl Milli Eğitim Müdürü Sn.Abdulgafur BÜYÜKFIRAT,

Teftiş Kurulu Bşk.Sn.Ülkü AYDOĞAN, İl Milli Eğitim Müdür Yrd.Sn.Veli BİLİCİ, Çukurova İlçe Milli EğitimMüdürü Sn.Veyssel Kamil AKMAN, Yüreğir İlçe Milli Eğitim Müdürü Sn.Ahmet ÖZDEMİR, Şube Müdürü Sn.Tufan TÜRKMENOĞLU, Sarıçam İlçe Milli Eğitim Müdürü Sn.Erdal DENGİ, AGP.ve Başkan V.Sn.Soner KESME, ASKİ Personel Daire Başkanı Sn.Recep DEMİRCİ, Yön.Kur.Ü.Levent EFİL, Ahmet İSPİR, Okan Başdoğan Okul Müdürlerinden Süleyman AKSOY, Necati AVAN, Mehmet GEBEN, Mehmet ŞAHİN, İsmet DAL, İlyas TEMEL,M.Necati KAMEROĞLU, Süleyman AVCI buluştular.

• AK Parti Çukurova ve İl Yönetimi Başarılarıyla, çalışmalarıyla örnek olan topluma yön veren sayılı ve saygın STK larından ilkinin derneğimize yaptılar. Toplantıda hazır bulunan Adana Milletvekili ve Tarım Bak.Kom.Bşk.Sn.Prof.Dr.Vahit KIRIŞCI, Çukurova İlçe Bşk.Sn.Demet SARI, İl Bşk.Yrd. İl Yönetim Ku.Üyeleri, Dernek Bşk.Sn.Misal BOLAT, Bşk.Yrd.Dilek YILMAZ, Bşk.V.ve AGP , dergimiz Halkla İliş.Müd.Soner KESME ve Yönetim Kur.Üyelerimiz fikir alışverişinde bulunarak Dernek Başkanımız ve Yön.Kur.Ü. çalışmalarını izlemeye devam edeceklerini belirterek teşekkür ettiler.

Bir Gönül Adamının Ardından...

İbrahim Ağabey

İbrahim Ağabey, insan vasfı ön plana çıkan, güler yüzlü, sevecen, çalışkan, yaşadığı coğrafya adına gayretkeş, ailesine, dostlarına, arkadaşlarına bağlı önemli bir değerdi. Gerek Geben Belediye Başkanlığı yaptığı dönemlerde, gerekse Andırın İlçesi Özel İdare Müdürlüğü yaptığı dönemlerde önemli hizmetlerde bulunmuştur. Andırın'ı bayındır kılmak adına Okul ve Kamu hizmet binaları gibi bir çok faaliyetlerde bulunarak önemli katkılar sağlamıştır. Şu hususu önemle belirtmek isterim: İbrahim Ağabey Medeni cesareti yüksek bir şahsiyetti. İşleriyle alakalı münasebet kurulması icabet eden bir çok bürokrat ve politikacılarla kişisel dostluk - arkadaşlıklar kurarak hizmetlerin öncelikli-hızlı bir şekilde hayata geçirilmesi adına önemli başarılar elde etmiştir.

İbrahim Ağabey, yaşı bir hayli ilerlemesine rağmen, çok sevdiği oğlunun ölüm acısına rağmen metanet göstermiş, hiçbir şey olmamacasına edebiyat- tarih- kültür - çevre ve insanlık adına bir çok çalışmalar yapmış, fikirler üretmiş, ürettiği kıymetli fikirlerini dost ve arkadaşlarıyla, Kamu Kurum ve Kuruluşlarıyla, STK'larla paylaşarak hayata geçirebilmenin gayret ve çabaları içerisinde olmuştur. yürekli bir " gönül" adamıydı. Allah rahmet eylesin, mekânını cennet eylesin.

Remzi Çıngıl

İbrahim Ağabey

İbrahim Ergun Beyi, bir vesileyle Emekli öğretmen Remzi Çıngıl ve Başkanımız Ahmet Narinoğlu sayesinde tanıdım. İnsan vardır, tanış olduğunuzda kanınız hemen kaynayiverir. İbrahim Beyle ilk tanışmamız telefonla oldu. Tırşik Dergisi'ne şiir ve öyküler yazarak katkılar sağlıyordu. Dernek ve dergi çalışmalarımızı takdir etmekten geri durmuyordu. Kendisinden çok istifade ettik. Yüz yüze tanışmamız ise Başkanımız Ahmet Narinoğlu ve Remzi Çıngıl ile beraber, genç yaşında hakkın rahmetine kavuşan oğlunun taziyesine gittiğimizde oldu. Çakır gözlü, güleç yüzlü hoş-sohbet bir insandı. Sonrasında, her Andırın'a geldiğimde kendisini ziyaret etmeyi ihmal etmedim. Ya da O beni/bizi buldu. Uzun soluklu sohbetlerimiz oldu. Sohbet ehli bir kişiydi. Geçmiş hizmetlerini anlatır, geleceğe dair güzel düşlerinden, fikirlerinden bahsedirdi. Düşüncelerini/fikirlerini bizimle paylaşmaktan "haz" duyardı, heyecan duyardı! Nitelikliydi, nicelikleri de çoktu. Olması gerektiği gibi Yaman bir "Andırın" sevdalisydi. Dostluğu, arkadaşlığı bakıydı. Benim kendisinden istifa edeceğim çok şeyler vardı; fakat vade yetmedi; yazgı, buraya kadamış.

Allahtan rahmet, kederli ailesine sabırlar diliyorum. Toprağı bol olsun...

Hüsnü Karcı

İbrahim Amca

İbrahim Amca aramızdan ayrıldı. İbrahim Amca doğrusu aramızdan ayrılmadı eserleriyle yaşıyor diyebiliriz. Bilge, aydın, basiretli bir insan olan İbrahim Ergün'den alacak derslerimiz var.

Anadolu'nun olduğu gibi Andırın'ın da kaderidir. Sessiz, sakın, aydın, akıllı, zeki, bilgi insanlar çıkar. Mütevazı hayatlarını yaşarlar. Muhitin darlığı aldıkları eğitimlerin eksikliği yüzünden ancak çevrelere ışık olurlar. Bu ve benzeri nedenlerle fazlaca tanınmaz bilirlir.

Anadolu da, kentin de, kasabasının da köyün de böylesi nice insanlar var ışığı çevresinden öteye yayılmayan, kadri kıymeti anlaşılmayan. İşte İbrahim Ergün de bunlardan biriydi.

Kendim ortaokul yıllarımdan beri tanıdığım saydığım için İbrahim Amca diyorum. İbrahim Amca pek çok özellikler taşıyan insandı. Araştırmacı, derlemeci, tarihçi, şair, yazar, hatip biriydi.

Andırın da insanlar cebinde kâğıt kalem taşırlar. Bunları bir şeyi not almanın dışında araştırma, derleme için kullanan biriydi İbrahim Ergün. O, Andırın'ın canlı, birikimli, sosyal tarihini araştırıyor ve yazıyordu. Kendi dünyasında, desteksiz, yardımsız ancak bu kadar yapabildi. Ne gariptir ki İbrahim Amca gibi Andırın da eli kalem tutan, araştıran yazan, sade hayatlarını yaşayan insanlar var.

Bilgedirler çünkü bildikleriyle yaşıyorken çevresini aydınlatıyorlar, faydalı oluyorlar. Eskiden böyle insanlar bir vakıf, bir üniversite değerinde sayılırmış. Bu günde öyle ama bizler farkında değiliz. Ne olur İbrahim Ergün gibi nice değerlerimizi yaşıyorken fark edebilsen, birikimlerini, enerjilerini, değerlerini, bilgeliklerini topluma yaysak.

O bilge insanlar ki söylerler, anlatırlar. Sessiz, sakın, sade halleriyle dersler verirler. Saygı sevgi uyandırırılar. Köklü tarih ve medeniyetimizin timsali olarak sakın hayatlarını yaşarlar. Toplum içinde yaşar, bilgilerini, görgülerini paylaşır, yayarlar. Andırın da nice bilge insanlarımız

var. Hemen çağımızda. Yanı başımızda.

İbrahim ERGÜN

Onlar ki bir cümlesi bir kitap değerinde insanlar. Hayatları dersler ve tecrübelerle dolu.

İbrahim Amca da öyle idi. Memuriyeti, Özel idare memurluğu, Geben Belediye Başkanlığı ile Andırın'a hizmet verdi. Yetmedi çalıştığı yıllardan inceleme- araştırmalar, derlemeler yaptı. Toplum tarihi, sosyoloji, kültürel değerlerimiz, doğa ve çevre üzerine kafa yordu. Çalışmalarını kaleme aldı. Bir kısmı Tırşik Dergisinde yayınlandı. Kalanları da yayınlamaya devam edeceğiz.

Andırın beyefendileri olan İbrahim Ergün okuyan, araştıran insanları çok severdi. Hayatında yaşadığı acılar onu çocuklara ve gençlere eğilmeye itmişti. Bu günkü nesiller nasıl yetişirse geleceğimizin öyle olacağını biliyordu. Onun için gençleri takip ediyor, başarılarını destekliyordu. İnsanlarla iyi iletişim kurardı. İnsan tanıma yeteneği çok güçlü idi. Akıllı, zeki, pratik bir insandı. Güler yüzlü, hoş sohbet, misafirperver idi. Misafirlerini evinde ağırlamayı sever, zevk alırdı. Mütevazı, sakın bir aile hayatı sürerdi.

Son yıllarda kışın Kadırlı de yazın Andırın da hayat sürerdi. Sohbetlerini araştırma ve yazma ile geçirirdi. İlerleyen yaşında böylesi gayretler içinde olması, üretmesi hepimize ders olmalıdır.

İbrahim Amca desteklense, elinden tutulsaydı neler kazandırılacaktı Andırın'a. Çabalarıyla bu kadar yapabildi. Memleketine âşıktı.

Andırın'ın gelişmesini isterdi. Andırın dan dan insanlar yetişerek bunun olacağını biliyordu. İnsanın kıymetini bilen fark eden bilge bir insandı.

Allahtan rahmet diliyorum...

Ahmet Narinoğlu

Sürek Avına Yoğun İlgisi

Andırın Postası

Kahramanmaraş İl Çevre ve Orman Müdürlüğü, Andırın İlçe Tarım Müdürlüğü ve Andırın Avcılar Atıcılar ve Spor Kulübünün organizesi ile yapılan sürek avına avcılar büyük ilgi gösterdi.

6 Kasım 2010 Cumartesi günü yapılan sürek avı, Çökak Köyü ve Geben Kasabası arasında bulunan Kırksu mevkiinde dağlık alanda yapıldı.

Yaklaşık 60 avcının katıldığı sürek avında 6-7 saatlik bir zamanda 18 yaban domuzu

vuran avcılar, yaban domuzlarının aşırı derecede çoğalmasından dolayı bağ ve bahçelere büyük zararlar vermektedir diyerek, sürek avının zaman zaman yapılması gerektiğini belirttiler.

Andırın Avcılar ve Atıcılar Spor Kulübü Başkanı Duran Paksoy yaptığı açıklamada şunları söyledi. Yaban domuzlarının ekili alanlarda oluşturduğu büyük tahribatlar neticesinde vatandaşlardan gelen istek ve talep doğrultusunda gerçekleştirmiş olduğumuz sürek avına avcı arkadaşların göstermiş olduğu ilgi ve alakadan dolayı hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum dedi.

İlçemizde bu güne kadar

düzenlemiş olduğumuz en geniş ve en kapsamlı sürek avlarından birisi oldu diyen Avcılar ve Atıcılar Kulübü Başkanı Paksoy, yapmış olduğumuz sürek avı oldukça başarılı geçti. Sürek avına katılan tüm avcılarımızı kutluyorum, av süresince av bölgesinde hazır bulunan sağlık ekibine de ayrıca teşekkür ediyorum dedi.

ANACIK İlköğretim'in Büyük Onuru

İskender ZENGİN

**2009-2010 eğitim
öğretim yılında
İlköğretim okulları
arasında
Kahramanmaraş
Bölgesinde İl birincisi
olan ilçemiz Anacık
İlköğretim okulunda
tören düzenlendi.**

İlçemiz Kaymakamı Kürşad Özdemir, Garnizon Komutanı Binbaşı Onur Alcal, İlçe Jandarma Komutanı Yüzbaşı Murat Munzur, Millî Eğitim Müdürü Sebahattin Haytaoğlu, İlçe Emniyet Amiri Gökhan

emeği geçen, başta öğretmenlerimiz idarecilerimiz, öğrencilerimiz, velilerimiz ve tüm köy halkına teşekkür ediyorum. İlimiz genelinde bir köy okulunun birinci olması bizleri gayesi ile mutlu etmiştir. Geçen yıl bu okulumuz ikinciydi, güzel bir diyalog kurmuşlar ve bunun da meyvesini toplayarak bu başarıyı elde etmişlerdir dedi. Konuşmasında eğitim öğretimin önemine vurgu yapan Kaymakam Özdemir, öğrencilerimiz geleceğimizin sembolüdür. Onlara gerekli özen ve itina göstermeliyiz, bunlar oldukça önemlidir. Eğitim alanında Andırın oldukça başarılıdır, Andırında bir cevher var, her yıl farklı okullarımız dereceler elde ediyor. Andırın'ın farklı bir konumu var, zeki insanları var. Okuma

Haytaoğlu ise yaptığı konuşmada; "2010 SBS sınavı sonuçlarına göre Kahramanmaraş il genelinde bir değerlendirme yapan İl Millî Eğitim Müdürlüğü, ilçeler arasında Andırın ilçemizin birinci olduğunu duyurdu. Ayrıca ilçemiz Anacık İlköğretim Okulu nun ilköğretim okulları arası sıralamada İl birincisi olduğunu öğrendik gururlandık, göğsümüz kabardı. İlçe olarak eğitim öğretim alanında her yıl aratarak devam eden bir seviye yakaladık. Sadece sınavlarda değil, diğer alanlarda da gıpta edilecek başarılar sağladık. Andırın İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü olarak çalışmalarımızın meyvesini almanın sevincini yaşıyoruz. İnanıyorum ki 1-2 yıl içerisinde Türkiye

Dedebağı, okul Müdürleri ve bazı kurum amirlerinin de katıldığı törende Anacık İlköğretim okulu öğretmenleri ve öğrencileri onura edildi.

İlçemiz Kaymakamı Kürşad Özdemir törende yaptığı konuşmada şunları söyledi. "Andırın Anacık İlköğretim Okulumuzun 2009-2010 eğitim öğretim yılında elde ettiği başarı gurur vericidir. Bu başarı da

oranı oldukça yüksek bir ilçedir. bu başarılarında önemli olan ekip çalışmasıdır. İdareci, öğretmen, öğrenci, veli ilişkisi önemlidir. Bunların hepsi bir araya geldiği zaman başarı kaçınılmaz olur, sık sık bir araya gelin, sıkıntıları sorunları hep birilikte aşın diyerek, okulun başarısından dolayı tüm emeği geçenleri kutluyor, başarılarının devamını diliyorum" dedi.

İlçe Millî Eğitim Müdürü Sebahattin

nin adından övgüyle söz edilen bir ilçesi olacaktır Andırın" diyerek "İlçe Millî Eğitim Müdürü Olarak, başta mesai arkadaşlarım olmak üzere bütün İdareci, öğretmen, personel, veli ve öğrencilerimizi kutluyorum" dedi.

Tören sonunda Anacık İlköğretim okulu idareci, öğretmen ve öğrencileri alkışlarla onura edildi.

Andırın Belediye Başkanı Baki Tezcan: “Andırın'ın çehresini değiştirmeye devam ediyoruz.”

İskender ZENGİN

İkinci beş yılımızda da Halkımızın Hayat Standartını yükselmek adına başarılı çalışmalara imza atıyoruz diyen Andırın Belediye Başkanı Baki Tezcan, geçen zaman içerisinde, Andırın'ın çehresini değiştirerek modern bir görünüme kavuşturma yönünde çalışmalarımız aynı hızda devam etmektedir dedi.

2004 yılında belediyeyi devraldığımız günden buyana ilçemizde büyük hizmetler yaparak, içme suyu, çevre düzenlemesi, kaldırımların yanı sıra ara ve ana yollar başta olmak üzere, gece gündüz, kar kış demeden özverili bir çalışma yaparak, sıkıntıları ortadan kaldırıp ilçemizi estetik bir görünüm kavuşturduk. İkinci beş yılımızda da çalışma azmimizi tüm hızıyla sürdürüyoruz diyen ilçemiz Belediye Başkanı Baki Tezcan yaptığı açıklamada şunları söyledi.

“Bu güne kadar yaptığımız çalışmalarla ilçenin mevcut sorunlarını bitirme noktasına getirdik. Lakin İlçemiz bir yayla kenti olması nedeniyle sürekli yeni konutların yapılması neticesinde oluşan yeni yerleşim alanlarının Yol, Su, Kanalizasyon gibi acil hizmetlerinin de yapılması gerekmektedir. Hane sayımız, son yedi yılda 2200 den yaklaşık %50 artışla 3200' e çıkmasına paralel olarak Nüfusumuzun 12 binlerde olması gerekirken, 8300 den 7915' e düşmüştür.

Her ne kadar yeni yapılan binalar İlçemize görünüm olarak katkıda bulsun da içleri boş olduğu için nüfusumuza bir katkısı bulunmamakta, neticede nüfusa göre İller Bankasından gelir elde eden Belediyemiz için bir gelir artışı sağlamamakta aksine yol, su ve kaldırım yapımı gibi külfetler getirmektedir.

Biz belediye olarak bu yeni yapılaşmaya açılan yerlere de büyük önem vererek, tüm alt yapı ve çevre düzenlemelerini standartlara uygun bir şekilde yapmaya çalışıyoruz” dedi.

Yaptığımız tüm çalışmalarda farklı bir belediyeçilik anlayışıyla kılı kırka bölerek, büyük fedakârlıklar gösterip çalışmalarımızı sürdürüyoruz diyen Başkan Tezcan; Yapmış olduğumuz hizmetlerin yanı sıra hedefimiz; belediyemizin araç filosunu genişleterek yapacağımız hizmetleri daha hızlı ve daha kaliteli hale getirmeye günümüz şartlarına uygun hale getirmeye çalışıyoruz.

Daha önce 3 adet Minibüs, 2 adet sıkıştırılmalı çöp kamyonu, 1 adet damperli kamyon, 1 adet dört çeker binek hizmet aracı, 1 adet 18 metre merdiven kapasiteli itfaiye aracına ilaveten; 1 adet su kapasitesi fazla İtfaiye aracı ve bir adette iş makinesini (Ekskavatör) yakın bir zaman içerisinde belediyemize kazandıracamız dedi. Yapım çalışmaları devam eden ve ilçemizin geleceği için hayati önem taşıyan Gökşun-Andırın-Kadirli Karayolunun önemine de değinen Başkan Tezcan, şu an beş noktada çalışmaların devam ettiğini, ulaşım açıldığında ekonomik anlamda ilçemize katkı sağlayacağını belirtti.

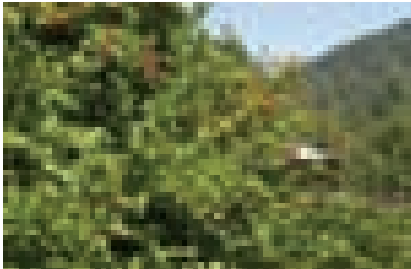
Andırın Belediyesinin mali açıdan ve hizmet açısından bölgede en iyi durumda olan Belediye olduğunu belirten Başkan Tezcan, amacımız sadece ilçemizin sorunlarını çözüme kavuşturmak ve İlçe halkımızın hayat standartını yükseltmektir diyerek, bundan sonra hedeflerimiz acil hizmetlerin yanı sıra sosyal ve kültürel alanlara da önem vermektir dedi.

Andırın'da Doğal Tarım İşletmesi

İskender ZENGİN

Merkezi İstanbul'da bulunan ve hemşehrımız Op. Dr. Ali Sarıbyık'ın Başkanlığını yaptığı **2B Sağlık Biotarım Tic. Ltd. Şti.** kurulduğu belirtildi. Andırın'da da Kesik Yaylasında Tarımsal faaliyetlerini sürdürmek için Mehmet Sarıbyık yönetiminde şubenin açıldığı belirtilirken Şirketin Kesik yaylasında Ahududu, Böğürtlen, Başdoğan Köyü Sarıbyıklı obasında Zeytin ve dikime hazırlanmış arazilerde faaliyetlerine hızla devam ettiği belirtildi.

Şube sorumlusu Mehmet Sarıbyık; amacımız Andırın'da doğal (Organik) yollarla ürünler yetiştirerek Andırın insanına doğal ürünler yedirmek, hem de

Andırınımızı bu doğal ürünlerle tanıtmaktır. İlerdeki hedefimiz Tarımsal alanları çoğaltmak özellikle Ahududu yetiştirme alanlarını çoğaltarak yetiştireceğimiz ürünlerle Andırınımızı bir marka haline getirerek tanıtmaktır. Kesik yaylasında bahçelerin hazırlanmasında emeği geçen herkese, BTC. PAR Danışmanlık Ziraat Teknikeri Ahududu, Böğürtlen Uzmanı Metin Karcı'ya yardımlarından dolayı çok teşekkür ederiz.

Yeni Tarımsal faaliyetlerin yapılmasında özellikle Andırınlı hemşehrilerimizin ilgisine, bilgisine ve tecrübesine ihtiyacımız vardır dedi.

Kaybolan Kültürümüz HARMAN

Tırşik Dergisi

Anadolu'da olduğu gibi Çukurova bölgesinde de harmanın yeri ve önemi büyüktür. Andırında da öyle. Harmanlar eskiden hayatın ta kendisi idiler.

Ülkemizde her şeyin değişime uğradığı gibi binlerce yıldır bu topraklarda yaşanan harman da değişime uğradı. 40-50 yaş kuşağı harmana makinenin girmesiyle yaşanan değişimi yıl yıl izlediler. Bugün artık tarlada insan eli değmeden üretim (hasat) yapılıyor. Harman'a ihtiyaç kalmıyor. Beraberinde bin yıldır biriken harman kültürü de yok oluyor. Biz yine de yeni kuşaklara harmanın kültürünü aktaralım istedik.

Harman, tarlanın hazırlanışı, tohumun toprağa atılışı hikayesiyle başlar. Tamamen tabiata bağlı ekim - dikim daha sonraları, sulama, makine, gübre gibi desteklerle doğal olmaktan çıktı.

Ziraat makineye bağlı olunca el ve kol gücüne dayalı eski harmanlar kalmıyor. Harmanda kullanılan el yapımı aletler de ortadan kalkıyor. Mesela; yaba, kürek, dirgen, anatut, tırmık, gem, kaçını, saban, pulluk gibi niceleri. Bunlar artık üretimde ve tarım kültürümüzde

yoklar. Harman deyip geçmeyelim. Harman bir mevsimin adıdır. Öncesi ve sonrasıyla bir mevsim sürer harman dönemi. Hatta

güneyde en sıcak yerlerde erken (mayıs ayında) başlayarak yükseklerde Ağustos ayını bulur. Koca bir yaz harmanla, hasatla uğraşır çiftçiler.

Harman bolluk ve bereketin temsilidir. İnsanın gönlünün gözünün bol olduğu mevsimdir harman. Bir atasözümüzde "çiftçi harman cömert, ambar da cimri olur" der. Bir yıl durmadan dinlemeden ailece, keşik yaparak, imece uygulayarak çalışmış çabalı harman kurmuştur. Harmanda emeğinin, umudunun karşılığını almaktadır. Kendi helal kazancıdır. Ürün bol olduğu için şükreder. Harman sadece çiftçilerin beklediği mevsim değildir. Fakir-fukara, aç-yoksul harmanı

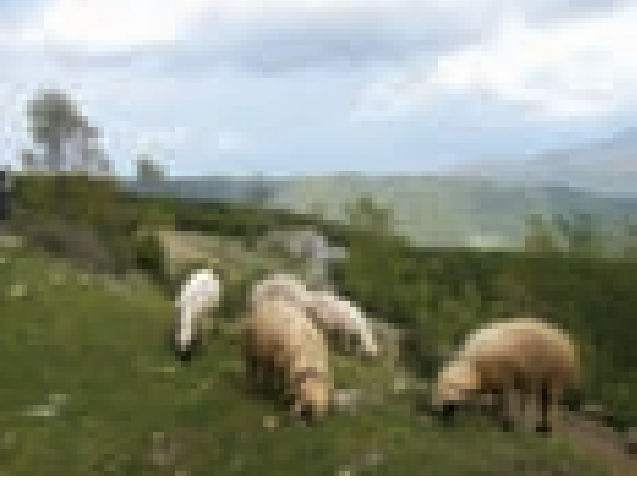
beklerler. Çiftçiler ürünlerini paylaşır bu insanlarla. Başının gözünün sadakası olur dağıttıkları kaza bela savar. Böyle inanırlar. İnandığı için dağıtır. Dağıtarak cömertleşir. Harmandan insanların dışında kuşlar, karıncalar, hayvanlar da nasibini alır. Harmanlar ortaklık kültürümüzü yaşattırdı. İnsanlar birbirleriyle yardımlaşarak işlerini kolay kılarlardı. Harmandaki kültür, hayatın her alanına yansır, toplum bir ve bütün olurdu. Ekmeğini paylaşan insanlar birbirlerinin acılarını, sevinçlerini de paylaşırlardı. Tarihimizde bu kültür, medeniyete dönüşerek millet olmamızın temellerini atmıştır.

Bugün harman kültürünün boşluğu doldurulamıyor. Eskiden paylaşan toplum şimdi, kendi kazancını kendi yeme bencilliğine düşerek yalnızlaşıyor ve çözülüyor. Harman gibi bizi pekiştiren nice kültürlerimiz vardı. Bir bir aramızdan ayrılıyorlar.

KÖYLERİMİZ... BEKTAŞLI KÖYÜ

Emrah DEMİRCİ

**“Kadirli Andırın Düziçi Dül Dül
Kumarlı Gökahmetli Fatmalı
Kesim**

**Çerçeveyi sarmış bu güzel resim
Tabloya güzellik vermiş
Bektaşlım”**

Bektaşlı köyü 1934 yılında köy statüsünü almıştır. Andırın Kadirli yolu üzerinde olup 80 haneden oluşmaktadır. Köyün tarihi çok eskidir, bunu mezarlığımızdan ve Şihin değirmeninden anlaşılmaktadır. Köyün ismi eşkıyalık zamanlarında köylü can ve mal güvenliğini sağlamak için köyün giriş ve çıkış yolları üzerine büyük taşlarla gözetleme (bekçi kulübesi) yapmışlardır. Bu yapılan yerlere de bek taşı, bek taşı demişlerdir. Köyümüzün adı bu şekilde Bektaşlı olmuştur. **Musa CINCİK, Ahmet CINCİK, Ali ÇAL, Halil YONGA, Ali CINCİK** ve mevcut **Emrah DEMİRCİ** köyümüzde muhtar olarak görev yapmışlardır. Köyümüz çeşitli özellikleri itibari ile çevre köylerden göç almaktadır, köydeki sosyal hayat Türk örf ve adetlerine uygun olarak yürütülmektedir. Bayramlar, düğünler, cenazeler ve sosyal toplantılar birlik ve beraberlik içinde yapılmaktadır. Köyümüzde eğitim okumak önemlidir, buna ilk kapıyı açanlardan biri saygı ile andığımız ilkokul öğretmenimiz HALİL ÇİFTÇİ'dir. Yokluk içinde olan köyümüz okumayı rehber edinerek köyümüzün ekonomik ve sosyal çehresini değiştirmiştir. İlk devlet memurumuz 1961 yılında HÜSEYİN BAHAR olmuştur. Köyümüzde 150 civarında devlet memurumuz vardır. Bunlardan merhum Prf. Dr. Ahmet DEMİRCİ, Oprt. Dr. Kenan

DEMİRCİ.

Oprt. Dr. Mehmet DEMİRCİ Başbakanlık müfettişi Ahmet BIÇAKÇI BOTAŞ bölge müdür yardımcısı Mahmut BAHAR idari hakim Bekir DEMİRCİ köyümüzü onur duyduğu evlatlarıdır.

Manevi olarak köyümüzün mezarlığında yatan Çanakkale gazisi Hasan YORULMAZ ve 1974 Kıbrıs barış hareketi gazimiz Hacı Mehmet BIÇAKÇI köyümüzün manevi olarak onur ve gurur kaynakları olmuşlardır. İş adamı olarak ticaret hayatında olan gazimiz Hacı Mehmet BIÇAKÇI köyün maddi ihtiyaçlarına büyük katkı sağlamaktadır. Son üç yıldır ata yaylamız see yaylamızda ağustos ayında tüm köylü olarak yayla buluşması yapılmaktadır. Köyümüzdeki sulu tarım yapılmaktadır, arazinin eyimli olması nedeniyle ürünlerde verim yetersizdir. Köyümüzde mısır, buğday, yer fıstığı, susam ve azda olsa bahçecilik yapılmaktadır. Ayrıca küçük ve büyük baş hayvan yetiştirirliği klasik olarak yapılmaktadır.

Şihin değirmeni olarak bilinen köyümüzdeki değirmen eskiden yakın köylerde hiç değirmen olmadığını herkes oraya gelirmiş. Bundan dolayı ora bir eğitim yeri haberleşme merkezi olarak görev yapmış. Ayrıca değirmenden hiç kimse hiç bir şey çalamamış öyle bir şey yapıldığında, yapanın olumsuz durumlarla karşılaşacağına inanılmış. Bütün köylü yeni değirmen taşını kesip değirmene getirirler. Ancak bir türlü yerine koyamazlar. Yarın koymak için rendavaşırlar. Yarın geldiklerinde taşın yerine konduğunu görürler. Bundan dolayıda Şihin değirmeni denir. Ve o günden sonrada Cuma günleri hiç hak alınmamış. Önemli eşya mallarını değirmene bırakırlarmış.

Bektaşlım

Kadirli, Andırın, Düziçi, Dül Dül.
Kumarlı Gökahmetli Fatmalı Kesim.
Çerçeveyi sarmış bu güzel resim.
Tabloya güzellik vermiş Bektaşlım.

Resmine bakıp gözümü alamıyorum,
Bu sevgine navzet bulamıyorum.
Senden fazla uzak kalamıyorum,
Yüreklerime seveda koymuş Bektaşlım.

Hatır haysiyet sevgi var sende,
Yürekte yaram var senden gidemde,
Gönüller dolusu çoşan sevginde,
Seri sevdasını koymuş Bektaşlım.

İklimi Akdeniz yazı çok sıcak,
Tarlasi üç kere ürün verecek .
Bolluk bereketi harman verecek,
İsim bereketle doymuş Bektaşlım.

Kışı ılık geçer şu bizim köyün,
Bazen çoşup taşar Andırın Çayın.
Karı görür sever dül dül kayanın,
Kar yağmaz yağmuru sever Bektaşlım.

Göç verir Türkiye'nin her bir iline,
Bayramlarda herkes diyar yoluna.
Bayram sevincinin çoşkun seline,
Susuzla ulaşan saymış Bektaşlım.

Çoğu eğitim göçenim köyden,
Nasibini alır her ilimi beyden.
Çok çalışır azmi geliyor saydan.
İlme amil almış doymuş Bektaşlım.

Saygın yaşlıları köyü gururu,
Halil ağa, Cincik Ahmet ve Bahar Ali.
Alike, Meriş Ahmet, Demirci Veli.
Hepsi sana bayrak açtı Bektaşlım.

Demirci Musay'dı köyün özeli,
Demirci Halil İbrahim Yağab Osman ezeli.
Süleyman emmim bir de has Kestek Ali,
Kimi seheldeydi kimi götü Bektaşlım.

Mehmet DEMİRCİ

Andırın Gökçebel'de Padişah Mezarının İzinde...

Cezmi YURTSEVER

-19 Eylül 2010 günü Andırın'ın Çuhadarlı köyünden Ömer Çuhadar ile birlikte son Dulkadir Beyi Alaüddevle Bozkurt bey'e ait olduğu söylenen mezarı görmek üzere yakında bulunan Gökçebel'e bir gezi düzenledim. -Gökçebel'de "Padişah mezarı" olarak da bilinen mezarın definciler tarafından soyulmuş olduğunu gördüm.

Takvimlerin 198 Eylülü gösterdiği bir günde Andırın'ı Maraş'a bağlayan asfalt yolu izleyerek yol aldım. Arıklar, Tor -tatarlı ve daha sonra Kabakesme köyüne uğradım ve oradan da az ilerde bir tepe üzerinde bulunan Çuhadarlı'ya geldim. Amacım Çuhadarlı ailesi ve rivayet anlatımlara göre Dulkadir beyi Alaüddevle'nin mezar yerini bulmak istiyordum.

Çuhadarlı köyüne giriş yerinde ve bir tepe üzerinde bulunan evinin kapısını araladım. Karşıma ak saçları ile Ömer Çuhadar çıktı. Sıcaklar Çukurova ve kısmen de Andırın'ı kavururken Çuhadarlı köyü serin bir yerde

idi ve yayla havası teneffüs edilebiliyordu. 1941 doğumlu olan Ömer Çuhadar kendi kökenleri hakkında bilgiler vermeye başladı:

"Çuhadar demek çuha elbise giyen demektir. Adınız da oradan gelir. Büyük dedelerimiz Osmanlı padişahına karşı gelmiş. Sivas tarafında. Oradan da 4 kardeş Maraş altına Variyenli'ye gelmiş. Bir kısmı Maraş merkeze gitmiş. Birisi de buraya gelmiş. Şimdiki köyümüzün olduğu yere. Çuhadarlı buradan dağılmış, bir kısmı Anacık'a, Osmaniyye, Kadırlı'ya gitmiş.."

"-Burada Padişah mezarı var imiş doğru mu..."

"-Evet ilerdeki Gökçebel dediğimiz yerde Padişah mezarı var. Buraya biraz uzak. Yaya yürümek zor ama mezar orada..."

Bu konuşmalardan sonra Ömer Çuhadar ile arabanın gittiği yere kadar vardık. Ve sonra yürümeye başladık. Derelerden ve tepe eteklerinden aşarak Gökçebel'e ulaştık. Gökçebel, yüksekçe bir yerde bulunuyor. Serin bir rüzgar esiyor. Sanki dağların başı. Etrafı seyretmeye de doyum olmuyor. Ömer Çuhadar, "Padişah mezarı" dediği yeri gösterdi. Çalılıklar arasında sade bir mezar yeri idi...Mezarın kenar taşları da yerinden oynamış içi de çukurca idi. Belli ki burası defincilerin saldırısına uğramış. Halbuki Müslüman mezarında öyle altın akça bulunmaz, ama neden yağmalarlar!... Padişah mezarı ve yanı başında 40-50 kişinin yatabileceği bir mezar yeri idi, görülenler...Ömer Bey ve o sırada yanımızda bulunan çoban Mehmet Bucak'ın açıklamalarına göre Osmanlı ile Harb olmuş, Maraş beyi yenilmiş ve kafası kesilmiş. O

ve adamları (kumandanları) buraya getirilerek toprağa verilmişler. Anlatılanlar nesilden nesile aktarılan sözlü bilgiler. Gökçebel'in kuzey tarafında Gökgedik köyünün evleri görülüyor. Burası Andırın'ın doğu sınırlarının bulunduğu Elmadağ yöresi de...

Ömer çuhadar ile birlikte toplu mezarın yanı başında bulunan oluk yerine (pınar) gittik. Oluk yanına açık yere namaz kılınma yeri yapılmış. Yaylaya çıkanlar veya yöreyi gezenler önce padişah mezarında dua ediyor sonra da burada namaz kılıyor.

TARİHİN SAYFALARI ARALANDIĞINDA İSE...

Andırın Çuhadarlı köyü yakınındaki Gökçebel'de gördüğüm ve köylüler ile çobanların verdiği bilgilere göre "Padişah mezarı" dedikleri yer Yavuz sultan Selim'in ordusu ile 1515 yılı Haziran ayı içinde Turnadağı yakınında Ördekli yazı denilen yerde Sinan Paşa ile savaş yapan Maraşlı Dulkadir Beyi Alaüddevle Bozkurt beye ait idi"... Yöre köylüleri Alaüddevle beye "Alet-dölet" veya "Aladana" ismini de veriyorlar. Tarihi kaynakların bahsettiği Turnadağı Andırın ile Kadırlı sınırında bulunan Agcadağ'a yakın yerde idi. Geben yakınlarındaki Ördekli yazı denilen yerin bulunduğu alan içinde Geben ovasının bir parçası olan Sinse, Bunduk köyleri var. Etraftaki dağlardan süzülerek gelen kar suları bahar aylarında Sinse-Bunduk köyleri yanında göl oluşmasını da sağlıyor. Muhtemeldir ki Ördekli yazı denilen yer burası olmalıdır.

Yavuz Sultan selim'in aynı zamanda dedesi de olan Maraş Dulkadir Beyi Alaüddevle Bozkurt beyin akibeti savaş ortamında kellesinin kesilmesi oldu. Kesilen kellesi Mısır Memluk Sultanına gönderildiği hakkında bilgiler yer alın tarih kitaplarında... Yaşanan olayın üzerinden geçen yüzyıllar sonra bile 2010 yılında Andırın'ın Çuhadarlı köyünde yaşayan köylüler ve çobanlar "Burası padişahımızın mezarı" diyerek sahip çıkıyor. Ve mezarın da soyulması karşısında çok rahatsızlar. Alaüddevle Bozkurt bey ki Maraş Dulkadir tarihinin en ünlü hükümdarı. Maraş şehir merkezindeki Ulucami'nin yapımında, Kadırlı'deki kilisenin camiye çevrilmesinde onun emekleri var. Cesur, dindar, hayırsever bir insandı. Ancak o devrin siyasi şartları gereği Andırın dağlarında yaşanan savaş sonucu hayatını kaybetti. O ve askerleri Gökçebel'de toplu mezara kondular. Bundan sonrası ise Maraş Valiliği, Andırın Kaymakamlığı ve yöre halkının Alaüddevle Bozkurt Beyin mezarına sahip çıkmalarıdır.

Bizden İnsanlar...

Mustafa COŞKUN

Namı Diğer Deli Ahmet

Namı diğer Deli Ahmet hepimizin deli Ahmet'i. Her yerde söylendiği gibi yiğide deli derler. Ahmet'te öyle bir insan.

Andırın'ın gerçekten bir kimliği var. Bu kimlikte Hacı, Deli Ahmet, boyacı ördek, boyacı yu gibi maskot olmuş insanların payı var. Andırın onlarla tanınıyor, onlarla ayrılıyor, onlarla seviliyor, onlarla özleniyor.

Deli Ahmet herkesten harçlık alır. Bunu herkesle paylaşır. Düğünler, dernekler, toplantılar Deli Ahmetsiz olmaz. Çarşıya inen yabancıyı tanır. Tanıdıkların çekinmeden yanına sokulur.

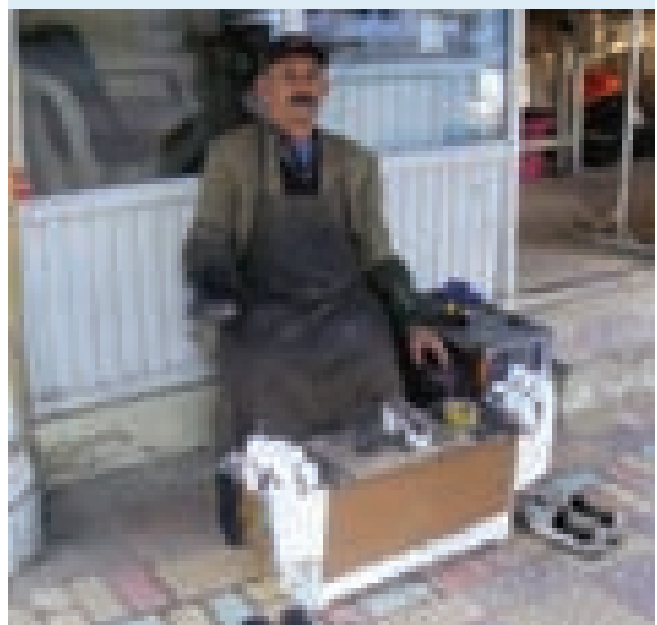
Deli Ahmet düğünlerde çok az oynadığı görülmüştür. Kışla bahçesinde yayla şenliği konserinde onu tek başına çifte telli oynarken görenler hayrete düşmüşlerdi. "Deli Ahmet'e bak. Ne güzel oynuyor" demeden edemediler.

Andırının gülü olmuş böylesi insanlar var oldukça toplumumuzun hoşgörü, paylaşımcı, kucaklayıcı yüzü yaşıyor. Onlar bizden birer parçalar.

Boyacı İsmet (Yuu)

Andırın'da Hükümet caddesinden geçip de onu görmeyen yoktur herhalde önünde boya sandığı, herkesle diyalog kurmak ister. Sağır ve dilsiz olan bu güzel esnafımız Andırında boyacılık yapan İsmet Elmalı (Boyacı Yuu) 40 yıldır ayakkabı boyayarak ailesinin geçimini sağlıyor 3 çocuk babası olan İsmet Elmalı sağır ve dilsiz olmasına rağmen düğünlerde de çok güzel oynuyor.

İbrahim Cebeci

Tirşik Dergisi

Kendini son yeniçeri olarak tanımlıyor. Özbeöz türk olduğunu söylüyor. Vatan, millet bayrak için her şeyi vereceğini söylüyor.

O, yeniçerilikten kalma, kılıç kalkan oyunlarının bir çeşidi olan hareketleriyle görenlerin dilini ısırtıyor. Bu yaşta bir insanın hareketleri hayrete düşürüyor.

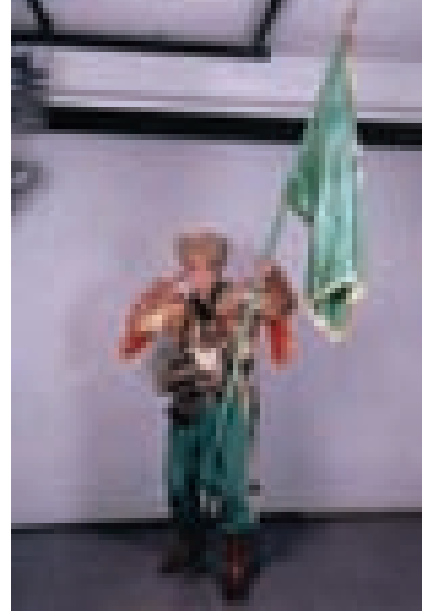
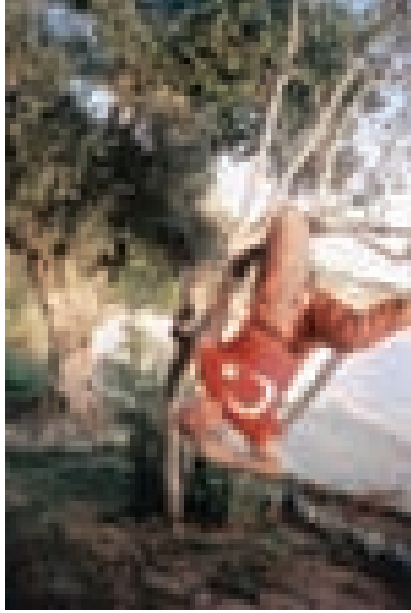
Tarihin son tanığı. Tipiyle, pala bıyıklarıyla, savaş oyunlarıyla.

İbrahim Yeniçeri, tarihin savaşa hazırlık eğitimi dediği hareketleri bugün sağlık için kullanıyor. ' Bu hareketleri yapan sağlığına kavuşur ' diyor. Ekliyor '

İbrahim Cebeci; inancında samimi, dürüst, tarihimize aşık bir insan. O tarihi kitapların arasında çıkarıp canlı hale getiriyor.

İbrahim Cebeci; araştırmacı, derlemeci, şair, yazar, düşünen bir insan. İyi bir hatip. Çukurovalı. Toros dağlarında yetişmiş. Kadirli-Andırın- Kahramanmaraş havalisinde büyümüş.

Şehirlerin kurtuluş günlerine, milli bayramlara katlıyor. Kimsenin yapmadığı beden hareketlerini yapıyor, tarihi giysiler içinde. Tarihi günümüze, önümüze getiriyor.

Andırın Kaymakamlığı Projelerinden...

Barış KABALCI

1-KATI ATIKLARIN KAYNAĞINDA AYRIŞTIRILIP BERTARAF EDİLMESİ PROJESİ

Genel hedef(ler):

- Andırın ilçesinin köylerini kapsayacak şekilde ambalaj atıklarının kaynağında ayrıştırılarak bertaraf edilmesidir.

Özel hedef(ler):

Ambalaj atıklarını 4 ana grupta (kağıt, plastik, metal, cam) toplanması, Toplanan atıkların depolama alanının oluşturulması, İlçe köylerinde ve ilçe merkezinde ambalaj atıklarının kaynağında toplanmasına yönelik bilinç geliştirme etkinlikleri, Geri dönüşüm kavramını halkın her kesimine benimsetmektir.

Bütçe

Toplam Uygun Proje Maliyeti: 50876,00 TL

Temel Faaliyetler

Faaliyet 1: Proje Ekibi ve Detaylı Uygulama Takvimi Oluşturuldu.

Faaliyet 2: Katı Atık Toplama Kutularının Dağıtımı Yapıldı.

Faaliyet 3: Tanıtım, Görünürlük ve Satın Alım Etkinlikleri Çerçevesinde Afiş, Broşür Basımı Yapıldı.

Faaliyet 4: Bilinç Geliştirme ve Farkındalık Etkinlikleri Çerçevesinde 56 Yerleşim Biriminde Çevre Seminerleri Verildi.

Faaliyet 5: Ambalaj Atığı Toplama Etkinlikleri Çerçevesinde Katı Atıkların Depolanması İçin Merkezi Toplama Ünitesi Kuruldu.

Tanıtım Ve Bilgilendirme Toplantıları Gerçekleştirildi.

Basın İlanları Verildi.

Tanıtım Ve Bilgilendirme Toplantısı Bilinç Geliştirme Semineri

Merkezi Toplama Ünitesi

2- ANDIRIN TARİH VE KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ PROJESİ

Genel hedef(ler):

İlçedeki tarihi ve kültürel varlıkların korunmasının sağlanması, tanıtılması ve turizme kazandırılmasına katkı sağlamaktır.

Özel hedef(ler):

Andırın ilçesinde bulunan tarihi eserlerin tanıtım materyallerinin ve içeriklerinin hazırlanması, Tescilli yapılmamış eserlerin tescillenmesi için gerekli başvuru evraklarının hazırlanması ve başvurunun yapılması,

Yerel ağız, yaşayış, yemek, edebiyat ve yerel efsaneler gibi halk kültürünün metne dökülerek ileriki yıllara aktarılması,

Andırın ilçesindeki kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve tanıtılmasına yönelik farkındalık yaratılmasına katkı sağlanması,

Tarihi ve kültürel varlıklarımızın iç ve dış turizme kazandırılması.

Bütçe

Toplam Uygun Proje Maliyeti: 36.920,00 TL

Temel Faaliyetler

Faaliyet 1- Proje ekibi kuruldu ve proje çalışma takvimi oluşturuldu,

Faaliyet 2- Tanıtım ve bilgilendirme çalışmaları kapsamında tanıtım kitapçığı hazırlandı,

Faaliyet 4- Envanter saha çalışmaları çerçevesinde yerel ağız, yaşayış, yemek, edebiyat, folklor, yerel efsaneler vb. konularda halk kültürüne ait değerler derlenerek, yazıya geçirildi.

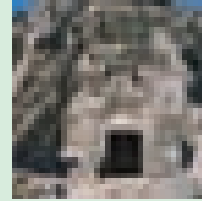
Andırın ilçesi geneli tarandı ve bütün tarihi eserler fotoğraflandı. Ayrıca tarihi eserlerin özellikleri ile ilgili veri oluşturma çalışmaları tamamlandı.

Faaliyet 5- Basılı envanter ve görüntü CD'si çalışmaları çerçevesinde, Andırın ilçesinin tarihi ve kültürel varlıklarının saha taraması sonucu elde edilen verilerin toplandığı bir envanter ve elde edilen sesli ve görsel materyallerin bulunduğu CD basımı çalışmaları sona erme aşamasındadır.

Faaliyet 6- Tarihi ve kültürel varlıkların tescil çalışmaları kapsamında ilgili tarihi eserlerin tescil başvuruları yapılarak, envantere geçilmesi sağlanacaktır.

Tarih Varlıklarının Fotoğraflama Çalışmaları

Geben Kesteli

Azğıt Kalesi

Meryemçil Kalesi

3-TEKNOLOJİ DESTEKLİ EĞİTİM PROJESİ

Genel hedef(ler):

Andırın İlçesinde işbirlikçi bir yaklaşımla yeni öğretim ortamları geliştirmek ve eğitim kurumlarının teknolojik altyapılarının güçlendirilmeleri ile eğitim kalitesinin ve başarının artırılmasıdır.

Özel hedef(ler):

İnternet forum sitesi oluşturmak, bu forum üzerinden online sınavlar yapmak, ÖSS ve SBS ile ilgili her ders ve konuyu video ile kaydedip forum üzerinden yayınlamak ve bu konuları çoğaltarak öğrencilerin kullanımına sunmak,

Öğrencilerin okul içinde ve okul dışında değişik yollarla öğrenme ortamlarına ulaşabilmelerini sağlamak,

Müstakil okullara akıllı tahta marifetiyle sanal ortamlarda ders yapma imkanı sunmak, Teknoloji desteği ile eğitimi mümkün olduğunca gerçek hayata yaklaştırarak kalitesinin arttırmak

ve öğrencilerimizin okul başarılarının artmasına katkı sağlamaktır.

Bütçe

Toplam Uygun Proje Maliyeti: 47.855,00 TL

Temel Faaliyetler

Faaliyet 1: Proje Ekibi Ve Detaylı Uygulama Takvimi Oluşturuldu.

Faaliyet 2: SBS Ve ÖSS Komisyonları oluşturularak, Sınav Test Oluşturma Faaliyetleri Başlatıldı.

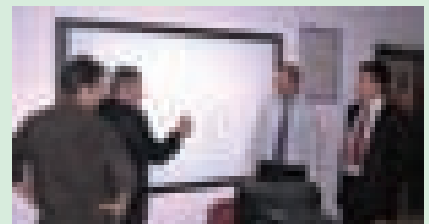
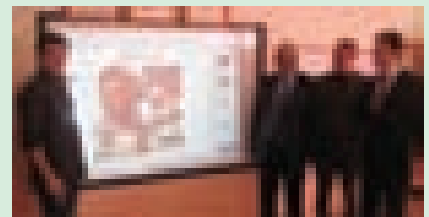
Faaliyet 3: Forum Sitesi Oluşturuldu. Forum Sitesine Konu Anlatımlı Video Ve Test Girişi Yapıldı.

Faaliyet 5: Akıllı Tahta Uygulaması Kapsamında 27 Adet Müstakil İlköğretim Ve Ortaöğretim Okuluna Akıllı Tahta Montajı Yapıldı.

Faaliyet 6: Tanıtım, Görünürlük ve Satın Alım Faaliyetleri Çerçevesinde Afiş, Broşür, Bez Afiş, Metal Pano basımı gerçekleştirildi.

Proje İle İlgili Bilinç Geliştirme Amaçlı Basın Bildirileri Yayımlandı.

Akıllı Tahta Montajı ve Akıllı Tahta Eğitimi

Istanbul Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri Cumhuriyet Başsavcı Vekili

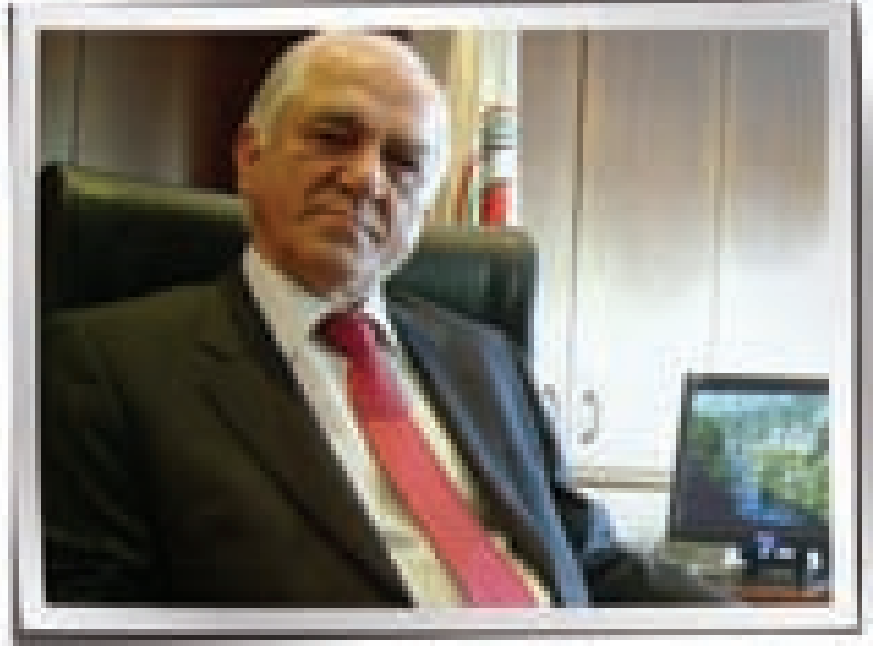
TURAN ÇOLAKKADI ile...

"...Dünyanın en tehlikeli adamı, sadece hukuk bilen hukuktur."

Sezai ŞENGÖNÜL

- "Turan Çolakkadı"yı Türkiye'nin en önemli davalarından bazılarında bakan önemli bir savcı olarak herkes tanır. Fakat biz sivil Turan beyi tanıtacağız bu söyleşimizde hemşehrilerimize. O yüzden aile köklerinize başlayarak tanıyabilir miyiz sizi?

-Kahramanmaraş ili Andırın ilçesinin Köleli köyünde 1954 yılında doğdum. 6 kardeşiz. Annem Andırın'ın Bostanlı Köyünden. Baba tarafım geçmişten beri Köleli köyünde oturan ve Çolakkadioğulları diye bilinen bir sülale. 150 yıl kadar önce Karaman taraflarından gelip yerleştikleri söyleniyor. Köleli Köyü Kahramanmaraş ile Osmaniye ilinin sınırlarını çizen Ceyhan Nehrinin kıyısında, Çukurova'nın yavaş yavaş sona erip, hafif engebeli arazinin başladığı yerlerdedir. Köyümüzün bir kısmı 1980 yıllarda yapılan Aslantaş Barajının suları altında kalmıştır. İlkokulu köyde okudum.Orta öğrenimi Kahramanmaraş'ta tamamladım ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdim. Elazığ'da önce kaymakamlık stajı yaptım. Sonra meslek değiştirerek savcılık stajı yaptım ve savcı oldum. Eşim Elazığlıdır. Kaymakamlık stajı yaparken tanıştık, 1978 yılında evlendik. 3 erkek çocuğumuz var. İkiisi Üniversite eğitimlerini tamamladı. Küçüğü halen üniversite eğitimine devam ediyor. Uzun yıllar Anadolu'da muhtelif şehirlerde çalıştıktan sonra 1993 yılında İstanbul'a atandım. Sultanahmet'te bulunan İstanbul Adliyesinde 1996 yılına kadar çalıştım ve Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığına atandım. Bu mahkemeler kapandıktan sonra yerine kurulan İstanbul Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerinde Cumhuriyet Başsavcı Vekili olarak görev yapmaktayım.

-"**Çolakkadı**" soy isminin bir hikayesi vardır muhakkak. Paylaşır mısınız bizimle?

-Atalarımızın Irak'ta, muhtemelen Süleymaniye şehrinde kadılık yaptığı söylenegelmektedir. Doğduğum köyde de Süleymanlı diye bir mahalle var.

-**Turan Çolakkadı çocukluk döneminden hangi izleri taşır ve nasıl bir çocukluk dönemi geçirmiştir?**

-Çocukluğum, Ceyhan Nehri'nin Amanos Dağlarının vadilerden çıkıp Çukurova'nın düzlüğüne doğru uzandığı, çok büyük olmayan ve birkaç parçadan oluşan, mahrumiyet ancak harika doğal güzellikleri bulunan köyümde geçti. İlkbaharda Ceyhan Nehri taşıdığı zaman okulumuzun bahçesine su dolardı. Köyden çabuk ayrıldım ama çocukluğumun geçtiği yerler ilk göz ağrımdır, unutamam...Zaman zaman duygularımı kağıda dökmüşümdür. En iyisi onlardan birini aktarayım:

Ormanlarda şırl şırl akan suların sesi
Seher vaktinde her gün horoz ötmesi
Ağaca asılmış keklik kafesi
Unutulur mu ?
Leylekler gelirdi
Biçilen ekin tarlalarında dolaşırdı
Hava kararmadan yuvasına ulaşırdı
Herkes severdi onları
Unutulur mu ?
Gölgeler vardı
Güneş geçirmez çınar gölgeleri
Dereler şarkı söyleyerek akardı
Çiçekler boynu bükük büyürdü
Tarlaya en çok buğday ekerdi
O zamanın köylüleri
Ve köyün adamları
Çok çalışır, az uyurdu.
Köyün yolları ıssız olurdu
Ne otobüs geçirdi ne tren
Geleni gideni herkes bilirdi
Selam verirdi diğerine ilk gören
Güneş bir başka doğardı tepelerde
İlik bir rüzgar esirdi seherde
Ağaçlarda bir fısıltı başlardı
Duyulurdu o fısıltılar her yerde...

- "Memleket" ve "Hemşehri" sözcüğünün sizdeki karşılığı nedir?

-Bu sözcükler doğduğum, büyüdüğüm yerleri ve oraların insanlarını hatırlatıyor. Bir dergide okumuştum; "tür ve örtü olarak en güzel ormanlar Karadeniz Bölgesindedir, ancak Akdeniz Bölgesinde bir yer var ki Karadeniz bölgesini de geçer. Orası Amanos Dağları'dır" diyordu. İşte bu yerleri hatırlıyorum. Fransız işgalinden birkaç gün önce Hırlakyan'ın Abdal Halil Ağa'ya bir kese altın gösterip, Fransızları davul çalarak karşılamasını istemesi üzerine, Abdal Halil Ağa'nın, "Davulumun kasnağını altınla doldursanız, din kardeşlerimin bağrına çomağımı vurmam" demesi; İstiklal Madalyası teklifi üzerine, bu teklife muhatap olan her Maraşlının, "Ben layık değilim, falan daha layık" demesi üzerine madalya'nın şehre verilmesi; ve daha neler neler aklıma geliyor...

- Soluğu memlekette aldığı anda neler yapar "Turan Çolakkadı", ya da özlem duyduğu şimdi yapamadığı şeyler var mıdır?

-Arada bir şehrin soğuk beton yığını ortamından uzaklaşır, memleketimin doğal güzelliklerine atarım kendimi. Bir çam ağacının ıssız gölgesine oturur, rüzgarın sesini dinlerim. Fotoğraf çekerim. Çocukluğumda güneşi Düldül Dağı'ndan doğarken görürdüm ve bu dağa karşı hala hasret duygularım var. Düldül Dağının tepesine çıkmak isterdim. Bunu gerçekleştiremedim.

-Rahmetli Erdem Beyazıt'ın deyişiyle yaşadığımız bölge ve çevresi hakikaten mümbit topraklar. Gerek Türk edebiyatı gerekse memleket bürokrasisine yetiştirdiği insanlar açısından. Sizce neden bir tüccar, sanayici -istisnalar hariç- çıkmaz da bürokrasiyi tercih eder ve memurluğa ilgi duyar bu yörenin insanı?

-Bunun cevabını tam olarak bilemiyorum. Belki kapitalizme yabancılar, riske girmekten korkuyorlar, her şeyin azı ile yetiniyorlar. Devlete bağlılar ve güveniyorlar. Memurluk güven veriyor. Geçmiş de oğlunun adını "Memur" koyan bir baba biliyorum.

-Aklınızdaki "Andırın"ı ve çevresini günümüzdeki Andırın ve çevresiyle kıyaslırsanız kısaca.

-Andırın'ın cipleri meşhurdu. Bakımsız toprak yollarda rahat giderlerdi. Bir de tomruk taşıyan, odun taşıyan kamyonlar

olurdu. İnsanlar tomruk yüklü kamyonlara biner yolculuk yaparlardı. Mahrumiyet çoktu ama her şey doğaldı ve güzeldi. At sırtında pekmez satan Maraşlı bağcı çerçiler, at sırtında değirmene un öğütmeye gidenler, askerde sıhhiye eri olduğu için hastalara penisilin iğnesi vuranlar geliyor gözümün önüne. Günümüzde Andırın mutlaka değişti, gelişti ve bir noktaya ulaştı. Ancak bu nokta çok ileri seviyede değil.

-Turan Çolakkadı'nın hayat felsefesini özetleyen cümlesi nedir diye sorsak?

-Bu soruya Yunus Emre' nin dizeleriyle

cevap vermeliyim:

"Beni bende demen, ben ben değilim. Bir ben vardır bende benden içeri."

-Çok etkilendiğiniz filmler var mıdır. Varsa hangi filmlerdir?

-Çok film izlemiş değilim. Tarih merakından olsa gerek, 2. Dünya savaşı konulu filmler izledim. Çok etkilendiğim film yoktur, ama illa bir cevap vereceksem " Çöl Aslanı" diyebilirim.

-Boş vakit bulabilme ihtimaliniz mesleğiniz gereği yok gibi sanırım ama olduğunda neler yaparsınız?

-İnternette de faydalanarak merak ettiğim konuları inceliyorum. Kısa süreli de olsa tatil yapıyorum ve geziyorum.

-Turan Çolakkadı'nın elinde sihirli bir değnek olsaydı ilk olarak neleri değiştirmek isterdi?

-Ülkemin insanlarını kardeş yapar, kardeş gibi barış içinde yaşamalarını sağlardım.

-Müzikle aranız nasıldır? Hangi tür müzikleri / sanatçıları seversiniz?

-Sadece dinleyiciyim. Türk sanat müziği ve halk müziği dinlerim.

-Türkiye'nin belki de en çok şair çıkaran bir yöresinden olunca şiirsiz de olmaz. Hangi Şiirleri / Şairleri sever Turan Çolakkadı?

-Şiir okumayı seviyorum. Her türlü şiiri okurum. Fikriyatına bakmaksızın bir çok şairin şiirini okudum. Geçmişten geleceğe birkaç örnek vermek gerekirse, Mevlana, Karacaoğlan, Mehmet Akif Ersoy, Yahya Kemal Beyatlı, Necip Fazıl Kısakürek ve Sezai Karakoç'u sayabilirim.

-Kişisel ya da başka bir sebeple sevdiğiniz devlet adamları ya da şahsiyetler kimlerdir dersek?

-Fatih Sultan Mehmet, Ahmet Cevdet Paşa...

-Kitapla aranınız nasıldır, hangi tür kitapları okur ve hangi yazarları beğenirsiniz?

-Çocukluğumdan beri çok kitap aldım ve okumaya çalıştım. Genel olarak ilmi edebi eserleri okuyorum. Şiir kitapları okurum; Uzayın sırlarına merakım var, bu konudaki eserleri okurum. Her fikirden beğendiğim yazar vardır. Necip Fazıl'ın hemen hemen bütün eserlerini okudum. Çocukluğumda "Emeceroğlu" diye bir çerçevi, at sırtında köyleri gezerek kitap satardı. Her gördüğümde "Kerem ile Aslı, Aşık Garip, Dadaloğlu, Karacaoğlu, Namaz Hocası..." gibi kitaplar alırdım. Bir gün annem, her geldiğinde bu çocuğa kitap satma diye tembih etmiş. Kitapçı da "O çocuğun kitap sevgisini biliyorum. Hiç parası olmasa bile istediği kitapları veririm" diye cevaplamış.

-Bir hukuk adamının hayatını nasıl yaşaması gerekir? Nelere dikkat etmelidirler?

-Hakimlerin, savcılarının özel hayatlarında da örnek insan olmaları, her konuda adalet üzere davranmaları gerekir. Halkımız hakimlere çok saygı duyar, bu unutulmamalıdır.

-Bir hukuk adamı olarak mesleğinizde en titiz olduğunuz hususlar nelerdir?

-Adalette hata yapmaktan korkarım. Bir masumu cezalandırmaktansa on suçlunun cezasız kalması evladır.

-Hukukçu olmasaydı Turan Çolak kadı hangi mesleği icra etmek isterdi?

-Pilot olmak isterdim.

-Meslek hayatınızda sizi çok üzen sıra dışı olaylar oldu mu? "Bunu da mı görecektim" denilebilecek türden?

-Maalesef ülkemizde demokrasi kültürü, hukuk kültürü ve adalet duygusu istenilen seviyeye ulaşmadığından, zaman zaman adalet anlayışı ile bağdaştıramadığım uygulamalara şahit olmuşumdur.

-Tabi işin erbabını bulunca biraz da okuyucularımızı hukuki

görüşlerinizden faydalandırırım. Hukuki Sistemimizde uyum yasaları, yeni düzenlemelere rağmen hala eksiklikler var mıdır? Varsa hangi boyuttadır?

-Amerikan başkanlarından Jefferson "Yasaların uygulanması, onların yapılmasından daha zordur." diyor. Yasalarda çok önemli değişiklikler yapıldı ama, uygulama aynı hızda değişmiyor.

-Demokrasi ve hukuk arasında nasıl bir ilişki vardır?

-Bunu da Atatürk'ün bir sözünü cevaplayalım: "Özgürlük, eşitlik ve adaletin de kaynağı ulusal egemenliktir."

-Görülen bir davanın siz savcılar veya hakimler açısından en önemli unsuru nedir sizce ?

-Her türlü menfi etkiden uzak, adil bir yargılama. Pascal'ın çok beğendiğim bir sözü var: "Kuvvete dayanmayan adalet aciz, adalete dayanmayan kuvvet zalimdir."

-Tecrübeli birisi ve kanun uygulayıcısı olarak, adalet kavramının sizdeki karşılığı nedir dersek?

-Adalet mülkün (devletin) temelidir.

-Sizce bir hukuk adamı mesleği dışında hangi dallara ilgi duymalıdır? Mesela psikoloji, sosyoloji bilmeli midir ya da başka bir dal?

-Hukukçunun önüne her türlü bireysel ve toplumsal sorun geldiğine göre, bu konulardaki belli başlı alanlarda bilgi sahibi olmalıdır. Dünyanın en tehlikeli adamı, sadece hukuk bilen hukukçudur.

-Herkes demeyelim ama gayri hukuki işler yapanlar korkarlar genelde savcılardan ve hukuk adamlarından. Peki bir hukuk adamı bir savcı en çok neden çekinir, korkar?

-Adaletle aykırı uygulama yapmaktan.

-Yine tecrübeli bir hukukçu bir savcı olarak mesleğe yeni giren genç meslektaşlarınıza neler tavsiye edersiniz kısaca?

-Ne yapıp yapıp adalet anlayışını yüreklerine nakşetsinler. Sadece hukuk

bilgisi yetmez, toplumsal konularda bilgi sahibi olsunlar. Günlük ve dar düşünmesinler. Geniş düşünsünler. Etki altında kalmayınlar.

-Anadolu'dan gelip İstanbul'da yaşayan birisi olarak İstanbul hakkındaki görüşlerinizi alsak, İstanbul ile aranınız nasıl?

-İstanbul'da yaşamının bir çok zorluklarına rağmen, gülü seven dikenine katlanır duygu ve düşüncesiyle, nice imparatorluklara başkentlik yapmış, nice şiirlere konu olmuş, tarihiyle, coğrafyasıyla, kültürüyle bir dünya şehri İstanbul'u, ben de çok seviyorum ve İstanbul'da yaşamaktan memnunum.

-Şunu da soralım size bir gözlemci olarak. Andırın ve yöresinin doğal ve tabii kaynakları yeterince değerlendirilmiyor gibi. Mesela yaylacılık kültürü dışında neler yapılabilir bu yörelerde Turan Çolak kadı'ya göre?

-Aslantaş Baraj Gölünün çoğu Andırın sınırları içinde. Berke Barajı da öyle. Su ürünleri geliştirilebilir belki. Aslantaş Baraj Gölünün bittiği yerde, Ceyhan Nehri'nin kenarında Düziçi Kaplıcası var. Kaplıcanın hemen ilerisinde Düldül Dağı ile Berke Dağının arasındaki derin vadide Berke Baraj Gölünün harika manzarası var. Bu dağlarda geyikler yaşadığı, baraj gölünden görülebildiği söyleniyor. Aslantaş Acık Hava Müzesine gelenlere baraj göllerinde tekne turları düzenlenerek bu güzellikler değerlendirilebilir. Bu konuda Andırın ve Düziçi İlçe yetkilileri müşterek uygulamalar yapabilirler. Toprağı bozulmamış köyler var. Buralarda organik tarım uygulanabilir.

-Son olarak Turan Çolak kadı' memleketinin insanlarına, hemşehrilerine, sivil toplum kuruluşlarına ya da yöneticilerine bu söyleşi aracılığıyla bir şeyler demek ister mi?

Yurdum Andırın'a çok hasretim var. İşlerimiz yoğun zamanımız dar. Gurbet ellerinden bütün dostlara, En içten sevgiler, sonsuz selamlar...

(Röportaj: 2010 Aralık@ Sezai ŞENGÖNÜL)

Kağnı

Kadir YAŞAR

Nerde bir kağnı görsem irkilirim. Çocukluğu kağnı ile geçmiş bir hayatın nostaljik anılarına gidişi değil bu irkilme. Kağnı ile bugünkü binek arabalarını kıyaslayarak nerden nereye geldiğimizin beynimdeki sarsıntısı. Bilmeyenlere hemen hatırlatayım ; kağnı dolu iken saatte en fazla 2-3, boşken ise 4 km yol kat eder.

Ah o kağnılar. Kurtuluş savaşını bile kazandıran kağnı. Biz kurtuluş harbini kağnıyla kazandık. Kağnı yalnızca cepheye top, mermi, malzeme çekmedi. Anadolu sathında yiyecek, giyecek, barınacak... Ne varsa hükümet merkezlerine oradan da cephe gerilerine taşındı. Kağnılar o yıllarda yolsuz, köprüsüz coğrafyada engebeleri aşma yolu yaptı.

Kağnı yük taşır. Orman ürünleri, sap, saman, dolu dolu çuvallar. Katır, eşek, beygir hafif yük taşırken kağnıya ağır olanlar düşer. Yol olmadan kağnı olmaz. Kağnının çalışabilmesi için yolların kurak, derelerin geçit verir olması gerekir. Doğaya bir canlı gibi uyum gösterir.

Kağnı yapmak bir sanat işi. Yapan usta olmalı. Köylerde kağnı ustaları olurdu.

Herkes kağnı yapamazdı. Kağnı için kullanılan ağaç türleri dayanıklı ama hafif olmalı. Her ağaç kağnıda kullanılmaz. Meşe, mazi, gürgen gibi sert ağaçlar seçilir.

Kağnının yapısını oluşturan her parçanın ayrı bir adı var. Teker, ok, boyunduruk, kayış, ön-arka dirsek, direk, dayanak gibi isimler. Kağnıda üzerindeki yüke göre üst teşkilatı değişir. Odun taşırken, çuval taşırken, sap taşırken, saman taşırken malzemeleri ayrıdır. Bunlar ayrı ayrı isimler alır.

Kağnıya koşulu öküz hayvanları sürerek yol almak marifet ister. Koşum hayvanları ile konuşur sürücü. Ağır yük taşıyan hayvanlarla empati kurulur. Onunla adeta konuşulur. Elde çubuk olmasına rağmen vurulmaz, eziyet edilmez. Üstelik yaydırılır, yemlenir. Koşum hayvanının güçlü olması istenir.

Kağnı kendine mahsus sesler çıkarır. Cızırtıyı andıran uzaktan duyulan sesler. Bazen sesin gür ve tiz çıkması için kağnı mazısı yağlanır. Bazen sesin çıkmaması için sabun sürülür. Öyle ki seslerden kimin kağnısı olduğu bilinir.

Kağnı, zamana karşı direnen kültürümüzün sembolüdür. Her şeyiyle yerli, bizden. Kültür değişimimiz kağnının yerine geçen motorlu araçlarla başlar. Halada devam eder.

Kağnı; sabırlı, doğayla uyumlu ama ona direnen, güç ve zeka isteyen insanlarımızın ulaşım aracı oldu. Kağnı kapalı ekonomiyi temsil eden ulaşım aracı oldu.

Anadoluda değişik şekilleri olan kağnı, artık etnoğrafya müzelerinde, kimi parklarda kalan ömürlerini tamamlıyor. Andırında müzemiz olmadığı için kağnımız da yok. Tarihin son tanıklarını yeni nesiller bilmiyor. Kırsal köylerde kıyıda köşede kalmış kağnı var mı? Varsa hemen alınmalı. Şehrin görünür parkına yerleştirilmeli. Geçmişimiz, kimliğimiz diye...

Hüsnü KARCI

Andırın'da İç Dekorasyon'un gelişmesi üzerine:

'Ekonomik' ve diğer alanlardaki kazanımlar; geniş coğrafya alanlarına yayılmış insan topluluklarının yoğun olduğu yerlerde (şehirlerde) gelişir, büyür. Ulaşım (kara-deniz-hava) ve enformasyonel faktörler, üretim çeşitliliği ile malın- hizmetin hızlı ve yoğun bir şekilde bir başka alanlara (pazarlara) erişmesini sağlar. Bu vesilelerle iç ve dış piyasalara yönelik Üretim-Tüketim anlamında arz- talep dengeleri kurulur.

İnsan doğası ve duyguları, yaşam süreleri içerisinde zaman-mekan-durum kavramları çerçevesinde tıpkı mevsimler gibi değişime-gelişime-dönüşüme ihtiyaç duymaktadır. Bu değişimler soyuttan, somuta; yani ihtiyaçlar nispetinde üretime yansımaktadır.

Sadece insana has olan bu özellikler; insanların daha yüksek konforu elde etmeleri - işlerini kolay kılmaları -yaşam kalitelerini artırmaları, duygu ve ihtiyaç tatminlerini gidermeleri gereği; kabiliyetlerini zorlayarak yaşamlarını

rahatlatacak enstrümanlara ihtiyaç duymakta (bilgi-teknoloji-tasarım- üretim araçları) ve bu enstrümanları üretim sahalarında kullanarak ekonomik, sosyal, kültürel ve sanatsal açıklıklarını gidermektedirler.

Bu olgudan hareketle, etkileşim gereği, konforlu ve kolay yaşamlara ihtiyaç duyan insanlar, önce şehirlerde üretilen, sonra da kırsal alanlar da pazar bulan tasarım ürünlerini elde etmenin çabası içerisinde olurlar.

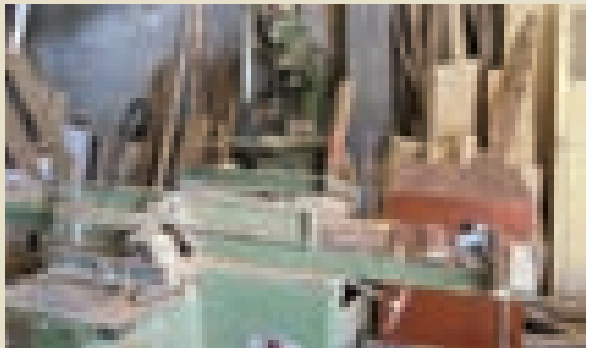
Konutlar ve işyerleri için 'İç Dekorasyon' ürünleri de, tıpkı büyük şehirlerde olduğu gibi, kırsal kesimlerin modern yaşam ihtiyaçları gereği, son zamanlarda, Andırın ve çevresinde varlık göstermektedir.

Uzun yıllar Mersin'de 'İç Dekorasyon' üzerinde üretim yapan, biriktirdikleriyle memleketi Andırın'a hizmet vermeyi borç bilen Abdurrahman Doğan adındaki girişimimiz, bu alanda oldukça iddialı görünmekte.

Doğan, ucuz ve kaliteli hizmet anlayışı çerçevesinde Andırın'da böyle bir girişime ihtiyaç duyduğunu belirttikten sonra, eski eşyaların yenilendiğini, yeni ihtiyaçların da günün tasarım anlayışına göre üretilerek fiziki mekanların donatıldığına vurgu yaptı.

2001 yılı itibariyle Andırın'da üretime geçtiğini belirten Doğan, ilçe bazında 14-15 kadar marangoz bulunduğunu; ancak 'İç Dekorasyon' alanında kendi tesisinin tek olduğundan bahsetti.

Doğan, İç Dekorasyon alanındaki yenilikleri sürekli takip ettiğini belirttikten sonra, çeşit olarak yatak odası, mutfak dolabı, vestiyer gibi ürettiği ürün çeşitleri hakkında da bilgi verdi.

Hüsnu KARCI

Ali ÇANAK

ile söyleşi...

Avukat Ali Çanak ile yaptığım bu söyleşiden çıkardıklarım: Zeki, çalışkan "Anadolu" insanının Yokluk-yoksulluk-çaresizlik içerisinde bile 'var olma' nedenlerinin idrakiyle, şuurlu bir şekilde, Vatan-Millet kavramını her şeyin üstünde ve ön planda tutarak 'hasletlerimiz' manasında engin hoşgörü, tevazu ve kadirşinaslık hissiyatıyla tüm zorlukları, engelleri mucizevi gayretlerle aşabilme, toplum içerisinde "statü-saygınlık" kazanabilme gerçeğidir.

Hüsnu Karci: "Yüz, kalbin aynasıdır" derler. Ben bu tanımı sizin yüzünüzde belirgin görüyorum.

Ali Çanak: Çok teşekkür ederim Hüsnu Bey. Teveccühünüz. 'Güler yüzlü' olmak, güzelliiktir, iyiliktir. Efendimizin de aynı zamanda bir sünnettir. O bakımdan insanlara 'güler yüzlü' olmaya çalışıyoruz.

Hüsnu Karci: Mütevazı ve çelebi duruşunuz var.

Ali Çanak: Yine teşekkür ederim. Sizin bakış açınız. "Mütevazı" olabilmek, "hoşgörü" sahibi olabilmek iyi bir şey tabi ki. Belki ben yapmaya, uygulamaya çalışıyorum ama 'öyle olduğum' kanaatinde de değilim.

Hüsnu Karci: Dönemsel olarak net/flu geçişlerle yaşam çizginizi anlamak istiyorum. Çocukluk ve ilk gençlik yıllarınızdan bahsedebilir misiniz? Nerede doğdunuz, nasıl yaşadınız? Çocukluk, ilk gençlik yıllarınızda hayalleriniz, hedefleriniz neler idi?

Ali Çanak: Hüsnu Bey 1956 yılında Andırın'a bağlı Efrağzı köyünde doğdum. İlkokulu, Kavaklı'daki ilkokulda bitirdim. Okulla evimizin arası kırk beş dakikalık bir mesafeydi. Çok zor şartlarda gittik-geldik okula. Daha sonra Kahramanmaraş Yatılı Ortaokulu'nu kazandım. O okulda öğretmenlerimin ve çevremizin bana çok destekleri oldu. İşin doğrusu; yatılı okul olmasa hiçbir şekilde okuyamazdım. Belki köyde çobanlık bile yapamazdım.

Akabinde, 1976 yılında Konya/ Akşehir Öğretmen Okulu'ndan mezun oldum. Daha sonra ise İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdim. Fakülte sürecinde öğretmenlikte yapıyordum. 1984 yılından beri de Gaziosmanpaşa'da serbest Avukatlık yapıyorum.

Çocukluğum; çalılı, dikenli, ekin tarlarında davar/oğlak güderek geçti; ama hayatımın en güzel yılları, o yıllarımış meğer. Bunu da söylemiş olayım. Özlüyorum o günleri...

Memleketimden bu yüzden hiç kopmadım. Çocukluğumda davar/oğlak güttüğüm yerleri gezip dolaşıyorum. Nostalji yaşıyorum. Çokta mutlu oluyorum. Andırın'dan kopamayışımızın en önemli nedenlerinden biri, yaşadığımız o günlerden kalan güzel hatıralardır.

Hüsnu Karci: Yaşadığınız o yıllara dair unutamadığınız hoş anılarınız olsa gerek.

Ali Çanak: Tabi, çocukluk dönemlerime dair çok anılarım vardır. Hiç unutamadığım bir şey; bir seferinde, davar güdüyorken hayvanın birine bir taş attım. Hayvancağız çırpına çırpına öldü! Rahmetli Anam akşam eve döndüğümde O Keçi'nin olmadığını görünce, yalancıkta gece hayvanı aramak durumunda kaldım. Bir gün sonra da sözde davar güttüğüm yerde aramış oluyorum ya; "işte Ana hayvan burada yok, ölmüştü!" dedim. Rahmetli Anacağızım da "ah yavrum, bunu yılan sokmuş" dedi ama bu foyam, daha sonra öğretmenlik yıllarımda ortaya çıktı.

Hüsnu Karci: Nasıl bir tepki verdi?

Ali Çanak: Oklavayı aldı-geldi dövecekti beni şakacıktan. Ben de "Anacığım yapma-etme" dedim, ellerinden öptüm. Bir şekilde gönlünü aldım ama hiç unutamadığım bir 'anı' olarak çocukluğuma iz düştü! Her "Andırınlı" çocuğun başından böyle şeyler geçmiştir mutlaka.

Hüsnu Karci: Köylü kimdir? Köylü olmak nedir, nasıldır?

Ali Çanak: Atatürk; "Köylü milletin efendisidir" diyor. Bu sözcük, çok anlamlı! Gerçekten köylüler hiç bozulmamış halleriyle geleneklerini, göreneklerini, örf ve adetlerini aynen yaşayan-yaşatan kesimlerdir. Şehir kültürü değişkendir... Köy kültürü; halis, samimi, candan, içten, yapmacıksız bir sıcaklıktır. O kültürü hep özlüyoruz. Köylü olmak bir şanstır-şereftir.

Hüsnu Karci: Şöyle bir çelişkide var; şehirlerde veya köylerde yaşayan günümüz

insanlarının birçoğu, şimdilerde moda ya; köylü ise, şehirlî; şehirlî ise, köylü olmanın muhabbetini yapar dururlar... Nedir bu çelişkinin aslı/özü? Köylünün 'efendi' duruşu aşınmakta mıdır yoksa?

Ali Çanak: Son bir-iki yıl Andırın'a gittiğimde bu durumu müşahade ettim. Şehirlerde olduğu üzere, köylere de birtakım teknolojik araçlar girmiş. Televizyon var, internet var, diğer sosyal imkânlar var... Ancak; sıraladığım teknolojik yeniliklerden dolayı köylerde bayram, yardımlaşma, imece gibi sosyal dayanışmaların aşındığını gördüm!.. Bu durum beni gerçekten çok etkiledi.

Özellikle çocukluğumdaki bayramları hiç unutamıyorum. O bahara gelen bayramlarda güzel kokulu rengârenk çiçeklerin arasında bir araya gelirdik, sofralarımız açardık, kim ne yapmışsa paylaşırdık... Hoş programlarımız, bayramlaşmalarımız olurdu. Ama şimdilerde; memlekete her gidişimde gördüklerim o ki; köylüler bayramlaşmak için birbirlerinin evlerine dahi gitmeyebiliyorlar. Yardımlaşmıyorlar bile. Bu durum, 'şehir kültürünün', 'köy kültürü' üzerindeki tesiri, tezahürü olsa gerek. Şahsen bu kaybedişlere üzülmüyorum.

Hüsnu Karci: Üniversite yıllarınıza dönelim mi? Seçtiğiniz branş, gönlünüzde yatan aslan mıydı? Nerede, hangi üniversitede okudunuz? Öğrencilik yıllarınızda zorluklar yaşadınız mı?

Ali Çanak: Tesadüfen gelişen durumları. Öğretmen okulumu bitirdiğimde 'Tıbbî'; yani 'doktorluk' mesleğini düşünüyordum. Tercihimde birinci sırada 'Tıp' vardı ama altıncı sıradaki Hukuk geldi. Onda da bir hayır varmış. Tıp okuyamazdım, ailemin mali imkânları belliydi; ama Hukuk okuduğum zamanlarda hem öğretmenlik yatım, hem Hukuk Fakültesi'ni bitirdim. Netice itibariyle hakkımda daha 'hayırlı' bir sonuç oldu. Mesleğimden memnunum. Bu meslekte insanlara yardımcı olmaya çalışıyorum. Maddi kazancın ötesinde

insanların dualarını da aldığım zaman son derece 'manevi haz' duyuyorum. Tabi, öğrencilik yıllarımda çok sıkıntılar çektim! Hiç unutamadığım bir anımı da anlatmak isterim: Öğretmen Okulu'nda okurken, o zaman "Oralet" diye bir içecek vardı. Çok lezzetliydi. Şimdilerde benzerleri var midir bilmiyorum ama o "Oralet"i içmek için yirmi beş kuruş lazımdı, yirmi beş kuruşu bulamadığım için ben kantine gitmezdim, dışarıda, karda, soğukta beklerdim. Öyle zor günlerden geçtik. Allah'ın bugünlerine şükrediyorum.

Hüsnü Karcı: Avukatlık mesleğini icra ediyorsunuz, İstanbul gibi büyük bir kentte Avukatlık yapmanın zorlukları var mıdır?
Ali Çanak: İstanbul'da her meslek zordur. Avukatlık mesleği daha da zor. Adliyeler çok dağınık. İstanbul'da yaşamakta zor ama başkada şansımız da yok. Düzenimizi bu şehirde kurmuşuz. Mecburen bu şehirde yaşamak durumundayız.

Hüsnü Karcı: Neden Noterlik, Hâkimlik, Savcılık değil de Avukatlık?
Ali Çanak: Bu da tamamen tesadüf Hüsnü Bey. Ben esasında askerlik öncesi Hâkimlik imtihanını kazanmışım, Hâkimlik stajı yapıyordum. Altı ay staj yaptım. Daha sonra askere gittim. Askerlikte bir soruşturma sonucunda 'Sakıncalı Piyade' addedildik. Askerlik dönüşü meslekten soğudum. Memuriyetlikten soğudum, Avukatlıkta karar kıldım. O da benim hayatıma yön veren enteresan olaylardan birisiydi ama "hakkımda hayırlısı olmuş" diye de düşünüyorum.

Hüsnü Karcı: Daha öncesinde öğretmenlik yapıyordunuz, o yüzden bir 'soruşturma' geçirmediniz mi?
Ali Çanak: O dönemde bir soruşturma geçirmiştim, tabi o dönemde 'dernekçilik' vardı, bir derneğe üye olduğum için beni askerlikte "Sakıncalı Piyade" yaptılar. Askeri Hâkimliği-Savcılığı düşünüyordum esasında. Tüm bu olanlar, kaderin cilveleri... 'Müşpet' manada yönlendirildiğimi düşünüyorum.

Hüsnü Karcı: İstanbul'un iki yakasına devasa "Adliye Sarayları" yapılıyor. İşlerinizi kolaylaştacak mı?
Ali Çanak: İşler kolaylaşır; çünkü iki adliye olunca çantanızı alıp diğer işleri de yürütme şansınız var. En azından adliyeler arasında dolaşmaktan kurtulmuş oluyorsunuz.

Hüsnü Karcı: yeni Adliye Sarayları'nda özel 'Avukat Odaları' olacak galiba?
Ali Çanak: Evet. Avukatlar için biraz daha rahat ortamlar oluşacak.

Hüsnü Karcı: "Hukukçu Aile" diyebilir miyiz?
Ali Çanak: Evet. Benim üç kızım, bir oğlum var. Kızlarımdan bir tanesiyle

meslektaş olacağız. Birisi öğretmen oldu. Diğeri, Diş Hekimliği Fakültesi'nde öğrenci. Oğlum da liseye devam ediyor. Yani, öyle de denebilir.

Hüsnü Karcı: Zaman zaman Politikayla da ilgilendiniz. STK'larda üst düzey görevler aldınız. Çelebi duruşunuz Avrupai politikacı tipine andırmakta. Kavgacı değilsiniz. Üstelik her anlayıştaki insanlarla sıcak diyalog kurabilme yetisine sahipsiniz.
Ali Çanak: Bunlar sizin iltifatlarınız. Teşekkür ediyorum. Ben kendimi öyle görmüyorum. Evet, siyasetle uğraştım. Bir partimizden Gaziosmanpaşa'da İlçe Başkanlığı yaptım. Bir dönem Belediye Başkan Adayı oldum. Bir dönem Milletvekili Adayı oldum ama seçilemedim. Nasip-kismet işi bunlar. Ancak, buna rağmen, o dönemde çok büyük tecrübeler edindim. İnsanlara yardımcı olmanın manevi hazzını hep yaşadım. Çeşitli derneklerde ve Sivil Toplum Kuruluşlarında görev aldım. Bunlardan da hep fayda gördüm. En azından 'ufkumu' genişlettim, hoşgörümü genişlettim. Dedğiniz gibi 'Avrupai' siyasetçilik bizim haddimize bile değil ama 'mütevazı' bir anlayışla insanların dertleriyle hemhal olmayı seviyorum.

Hüsnü Karcı: Doğrusu o 'görünüşte' politikacı tiplerini memleketimizde de görmek istiyoruz.
Ali Çanak: Evet. Tabii ki doğru. Her çeşit fikre açık olmak lazım. Saygı duymak lazım. Eyleme dönüşmemek, çevreye zarar vermemek kaydıyla her çeşit fikrin ortaya konulması, anlatılması, dinlenilmesinde fayda vardır; Çünkü bu şekilde doğrular ortaya çıkar... Günümüz siyasetçileri de birbirleriyle her yönde çatışma yerine, ortak noktalarda milletin hayrına buluşmalar daha faydalı olabileceğini düşünüyorum. Sivil Toplum Kuruluşlarında bu amaçla görev alıp hizmet etmeye çalıştım. Andırınlılar Derneği'nin bir dönem Başkanlığını yaptım. Başlangıcından beri kurucu üyelerindenim. Derneğin çeşitli faaliyetlerinde bulundum.

Bütün Andırınlıları seviyorum. Hemşerilerimin hepsiyle gurur duyuyorum; çünkü ekmeğini taştan çıkaran, hiçbir yanlışla bulaşmayan, bu açıdan baktığımızda her Andırınlıyla gerçekten gurur duyuyorum. Onların da gurbetteki meseleleriyle, dertleriyle ilgilenmek "vazifemdir" diye düşünüyorum. O amaçla da dernekçilikte aktif faaliyetlerde bulundum. Örnek olmaya çalıştık hemşerilerimize. Bir ara, bir öğrenci grubuyla birebir diyalog kurarak yardımcı olmaya çalıştım. Daha sonra Kağıthane Kaymakamımız Ahmet Narinoğlu Bey, şu anda Keşan'a tayini çıktı, çok üzüldük tayininden dolayı, değerli Kaymakamımız İstanbul'a geldiğinde bunu kurumsal hale getirdi. Andırın'dan gelen çok öğrenci gruplarına büyük destekler

verdi. Gerçekten onun yaptıklarına biz çok uzun süreler uğraşsak dahi yapamayız. O bakımdan ben Ahmet Bey'e hem İstanbul'daki katkılarından dolayı, hem de söz konusu öğrenci gruplarına katkılarından dolayı 'minnet' duyuyorum, teşekkür ediyorum. "O"nun eksikliğini dolduramayacağımız kanaatindeyim. Minnet duygularımı bu vesileyle kendisine "arz" etmek istiyorum. Bu konuda bir hususu da hatırlatmak isterim: Bir şubat ayında Andırın'a gitmişim, Kadırlı yolu, yol çalışması nedeniyle kapalıymış. Ben de alternatif yoldan gidiyordum, Boz topraklı yoldan. Şubat Ayı ve sulu kar yağmakta. Yolda iki genç gördüm. Kış olmasına rağmen sırtlarında paltoları yok. Okul üniformalarıyla gelmişler. Ne üstlerinde bir elbise, ne de ayaklarında doğru dürüst bir ayakkabı vardı. Ama ikisi de ısrarla poşet içerisindeki kitaplarını sulu kardan korumanın telaşındaydılar. Öğrencileri arabaya aldım. Ben Boztopraklı'ya gideceklerini sandım, meğer o kar-kış gününde Bulgurkaya'ya gideceklermiş. Belki on beş kilometrelik mesafeyi yaya olarak gideceklermiş. O gençlerin halini bir düşünün... Öylesi zorluklarla okumaya gayret eden çocuklar için Andırın'da yurtlar olması hususunda kafamda tasarılar oluşurken, daha sonra projeler geliştirdi, yurtlar yapıldı. Ben de en azından manevi katkılarda bulunmuş olmanın sevincini yaşadım. İşte bu tip Eğitim faaliyetlerine her Andırınlı'nın katkı sağlaması lazım. Okuyan üniversite öğrencilerine burslar verilmesi lazım. Bu konularda ben öncülük yapmaya çalıştım zaman içerisinde. Hemşerilerimin de hayır-hasenatlarını eğitime yönlendirmelerini canı gönülden istiyorum. Bu husus çok önemli; çünkü Andırınlı için, gençlik için "okuma" bir ideal. Nitekim, okuyanların bir çoğu istikballerini kurtardı. Türkiye'nin dört bir tarafında bürokratlarımız var en azından. Bununla da gurur duyuyoruz. Ama geride kalanlara da hepimizin sahip çıkması lazım gelir.

Hüsnü Karcı: Biraz da 'dünya meselelerini' konuşsak. Hızlı bir şekilde değişim ve dönüşümde sınır tanımayan, küreselleşmeye doğru yol alan dünyamızın seyrini nasıl değerlendirirsiniz?
Ali Çanak: Dünyanın neresinde teknoloji varsa alalım, kullanalım, bunları kendimize adapte edelim. Dünya ülkeleri arasında inşallah lider ülke olalım. Temennimiz, duamız bu ama bunları yaparken kendi geleneklerimizi, örf ve adetlerimizi, kültürümüzü, yaşama tarzımızı da onlara uydurmamaya çalışalım, diye düşünürüm. Bu son zamanlardaki televizyon dizileri Türk Dilini, Türk Kültürünü ve hatta inanç yapısını ciddi şekilde bozmakta. Buna karşı biraz daha teyakkuzda olmak gerektiğini düşünüyorum.

Türkiye, konumu itibarıyla, dünyanın

sayılı ülkelerinden biri. İnşallah gelecek yıllarda daha iyi yerlere geleceğine de inanıyorum. Doğrusu bu 'birazda, ' siyaset yapanların işidir' diye düşünüyorum.

Hüsnü Karcı: Tempolu iş hayatı döngüsü içerisinde, toplumsal anlamda, yarınlar da düşünce- plan- ve hedefleriniz var mıdır?

Ali Çanak: Çok şükür, güzel bir mesleği icra etmekteyim. İyi bir konumum var. Çocuklarımı da helâlden okutup, inşallah iyi yerlere getirmeye çalışıyoruz. Başta, kendi çocuklarım olmak üzere bütün neslin eğitimi, iâşesi konusunda hepimizin üzerinde bir vazife olduğu inancındayım. Çok şükür, sağlığım sıhhatim yerinde. Ben bunu, bir "şükür" olarak görüyorum.

Hüsnü Karcı: Ailenizden bahseder misiniz? Hassas bir geçiş dönemlerini yaşıyoruz. Çocuklarınızın dün-bugün-yarınlar daire - iç ve dış algıları nasıldır. Eski-yeni kuşak çatışması oluyor mu? Otorite ve hiyerarşi, geleneksel Türk örf-adetlerine göre mi tanzim edilmekte? Yoksa, başka akımların tesirleri etken olabilmekte midir.

Ali Çanak: Aileden 'kopuk' olmayan, aile içerisinde uyumlu olan gençler, günümüzde çok iyi yetişiyorlar... Fazla bir 'nesil çatışması' olduğunu zannetmiyorum. Hatta gençler bizden çok daha kabiliyetli. Bizlerden daha üstün özellikleri var.

Mesela; teknolojiyi bizden çok daha iyi kullanıyorlar. Araştırıyorlar, düşünüyorlar. Bu yönleriyle gençlerin daha iyi yetiştikleri kanaatini taşıyorum. Ama gençlerin de bir kısmı var ki, özellikle mesleğimde çokça karşılaştığım oluyor; sokağa terk edilmiş kopuk ailelere, bölünmüş ailelere mensup çocuklarımız var, bu çocuklarımızın 'yaşam tarzı' gerçekten çok kötü. Sokaklarda ne kadar kötülük varsa, hepsiyle karşı karşıya kalıyorlar. Genç yaşlarda istikballeri kararıyor.

Benim temennim şu ki; bu çocuklarda dahil, herkesin, her çocuğun eğitimi ve iâşesi için gücü yeten herkesin katkıda bulunmaları lazım. Devletin de bu işlere biraz daha el atması lazım. "Milli Eğitim" in özellikle, bu çocuklara çok sahip çıkması lazım.

Uzun vadede, gençliğimizin, 'bizim nesillerden daha iyi olacağı' inancını taşıyorum. Bu yönde, büyüklerin daha çok 'gayret' sarf etmesini diliyorum.

Bizim ailede çok şükür bir 'nesil çatışması' yok. Çocuklarımızla gayet iyi, uyum içerisindeyiz. Şu ana kadar bir sıkıntımız olmadı. Çocuklarımızın "Andırın Kültürü"nden kopmamaları için gayret sarf ediyorum. Nitekim "Andırın Derneği" olarak gerçekleştirdiğimiz bir çok faaliyetlere çocuklarımızı da götürüyorum. Bir de her yaz Andırın'a gideriz, çocuklar

memleketlerinden, kültürlerinden kopmasın diye on-on beş-yirmi gün kalmalarını sağlıyorum.

Hüsnü Karcı: Son olarak eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Ali Çanak: "Tirşik Dergisi" olarak benimle röportaj yapma-yayınlama imkanı verdiğiniz için size çok teşekkür ediyorum. Esasında ön plana çıkartılması gerekenler sizlersiniz. Allah razı olsun. "Tirşik Dergisi", Türkiye genelindeki Andırınlıların 'ortak sesi' oldu.

Geçenlerde, Adana'da karşılaştığım bir hemşerim, "sizi Tirşik dergisi"nden tanıyoruz, dedi. "Tirşik Dergisi"nde bir resmimizin çıkması, bir programın içerisinde olmak bile Türkiye genelindeki hemşerilerimce bir tanınma vesilesi olmuş. Bu Dergi, çok güzel bir hizmet ifade etmekte. Sizler, bin bir meşakkatle bu dergiyi çıkardığınız için sizi ve emeği geçen tüm arkadaşları tebrik ediyorum." Allah razı olsun" diyorum.

Hüsnü Karcı: Dilek ve temennileriniz bizlere cesaret verir. "Tirşik Dergisi" adına zaman ayırdığınız için, biz de sizlere teşekkür ediyoruz.

Neden?

Ahmet NARİNOĞLU

Andırın üzerine yazan, düşünen, araştıran insanlarımız var. Hepsi aynı noktayı işaret etmektedir. Yani hepsi şu ortak kanaatte bulunmaktadır.

Andırın şimdiye kadar devlet eksenli gelişmek istedi. Ancak geldiği yer hak ettiği yer değil. Andırın strateji geliştirip insanı ve kaynaklarını kullanacak kendi eksenli politika kullanmalıdır. Gelişmesi bu yolla sağlanmalıdır.'

Bu görüşü kabul edersek pek çok şeyin değişmesi gerekir. Kendimizi sorgulamalar başlar. Yeniden içimize dönmemiz gerekir. Bazı sorular sorarak bu yaklaşımı insanımızdan, yapımızdan başlayarak açmaya çalışalım.

Andırın neden istediği gibi gelişemiyor? Bu soruya en ucuz-kolay cevap verme yolu 'politika' denecek. İş politikaya atmak sorumluluktan kaçmak anlamına gelir. Şimdiye kadar bir yörenin gelişmesi için; yer altı zenginlikler, yerüstü zenginlikler, yollar olması yeterli sayılıyordu. Bunlar olduğu halde kalkınamayan pek çok yerler var. Nedenine indiğinizde kaynakları harekete geçirecek, kullanarak yatırıma dönüştürecek, işletecek insana ihtiyaç var. Mesela, devletin baraj ve sulama sistemi yapıp halka verdiği çoğu tesisler işletilemiyor. Organizasyon ve işletme gerekiyor. Yani iş gelip insana dayanıyor.

Andırında konuşmalar arasında 'Neden iş adamlarımız az' diye tartışılır. Aslında

kastedilen Andırın içinde veya dışarıda iş adamlarından Andırına yönelenlerin sayısıdır. Andırından baktığımızda dışarıda iş adamı olmuş insanların neden memlekete yönelmediği doğru bir eleştiri olabilir. Ama dışıyla tırnağıyla yer edinmiş dışarıdaki müteşebbislerin önce belli seviyeye

Güzel bir söz var 'Ben içinde biz olmuyor ama biz içinde nice benler var.' Bizi anlatan bir söz. Andırını ' Bizim Andırın' yaparak geliştireceğiz. İyi niyetimiz var, dürüstlüğümüz var, çabalarımız var; yine de olmuyorsa dönüp kendimize soralım. NEDEN?

gelmesi, sonra sosyalleşmesi normaldir. Bu açıdan bakarsak büyük sermaye ve işadamlarımızın azlığından bahsedebiliriz. Madalyonun öbür yüzüne bakalım. İş adamlarımızın arkasında olmak, yanında bulunmak, desteklemek, güç katmak, ortak çalışmak, işbirliği yapmak, desteklemek gibi görevlerimiz var.

Bir atasözümüz ' Balık gölüne göre büyür.' der. Kurutan değil besleyen göl olduğumuzda görevimizi yapmış olacağız.

Andırın gelişmesini iş adamlarının geri dönüşü yerine onların ortaklık ve işbirliğine bağlanmamız lazım. Güç birliği olmadan Andırın gelişmez. Mesela, şimdiye kadar ortaklık kurduk

mu? Ortaklıklar kurduk mu? İşbirliği, yaptık mı? Yaptıysak neden başarısız oluyoruz? Bundan sonra işbirliği olması için ne yapmalıyız?

Doğrusu kendimize samimice sorular sormalıyız. Andırında ortak bir şirket kurup bir enerji santrali kuramaz mıydık? Şirket kurup yerel kaynakları kendimiz işleyemez miyiz? Sermayelerimizi birleştirerek daha da büyüyemez miyiz? Yörenin doğal ürünlerini işleyip pazarlayamaz mıyız? Tarımsal ürünlere dayalı ürünleri işleyecek tarımsal sanayi kuramaz mıyız? Meyveciliği destekleyecek soğuk hava deposu kuramaz mıyız? Yine bir atasözümüz kestirmeden bunun cevabını versin Şeker, un, yağ var ama helva yapamamız yok.

Andırın insanı önce aile ve toplumu sonra coğrafyanın baskısıyla hayatını kurtarmak için eğitim yolunu seçti. Bugün eğitilmiş, iş ve meslek sahibi, uzman, kariyerli insanlarımızın sayısını dahi tespit edemiyoruz. Her Andırın lı kendi çabasıyla, emeğiyle bir yere kadar geliyor. Bu tablo bürokraside, siyasette, ticarete de aynı. Değişmiyor. Daha ilerlemek için arkasında toplum desteği, hemşeri desteği gibi desteklere ihtiyaç duyuyor. Açık söyleyelim kendi çabasıyla, gayretiyle bir yere gelmiş her Andırın lı bu desteğe ihtiyaç duymakta ve memleketinden beklemektedir. Hatta kendiliğinden beklemektedir. Eğer Andırının gücü insanımızın gücüyle ölçülüyorsa, insanlarımız güçlendikçe Andırın

güçlenecektir. Yoksa aksini düşünebilir miyiz?

Şimdi üst seviyede bürokratlarımızın, yöneticilerimizin, akademisyenlerimizin, iş ve ticaret adamlarımızın neden olmadığını daha iyi anlıyoruz. İki taraflı da oturup düşünmeliyiz. Eksikliklerimizi gidermeliyiz. Şu gerçeği artık görelim. Yetişmiş insanlar, belli görev ve yetki kullanan insanlar daha çok hizmet sunmaktadır. Andırının gelişmesi için yetişmiş insana sarılması en kestirme yoldur. İnsanı yetiştirecek olanda Andırının kendisidir.

Andırın dışarıya göç verdikçe hem kazancı hem kaybı oluyor. Eğer insanlarımız eğitim almasalardı yine kaderlerinde göç olacaktı ve düz insan olacaktı. Eğitim yoluyla göç ettiklerinden dolayı yetişmiş insan gücü sayılıyorlar. Eğitim almış her Andırın lı hem yoremizin hem de ülkemizin gücüdür.

Dışarıdaki Andırın lılar sivil toplum kuruluşlarının önemini biliyorlar. Dışarıdaki şehirlerde sivil toplum kuruyorlar. Bugün 8 sivil toplum kuruluşumuz var. Sayıları daha da artacak. Sivil toplum kuruluşlarının içine baktığımızda bazı sıkıntılar yaşanıyor. En başta memleketin çatışma ve çekişmeleri buraya taşınmak isteniyor. Bir önder etrafında toplanamıyor. Dayanışma ve işbirliğinde zayıf kalınıyor. Karşılıklı fedakarlıklar yapılamıyor gibi durumlar sayabiliriz. Sivil toplum örgütü güçlü olan yerler hem kendilerine, hem memleketlerine daha çok hizmet ediyorlar.

Sivil toplum kuruluşları anahtar gibidir. Her kapıyı açar. Aynı zamanda hizmet aracı sayılıyor. Yörenin gücü sivil toplum kuruluşları ile orantılı hale geliyor. Andırın sivil toplum kuruluşlarını hem çoğaltmalı, hem de kendi kurallarına göre çalıştırmalıdır.

Sivil toplumlar proje üretmeli, dayanışma ve işbirliği yapmalı. Birbirlerinin omzuna çıkan değil, birbirlerine omuz veren olmalı. Andırın gelişim platformu bu ihtiyaçtan ortaya çıkmıştır.

Andırın tarihten beri medeniyetler ve kültürler arası geçiş yoluna dönüşmüştür. Bu yüzden Andırında sözlü kültür, gelenek ve görenekler çok zengindir. Böyle olmasına rağmen yeni kuşaklar bu zenginliğin kıymetini bilemedi. Kültürel zenginliklerimiz giderek azalıyor. Kültür taşıyıcılarımız bir bir aramızdan göçüyor. Kültür adamları, sanatçılar, edebiyatçılar, araştırmacılar, aşıklar çıkaramıyoruz. Şairler, yazarlarımız olsa da kıyıda köşede kalıyor. Edebiyatta çığır açan ikinci yazıları tarihteki yerinde kaldı. Tırşik dergisi bu boşluğu doldurmaya çalışıyor. Çalışıyor ama 'Arka' olacak Andırını bekliyor.

Andırının içinde ve dışında politika yapan, siyaset yoluyla hizmet etmek isteyen insanlarımız var. Memlekete yaptıkları hizmetlere baştan teşekkür ediyoruz. Politika yönümüz 2 şekilde görünüyor. Andırın dışında politika yapanlar kendi çabalarıyla bir yere geliyorlar, ondan sonra yalnız kalıyorlar. Bu nedenle ülke genelinde tanınmış insanımız ortaya çıkamıyor.

İçeride politika yapanlar yerel siyaset tuzakları, geleneklere takılarak tökezliyorlar yani yerinde sayıyorlar. İçerden maalesef sivrilen, yükselen insanımız olamıyor.

Dışarıda yalnızlık, içeride desteksizlik politik gücümüzü zayıflatıyor. Eskiden bu yana politikadan hizmet bekleyen Andırın; içinden politikacılar çıkaramadığı için bu alanı suçluyor duruyor. Andırın politika alanında öz eleştiri yapmalıdır. Kendini yani ilçesini temsil edecek temsilcisini seçerek bu fasit daireyi(zinciri) kırabilir. Yolunu da kendi bulmalıdır. Sadece Andırın değil, dışarıda on binlerce Andırın lı aynı temsilci desteğini arıyor ve bekliyor. Her Andırın lı bunun acısını ve sıkıntısını hayatında yaşıyor. Kendini temsil ettiremeyen Andırın, yine kendini öksüz gibi sayarak içine kapanıyor. Ünlenmiş Andırın tekerlemelerini kaderi gibi görüyor.

Andırın doğasının korunması, çevresinin yaşatılması, hizmet ve yatırım alması, gelişmesi, kalkınması yani bunların hepsi gelip insana dayanıyor. Bürokrasi, ticaret ve siyaset adamları yetiştiremediğimiz sürece şikayetlerimiz devam edecektir. Varsa yetişenlere sahip çıkmadığımız sürece yine şikayetimiz devam edecektir. Onu bunu suçlamaya, dışarıdan kurtarıcı beklemeye harcaacağımız enerjiyi yetiştirecek insanlarımıza vermeliyiz.

Güzel bir söz var 'Ben içinde biz olmuyor ama biz içinde nice benler var.' Bizi anlatan bir söz. Andırını 'Bizim Andırın' yaparak geliştireceğiz. İyi niyetimiz var, dürüstlüğümüz var, çabalarımız var; yine de olmuyorsa dönüp kendimize soralım. NEDEN?

Ülkemizde Kültür Erozyonu:

Çok Katlı Bina (Apartman) Egemenliği ve Yan Etkileri

Eskiden, şehirlerde apartmanlar pek yoktu. Çıkmaz sokaklar, tek katlı- iki katlı, bahçeli evler vardı. Sebze ekerler, meyve yetiştirirler; meyveyi dalından koparıp taze taze yerlerdi.

Şehirlerin çıkmaz sokaklı mahalleleri vardı. Mahalleler, sosyal yaşamın ve geleneksel kültürün canlı örnekleriydi; aynı zamanda yardımlaşma duygusunun yaşandığı yerlerdi. Acıları, sevinçleri, kederleri birlikte paylaşırlar, dini ve millî bayramları iç içe samimi duygularla yaşarlardı... Aynı çatı altında kalabalık aile yaşamı sürerlerdi sanki...

Dışarıdan gelen bir yabancıyı bilirlerdi. Para konuşmak, ayıptı! Hırs ve ihtirasları pek yoktu. Hırlısı-hırsızı bilinirdi. Komşu selamı alınır, verilirdi. Kadınlar pencereden 'huu komşu' diye seslenir, hoş sohbet ederlerdi. Güne, mutlu ve güler yüze başlarlardı. Kadın günleri, çamaşır günleri, sinema-tiyatro günleri, hamam günleri olurdu. Komşudan komşuya gidip-gelmeler sıkçaydı. Kısacası, mutlu insanların yaşadığı alanlardı mahalleler. Paylaştıkları, yardımlaşmış çok şeyleri vardı...

O zamanlar, toprağa yakın evleri ezen, insanlarda kompleks duygusu yaratan soğuk yüzlü beton apartman 'egemenliği' yoktu ülkemizde. Semtten semte veya başka şehirlere pek göçler de olmazdı. Çocukluk arkadaşlarınızla irtibatınız kopmazdı. Evler kolay kolay yıkılmazdı. İçinde yaşanmış hatıralar yıllar yılı mekanla birlikte yaşanır, yaşatılırdı.

Türkiye, seksenli yıllardan itibaren, hızla apartmanlaşmaya başladı... Apartmanlaşmak, 'modern' yaşamın bir gereği gibi algılandı. Elit kesimler, apartmanlarda oturmayı, 'lüks

yaşam' anlayışı olarak benimsediler. Ebe beyinlerden uzaklaşmak, bakkala sepet uzatarak alışveriş yapmak. Yüksekte oturup, aşağıya ezen edayla bakmak, başkalarına selam vermemek/almamak; bir çok işi zahmetsizce-yorulmadan halletmek gibi... Bir anlamda 'özgürlüğü' ve 'konforu' yaşamaktı, apartmanlarda oturmak...

Zaman içerisinde sözde, 'özgür' ve 'konforlu' yaşamlar, insanı yalnızlaştırdı, tembelleştirdi, mutsuzlaştırdı!

Batı toplumları, yüz yıl evvelinden apartman kültürüyle tanıştılar... Bu güne geldiğimizde, 'sosyal' ve 'kültürel' anlamda tüm 'geleneksel değerlerini' tüketmiş, zavallı bir haldeler!.. Geleneksel değerler yerini; 'maddeci' anlayışa terk etmiş. Yozlaşmış, türedi kültürlerle 'Mutsuz Milletler' yığın haline geldiler... Sonuç, facia!..

Bunun farkına varan düşünce adamları ve siyasetçileri, toplumu geri dönüştürmenin; geleneksel değerleri yeniden yaşatmanın telaşı ve çabası içerisinde düşüldü!

Örneğin; Fransa Cumhurbaşkanı Mitterand, ülkesindeki Hipermarketlerin sınırlandırılması için bir yasa çıkarıyor... Yasanın gerekçesi ise, mealen şöyle: "Benim halkım" diyor, Hipermarketlere gittiğinde, birbirleriyle konuşmuyor, birbirlerine sırtlarını dönerek alışveriş yapıyorlar! Oysa benim bakkalım, sosyal ve kültürel müesseselerdir. Vatandaşlarım bakkalda bir araya gelirler, konuşurlar, tanıştıkları bilgi alışverişinde bulunurlar; sosyal ve kültürel devamlılığı sağlarlar..." diyor "Mitterand, bir de 'ahlak' manifestosu yayımlamıştı ki, gerçekten inanmakta zorluk çektim! "Acaba, bir yanlışlık mı

var, bu manifestoyu biz mi yazdık da, adamın eline tutuşturduk?!" diye kendi kendime sormadan edemedim. Başkaları da sormuştur herhalde.

Biz ise, Batı'nın terk etmeye çalıştığı 'Egemen Apartman Kültürü'nü, keşfetmenin keyfini ve gururunu yaşamaktayız! Olan/olabilecek tehlikeleri bile bile, apartmanlara hücum var!...

"Ne yapalım, vatandaşlar sokakta mı yatsın? Orta da bir konut açığı var, konut yapmamız icap etmekte?" diyebilirler.

İyi de "Anadolu insanını yerinden yurdundan kopararak, ne diye şehirlere davet ettiniz? Yerinde kazanarak mutlu yaşasa" yatırımların bir çoğu Anadolu'ya kaydırsa, ne çıkardı bundan?' sorusu da gündeme gelebilir. Ben bir sosyolog değilim ama, gerçekler ortada... Sosyolog kardeşlerimiz, durumun sebep/sonuçlarını doğru tahlil etseler, temelinde, uluslar arası ekonomik kazanımlar, sosyal ve kültürel yozlaşma gibi nedenlerin olduğunun sonucunu çıkarırlardı herhalde.

Şehirlerde yaşayanlar, "Tüketim Ekonomisi'nin soft (-ürün çeşitliliği- marka-moda-özendirme-reklam vb.) dayatmasından kaçamazlar. Dayatılan ürünleri bir şekilde almak mecburiyetindedirler!

Doğal beslenme imkanları, hele hiç yoktur!.. Katkı maddeli-boyalı, ilaç kalıntılı gıdalardan asla kaçamıyorlar!

Gerçi, benim gibi birkaç kişi telaş içerisinde olabilirler ama, genel anlamda vatandaşlarımızın böylesi hususlara dikkat ettiklerini pek sanmıyorum! Gerçi, 'Alan razı, satan razı, sana ne be kardeşim?' diyebilirler Biz söylersek, zaten inadına, tersini yaparlar; en yakınını dahi olsa.

Hüsnü KARCI

Batı tan taslı uluslararası sermayedarlar bizi bizden iyi tanıyorlar... Üç-beş çatlak ses çıkmış, umursamazlar bile. Dedim ya, bizi bizden eyi bilirler!..

Verimli araziler, hızlı bir şekilde apartmanlara dönüştürülerek tüketilmekte.

12 Eylül sonrası başa gelen sivil hükümetler, 'çağdaşlık' adı altında, aldıkları doğru/yanlış bir takım kararları, hayata geçirmekte zorluk çekmediler! Söz konusu kararlar, ekonomik gelişme adına, bir takım vaatlerdi. Vaatler, halk diliyle anlatıldığı için, halkın ekseriyeti tarafından kabul de gördü. Çağdaş ülke olacaktık, Batı'ya yönelecektik, zengin olacaktık, enflasyonu yenecektik falan filan...Doğrudur, bir takım uygulamalardan fayda gördük. Ya fayda göremediklerimiz?

Anadolu insanını şehirlere çekmek için bir takım taktikler geliştirildi. Kimileri tarafından 'ajite' bile edildi. İnsanlarımız şehirlere geldikçe, şehirlerimiz şişmeye başladı...Altyapı sorunu, kültür sorunu ve benzeri durumlar zuhur etti...Hatta rahmetli bir siyasetçimizin Anadolu insanlarına bir çağrısı da vardı: "Gelin... gelin. şehirlerimiz ıslık ıslık" diyordu. Bu sözlerin anlamını, hızlı apartmanlaşma sürecini yaşayarak öğrendik. Harıl harıl inşaatlar yükselmeye başladı...

Evet, insanlarımız varsa üç beş dönüm tarlasını; koyununu, keçisini; bağını-bahçesini satarak büyük şehirlere koşuştular... Çalışıp ekmeğini kazanacaklardı ama, ne doğru dürüst bir meslekleri, ne de geçerli sayılabilecek sanatları vardı. İş aradılar, bulamadılar; buldularsa da, geçimlerini sağlayacak yeterlilikte değildi. Şehirlerde her şey paraydı. Çok sıkıntı çektiler/çekmekte de!.. Kimliklerini aradılar, olumsuzluklar-şaşkınlıklar yaşadılar!..Şehir yaşamına ayak uydurmak öyle kolay değildi elbet... Değişim; bir sonraki kuşaklarla mümkündü ancak. Eski-yeni kuşak arasında çatışmalar yaşandı/yaşanıyor da. Üstelik, büyük çoğunluğu, çok çocuklu ailelerden müteşekkildi.'Varoş' tabir edilen bölgelerde kimi gecekondularda başını sokacak bir yer buldu; kimileri de gelişigüzel yapılmış çirkinlik abidesi apartmanlara tıkıştılar... Ne yapsınlar, imkanları ancak o kadardı! Peki ya sonrasındaki süreçlerde?..

İşte asıl sorunun can alıcı noktası

burada!.. Uluslar arası şirketler mal üretmekte...Bu malları satmak için pazara ihtiyaç duymaktaydılar. Türkiye, onlar için müthiş bir pazardı...Geldiler, tezgahlarını kurdular...Pazar paylarını artırmak için, şehirlere insan yığmaları gerekiyordu, bu insanlar nereden getirmeliydiler? Elbette ki Anadolu'dan...

Evet, 'ekonomik gelişme' ve 'çağdaşlık' adı altında, Anadolu insanını şehirlere özendirdiler. Adam çalışıyor çalışmasında da, bir türlü yetiremiyor... Çocuğunu okutmak istiyor, bir meslek sahibi yapmak istiyor...Biraz nefes aldığı anda ise, mecburi ev ihtiyaçlarını alıyor; akabinde, bütçesine göre ev, araba vs.

Anlayacağınız, bizim insanımıza biçilen rol, üretmekten; ürettiğinden fazlasını tüketmekten; tüketerek fakirleşmekten geçiyor...

Tüm bu gelişmeler, şehirlerin apartmanlaşarak büyümesine, büyüdükçe ekilebilir verimli arazilerin yok olmasının sonucunu da ortaya çıkartmakta!..

...ve yozlaşma

Apartment hayatı, yukarıda bir kısım ip uçlarını verdiğim sebepler/sonuçlar itibariyle, sosyal ve kültürel yozlaşmanın yaşandığı âlâ mekanlar haline gelmekte! Son zamanlarda bu hususta bayağı 'sızlanmaları' duyar olduk. Aynı apartmanda oturuyorsunuz ama, karşı kapı komşunuzu tanıyamıyorsunuz, kim olduğunuzu, ne iş yaptıklarını bilemiyorsunuz! Selamlaşamıyorsunuz bile, tedirginlik yaşıyorsunuz. Kültürel ve sosyal hayatı paylaşamıyor, birliktelik yaşayamıyorsunuz. Kısacası, yalnızlık rolünü oynamak durumunda kalıyorsunuz. Yüksek beton kütlelerin içerisinde kocaman yalnızlıklar!

"Kasımpaşa"lı ve Karagümrük"lü "Roman" vatandaşların dahi telaşı bu idi!.. Dağılırlarsa, apartmanlara tıkıştırlarsa, kimliklerinin kaybolacağını bilincindeydiler.

Çocuklar, çocukluklarını yaşayamıyor, geleneksel oyunları bilmiyor, kendi başlarına oynamak durumunda kalıyorlar bugünün ve yarının sevgisiz-mutsuz çocuklukları! Anne- baba çalışıyor; ki çocukları öyle. Bakıcı eline teslim ettikleri çocukları daha bir sevgisiz, daha bir

mutsuz ve agresif olmaktadır. Arkadaş dahi bulamıyor, yalnızlaşıyor. Hal böyle olunca yarına hazırladığımız çocuklarımızın toplum içerisindeki durumları herkesçe malum!

Meyveyi dalında görmüyorlar, hayvanlarla pek temasları olmuyor, ayakları toprağa basmıyor. Bağışıklık sistemi gereği, 'doğal ortam mikroplarını' alamıyorlar. Konut malzemelerinin hemen hemen tümü kimyasallardan oluşmakta. Sıcak iklim şartlarında söz konusu kimyasallar açığa çıkarak bir takım solunum yolu hastalıklara neden olmaktadır.

Gıdası sağlıksız, havası sağlıksız, gürültü ve görüntü kirliliği ise işin bir başka boyutu...Yarının mutsuz ve yalnız çocukları!

"Stres" denen kavram, seksenlerde literatürümüze girdi. Haydi hayırlısı!..

Ev hanımları ise, hareketsizlikten bitap düşmüş, tükenmiş vaziyettedir. Stres bir yana, hareketsizliğin getirdiği hastalıklar bir yana...

Şehirler, şehir olmaktan çıkmış, büyük köy haline dönüşmüş. 'Yaşlanmak, elden ayaktan düşmek' ayrı problem!..Evladlarından dahi fayda göremezler. Ya evlatlarının evlerinde yalnızlığa mahkum edilirler ya da huzur evlerinin bir köşesinde mutsuz bir şekilde ölümlerini beklerler.

Köylü şehirli olursa!

Evet, köylü şehirli olursa tarlayı kim ekecek, bahçeyi kim düzenleyecek, ürün kimler hasat edecek; yüzlerce, binlerce yıl oluşturulmuş Sosyal-Kültürel birikimi kimler yaşayarak-yaşatarak taşıyacak? Tarıma, çevreye, ormana dair birikimleri kimler, nasıl muhafaza edecek?

Köylüler, geleneklerin-göreneklerin asal temsilcileridir. Köylüsü olmayan millet, dağılmış tespih tanesine benzer...Köyü ve köylüyü bitirmek, kültürel cinayettir!

Benim acizane fikrim; Batı'nın değil, bizim birikimlerimiz ışığında, geleneksel mimarimizi baz alarak, günümüz ihtiyaçları çerçevesinde yeni bir 'Şehir Yapılanması' Sosyal- Kültürel gelişim projelerinin hayata geçirilmesidir.

Sevgi ve Saygılarımla...

1909 Ermeni İsyanına Karışan Andırınlılar ve Maraş Sıkı Yönetim Mahkemesi Kararları (2)

Nejat YAYCIOĞLU

Zeytunun Alabaş Nahiyesine bağlı, Yeğenler köyünden Peçik oğlu Vartuvar'ın cesedi Andırın Nahiyesine bağlı, Gök Ahmetli Köyünden, Çukurhisarlı Hüseyin oğlu Osman, Kürekçi Ahmet, Çobancık Hasan, ve Gül Hasan adlı şahısların "Vartuvar'ı Gök Ahmetli Köyünden, Gök Ahmet zade Mehmet Ağa istiyor" diyerek ve Müderris Hacı Ahmet Efendinin müsaadesiyle götürülmelerinden üç dört gün sonra, Ceyhan Nehri sahiline vurması üzerine, Divanı Harbi Örfi tarafından yapılan tahkikat sonucunda, Çukurhisar köyünden Hasan Oğlu Osman ile amcasının oğlu, Kürekçi Ahmet Emin'in Vartuvarı Ceyhan nehrine atarak öldürdükleri şahitlerin ifadesiyle sabit olduğundan 15'er sene, Gök Ahmetli Köyünden Cabbar zade Mehmet ağanın katilleri korumak için yalancı şahitlik yapmasından dolayı üç sene kürek cezasına çarptırılmalarına diğer sanıkların beraatlarına karar verildi.

Burada da, Gök Ahmetli köyünde aslen Çukurhisar köyünden olan Hasan oğlu Osman var. Amcasının oğlu Kürekçi Ahmet Emin var. Çobancık Hasan ve Gül Hasan var.

Vartuvar isimli Ermeniği öldürmek isterler. Vartuvar'a "Seni Gökahmet zade Mehmet Ağa istiyor" diyerek kandırdılar.

"Çevrede İslam bilgisi ile ünlü Hacı Ahmet Efendinin de izin verdiğini" söylerler. Ceyhan Nehrinin kenarına götürürler, Suya atarak öldürürler. Mahkeme bunlara, yani iki kişiye 15'er yıl kürek cezası verir. Gökahmetli köyünden Cabbar zade, Mehmet Ağa ise, katilleri korumak için yalancı şahitlik yapmıştır. Bu meydana çıkar. Ona da yalancı şahitlik suçundan üç sene kürek cezası verildi.

Maraş Sıkı Yönetim Mahkemesinin, hapis, ağır hapis ve idam cezalarına çarptırdığı Andırınlılar şunlardır:

- 1.Gürcü Mehmet oğlu Mehmet
3 sene Kürek
- 2.Çöpoğlu Süllü
(müebbed) İdam
- 3.Geben Köyünden Mehmet Ağanın Oğlu Ali
6 sene Kürek
- 4.Akçakoyunlu Köyünden Halil Oğlu Bayram
(infaz) İdam
- 5.Tokmaklı Köyünden Küçük Ali
(infaz) İdam
- 6.Köşker Bekir oğlu Durdu
15 sene Kürek
- 7.Barutçu Ahmet oğlu Ali
15 sene Kürek
- 8.Karamehmet oğlu Veli Ahmet
(müebbed) İdam
- 9.Gökahmetli Köyünden Kara Ali
(müebbed) İdam

Çöpoğlu Süllü, Veli Ahmet ve Kara Ali'nin idam kararları müebbed Hapse çevrilmiştir.

- 10.Mansurlu Köyünden Bardakçı Hüseyin
3 sene Kürek
 - 11.Çukurhisar köyünden Hüseyin oğlu Osman
15sene Kürek
 - 12.Kürekçi Mehmet Emin
15sene Kürek
 - 13.Gökahmetli Köyünden Cabbar Zade
3 sene Kürek
- Mehmet Ağa Yalancı şahitlik suçu

Diğer yargılanan ve hüküm giyen Andırınlılar şunlardır:

- 14.Geben Köyünden, Mehmet Efendioğlu Ali
6 sene Kürek
- 15.Geben Köyünden, Hüseyin oğlu Yusuf
3 sene Kürek
- 16.Andırının Bahadırlı Köyünden
3 sene Kürek

Aslan Çavuş Oğlu Kabez?

- 17.Andırının Çuhadarlı Köyünden
3 sene Kürek
- Küçük Mehmet oğlu Topal Ahmet
- 18.Andırının Gökahmetli Köyünden
3 sene Kürek
- Gökahmet oğlu Çapar Mehmet
- 19.Gökahmetli Köyünden
3 sene Kürek
- Bardakçı oğlu Hüseyin

Divanı Harbi Örfi Mahkemesi 23 Ekim'de bütün yakalanmış olan suçluların mahkemesini tamamladı. İdam kararı verilenler Maraşta idam edildi. Padişah idam cezalarının bir kısmını ömür boyu hapis cezasına çevirdi.

Yukarıdaki listede 5. Andırın'ının idam cezası almış olduklarını görüyoruz. Katlettikleri kişiler Ermenilerdir. 700 - 800 sene sulh içinde beraber yaşadığımız bu insanlarla aramızda ne geçmişti ki, halk kanlı kinli olmuştu?

Osmanlı'nın 13 milyon nüfusu içinde, Ermenilerin nüfusu %15 nispetindeydi. (1.300.000). Fransız ihtilalinden sonra, Sırlar, Arnavutlar, Makedonyalılar ve Romenler gibi Ermeniler de Anadolu toprakları üzerinde bağımsız devlet kurma hayaline kapıldılar. Silaha sarıldılar ve ülkede 57 defa isyan çıkardılar. Bunlardan 27 isyan, sadece 1895 yılının son dört ayına gerçekleşti. Büyük Devletlerin, yani İngiltere, Fransa ve Rusya, Ermenilere maddi ve manevi desteklerini esirgemediler. Silah verdiler. Cephane verdiler. Para verdiler. Misyoner okulları da ilham kaynakları oldu.

Bir ülkede isyan çıkarsa, elbette o ülkenin yönetimi isyanı bastırır. İsyan çıkarmak çok risklidir. Ölmek de vardır öldürmekte. Ermeniler, bu riskin vahametini idrak edemediler. Bu riski küçümsemediler.

Eğitim

Ali SAÇAK

Eğitimden söz etmek için, önce eğitimin amacını saptamak lâzımdır. Eğitimin amacı, şüphesiz ki yaşadığı topluma ve diğer tüm insanlara faydası dokunan “iyi insanlar” meydana getirmektir. İnsanları seven, hiç kimse ve hiçbir şey hakkında art niyet beslemeyen, esas amacı insanlara daimi fayda sağlamak olan, varlığıyla çevresine mutluluk veren, sevgi ve saygı gibi evrensel değerleri her zaman ve her kese karşı besleyen insan, şüphesiz eğitilmiş insandır. İşte eğitimin amacı da, bütün insanları bu yönde yetiştirmektir. Eğitimsizliğin getirileri ise yine günümüzde yaşanan pek çok örnek ile ortadadır: Her türlü suçun temelinde eğitimsizlik yatmaktadır. Eğitimsiz insan insanları yeterince sevmeyen ve hoşgörülü olamayan, hayata “insanları sevmek” penceresinden bakamayan bir kişi olabileceğinden, bunun sonucu olarak ortaya adli suçlar çıkmaktadır. Unutulmamalıdır ki herkesin birbirine karşılıklı saygı ve hoşgörüyü göstermediği bir toplumda yaşamak oldukça üzücü ve zor bir iştir.

“Her okul, bir hapisane kapatır” sözü son derece haklı bir sözdür. Eğitimin, hayatın vazgeçilmez ve en önemli ögesi olduğu göz önünde bulundurulduğu zaman, okullarımızın da vazgeçilmez ve en önemli bilgi ve sevgi yuvaları olduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır. Çünkü ağaç yaşken eğilir ve eğitim, çocuk yaşta insanın beynine işlenmesi gereken bir

cevherdir. Bu cevherin çocuklarımızın ve gençlerimizin beyinlerine işlendiği yerler ise şüphesiz okullarımızdır.

İlerlemeyebilmek, gelişebilmek ve güçlenebilmek için eğitim şarttır. Eğitimin olmadığı ya da yeterince sağlanamadığı bir toplumda mutluluktan, refahtan, huzurdan ve gelişmişlikten bahsetmek kesinlikle mümkün olmaz.

Ulu Önder Atatürk, gerçek zaferin ancak eğitimde zafer kazanmakla, ilerleyebilmekle ve en üst seviyeye çıkabilmekle mümkün olduğunu belirtmiştir. Savaşla kazanılan zaferler, savaş bittikten sonra gelir fakat bu zaferleri daimi kılabilmek için eğitim olmazsa olmazdır. Çünkü her türlü başarının, ilerlemenin ve gelişimin temelinde eğitim vardır. Eğitimin olmadığı ve eğitimsizliğin hüküm sürdüğü bir ortamda hiçbir zaferden ve başarıdan söz etmek mümkün olmaz.

Eğitim, hiçbir ayırım gözetilmeksizin bütün bireylere eşit ve en üst düzeyde sağlanmalıdır. Toplumda eğitimsiz kalan her birey, toplumun bütünü için bir tehlikedir. Bu noktada özellikle kız çocuklarının eğitimine değinmek lâzımdır çünkü maalesef günümüzde dahi kızlarımızın eğitimleri önemli sektelere uğramaktadır.

UNICEF Türkiye Temsilciliği'nin açıklamasına göre Türkiye'de, okul çağındaki 640 bin kız çocuğu okula gitmemektedir. Yine UNESCO verilerine göre Türkiye'de zorunlu eğitimini, yani ilkokulu tamamladıktan sonra okula gitmeyen kız çocuklarının oranı %47'yi buluyor. Hâl böyle olunca, eğitimden yoksun bırakılan ve bizim toplumumuzun bir parçası olan bu kızlarımızın üzerinde durmadan geçmek mümkün olmaz.

Eğitilmiş birey, sadece kendisine değil, içinde yaşadığı topluma da sonsuz bir destek sağlar. Bu fayda sağlamada kadın - erkek gibi bir ayırım yoktur. Eğitim almış, kültürlü ve bilgili bireyler, yaşadıkları toplumu yükseltirler. Ayrıca eğitilmiş birey, başkalarına bağlı olmadan, hür ve güçlü bir şekilde ayakta durabilir.

Bu nedenle kızlarımızın eğitim konusunda yeterince ilerleyememeleri, hem kendileri hem de toplum adına büyük bir kayıptır. Eğitimsiz

kalmış kızlarımız, yarın büyüyüp hayata atıldıklarında maalesef kendi ayakları üzerinde duramamakta, kendilerine, ailelerine ve yaşadıkları topluma faydalı birer birey olamamaktadırlar. Malumdur ki bu kötü durumun bir kazananı da olmamaktadır. Eğitimsiz kalan kızlarımızın aileleri, arkadaşları ve bütün toplum olarak sadece büyük bir kayıptır bu.

Eğitilmiş insandan korkmaya gerek yoktur çünkü eğitilmiş olduğu için hiç kimseye eğitilmiş insandan zarar gelmez. Aynı zamanda eğitilmiş insana başkalarının zarar vermesi de söz konusu olmaz. Oysa art niyetli kişilerin/grupların eğitimsiz insanları kendi çıkarları doğrultusunda kullanması ve doğal olarak ona zarar vermesi kaçınılmazdır. Bu da kızlarımızı okutmamız, eğitilmiş birer birey hâline getirmemizin ne derece önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Eğitimsizliğin olumsuz getirilerinden yukarıda uzun uzun bahsettik. Kızlarımızı yeterince eğitememek, onları bu olumsuz getirilere kendi ellerimizle teslim etmek demektir. Eğitimsiz kalan ve eğitimsizler ordusundan oluşan bir toplumda yaşayan hiçbir birey, ister kadın ister erkek olsun mutlu olamaz. Buna bağlı olarak da eğitimin, kadın - erkek ayırımı yapılmaksızın uygulanması, herkese eşit sağlanması gerekmektedir.

Başkalarına bağlı yaşamayan, kendi ayakları üzerinde durabilen, özgüveni yüksek, bilgili, kültürlü, azimli, ailesine ve çevresine faydası dokunabilen, toplumda bir birey olduğunun bilincinde olabilmelerini istiyorsak, kesinlikle kız çocuklarımızı okutmak durumundayız. Aksi takdirde kendi kızlarımızı, kendi ellerimizle karanlığa itmiş oluruz ki bunun bedelini toplum olarak ödeyecek olan yine bizler oluruz.

Üzerinde uzun kitaplar yazılabilecek olan eğitim kısacası, insanları her zaman gelişmeye ve ilerlemeye sevk eden, ahlaki olarak en güzel hâle getirmeyi amaçlayan ve “iyi insan” meydana getirmek için çalışan vazgeçilmez bir unsurdur. Bu sebeple hangi konuda olursa olsun kendimizi geliştirmek, yükselmek ve ilerlemek istiyorsak, birinci şartımız çok iyi ve kaliteli bir eğitimidir.

Bir Sarı Sonbahar...

Mustafa Aslan

Yaz sıcakları, ilkbaharın yağışlı günlerinin ardından memleketi kavuran, ürünleri hasada dönüştüren sıcaklar.

Bahar nasıl gelip geçtiyse yaz da bir soluk da öylece geliverdi, geçti gitti.

İşte yine yapraklar sararıp solmaya ağaçlar, ise yapraklarından soyutlanmaya başlamıştı.

Dökülen yapraklardan arta kalan kurumuş dalları mahzunlaşmışçasına göğe doğru uzanırdı ağaçların. Dallarında kalan üç beş sararmış yaprak ve yerde onların da düşmesini bekleyen tevekler.

Ağaç dalındayken yaprak, yere düşünce de tevek oluveren sararmış nesnelere.

O kadar ilginç ki, tüm Anadolu kışa hazırlanırken boyanır bir uçtan bir uca sarıya.

Oysa Andırınım olabildiğince, göz alabildiğince yeşil.

Sonbaharın sararmış hali yazın cıvıltısından uzaklaşmakla birlikte, hüzünlerinden uzaktadır bizim ellerde.

Dağlarımız, ovalarımız alabildiğine yeşiline hakim.

Anadolum, yeşilin o koyu renginden sarının açık tonlarına geçiş yaşamaktayken Andırın her daim yemyeşil.

Yine böyle bir sonbahar günü öğle ezanıyla birlikte biniyoruz işte Sarı kıza.

Kadirli'nin ince dar sokaklarını dolaşarak Andırın Caddesine doğru usul usul ilerliyoruz.

Her köşe başı, kış hazırlığı telaşında ve de hoş sohbetler eşliğinde ufak tefek alışveriş yapan insanlarla dolu. Onları öyle gördükçe daha bir özümseyorum memleketimi. Bir sonbahar gününde Torosların dağ yamacında geçen yolculuk anımı paylaşayım sizlerle.

Andırın'a mal olmuş değerlerin başında gelen birisidir Cülü Emmim. Yedisinden yetmişine hemen herkesin bildiği birisiydi. Rahmetle yad ediyor mekanın cennet olsun diyoruz.

Neyse biz anımıza dönelim.

Kadirli minibüs garajından çıkıp da çarşı

içinden geçmeye başladığımız vakit, Cülü emmim her zaman ki çığırkanlığı ile laf yetiştiriyor sokaktaki tanıdıklarına.

Artık Kadirliyi terk etmeye başlamıştık. Sarıkız homurdanarak tırmanıyordu dapı tepesi yokuşundan akarca rampasına doğru.

Babam her zaman olduğu gibi tabakasını çıkarıverdi cebinden.

El çabukluğuyla sarı verdi tütünden cuvarasını.

O arada, yak oğlum cülü yak, boğazından has cuvara dumanı geçsin dedi.

Cülü emmim sırtından hiç çıkarmadığı ceketinin iç cebinden naylon poşet içine konmuş sarı Muş tütünü (gaçak tütün) çıkarıverdi. Bak oğlum bak dedi tütünün hası burada işte dedi...

Bunu dedi ya.

Babam da hiç vakit kaybetmeden oğlum zaten derdim o tütündü, ver bakim içek hele deyip Cülü emminin tütününü alıp tabakasına usul usul birkaç sarımlık yerleştirdi.

Bu arada arabada yolcular babamın Cülü emmiye takılmasını dinleyip gülüşüyorlar. Cülü emmi getti tütün diye, Cülü emmiyi kızdırıyorlardı.

Vel hasıl Akarca yokuşunu, Kadirli tarafından tırmanıp da rampa bitimine gelince Sarıkız hor hor sesler çıkara çıkara duruverdi.

Babam, oğlum Cülü ne zaman yolda kalmadan eve varıcık dedi. Hani yaptırıcıydın geçenlerde ne oldu diye de sordu. Cülü emmim ise hemen, oğlum o kadar para verilir mi, ben köye gedinci ona mezdadan bir tapa yaptım çalışır, sen heç maraklanma dedi.

Yolcular bir yandan kıs kıs gülerken bir yandan da Cülü emmiye takılıyorlardı. Sarıkızın yolda kalmasına alışık oldukları her halinden belli oluyordu yolcuların.

Bense Sarıkızın en ön koltuğuna oturmuş hem yola dikkat kesilip hem de

muhabetleri dinleyerek yolculuğun keyfini çıkarıyordum.

Sarıkız dinlenip de rahatlayınca tekrar yola koyulma vakti gelmişti. Akarca rampasını aşağı doğru iniyoruz artık. Cülü emmim bu arada bir tuz torbasına benzer torba içindeki kasetlerden birisini çıkarıp teybe koydu.

Yöresel aşıklarımızdan olan Gül Ahmet hem sazın teline dokunuyor hem de ilgin ilgin söylüyordu. Arada bir de konuşunca sarıkız neşe içinde Akarca'yı aşağı iniyordu. Ehh nihayet ikinci vaktiydi. Ve biz Akarcanın kıvrım yollarını dolaşa dolaşa inmiştik Tokmaklıya.

Tokmalıya gelince ufacık çarşıda hemen bakkal Velinin orda duruverdik. Cülü emmim her zaman ki gibi yine söylene söylene iniverdi. Bakkal Velinin yanına kadar gedip bişeyler anlattı el kol hareketleri ile. Bakkal Veli, için için gülüp içeriden getirdiği teneke kutuyu Cülü emmiye verirken de, ulen Cülü sen eskidin sarıkız eskimedi diyerek takılmayı da ihmal etmedi.

Babam da camı açıp Veli ede, Cülü daha gençliğinin baharında deyi takılınca etrafta gülüşmeler gırıla gitti.

Tokmalıdan çıktık.

Artık bizi dik yamaçlar, keskin virajlar bekliyordu.

Har boğazına doğru yavaş yavaş giderken yol kenarında çingenelerin çadırları vardı. Babam Cülü emmiye takılacak ya. Oğlum Cülü, çek sağa da emmilerinden sana bir takım ceket alak dedi.

Cülü emmi, off puff diyor aynı sarı kızın homurtusu gibi. Get başımdan get başımdan uğraşma beninen diye de babama laf yetiştiriyor.

Har boğazına gelip dik rampalara doğru tırmanmaya başlayınca sarıkızın homurtusu artıyor.

Ve Gül Ahmetin sesi kesilir gibi oluyor. Kıvrım kıvrım yolların güneşin batışına doğru gittiği saatlerde bizde artık dik yamaçların eteklerini tırmanmış torun köyüne ulaşmıştık.

Yol kenarında kayalıkların içinde otlayan keçiler ve elinde bir kaç tutam pancarı satmak için bekleyen çocuklar. Düzeye geldik ya. Durduk hemen. Tirşiklik pancar alacağız. Cülü emmim çocukları çağırırdı. Çocuklarda koşarak geldiler. Ellerindeki tüm tirşiklik pancarı Sarıkızın yolcularına sattılar. O sevinçle koşarak bizden uzaklaşarak keçilerinin başına gittiler.

Öyle güzel gözüküyordu ki aşağısı. Taa uzaklarda Aslantaş barajına akşam güneşi vurmuştu. Parlıyordu. Sanki, Akdeniz'de yakamozlar oynayıyordu Aslantaş'ta. Har boğazını sis kaplıyor, sislerin üstünden aşağı Tokmaklı ovasının girişine bakmak ayrı bir zevk veriyordu. Cülü emmim gayretle sarıkızın gaz pedalına yükleniyor. Yüklendikçe Sarıkızın homurtusu daha da bir artıyor.

Dik rampalar yükseldikçe sonbaharın sarı solgunluğu, akşamın soğuk yüzü ile birleşince, Torosların zirvesinde olduğumuzu anladık. Çatak'a geldiğimizde gün batmıştı artık. Babam yine Cülü emmiden tütünü istedi. Bir cuvara daha sardı. Son bir gayretle Haştırını aşır Andırına doğru hızla ilerliyorduk.

Cülü emmi yol boyunca, oğlum bak burası böyle şurası şöyle diye anlata anlata Andırına giriyorduk.

Artık Andırın girişine gelmiştik. Yol kenarında bekleyen jandarma devriyesi, önce dur çektik, baktık ki Cülü emmi. Sonra geç, geç Cülü emmi. Yolda kalmadan gelmişin yine diye takıldılar.

Akşam üstü Andırına ulaşmış olmanın ayrı bir sevinci vardı içimde. Andırında çarşıya gelince bir fırın bulduk, durduk. Hava çok soğuktu. Ilık Çukurova'dan soğuk Toroslara çıkınca hava daha bir etkiliyordu bedenimizi.

Babam ve Cülü emmi birlikte gittiler. Yolcularda indi. Herkes bakkaldan, manavdan, fırından alacaklarını aldılar. Cülü emmi beş ekmek, üç kilo üzüm, beş kilo mandalina almış. Babamda ekmek üzüm mandalina ve marketten biraz nevale almış geldi.

Tekrar yolcularımızı alıp yola çıkmıştık ki, arkadan birisi ısıklık çaldı. Cülü emmim durdu. Bostandere'ye gidecek birisi varmış bu vakitte araba da bulamamış. Onu da aldık Bostandere'ye kadar.

Yokuş sokağı tırmanıp orman dairesine doğru homurdanarak ilerliyorduk Sarıkızla birlikte. Babam, oğlum Cülü şu üzümü ver de yesin çocuk iki çiltim dedi.

Cülü emmim bıyık altından gülerken, sende üzüm aldın oradan versene deyince, babam da oğlum onu eve aldım senin aldıklarını yiyelim şimdi demesiyle birlikte, Cülü emmim de yolcularda, kahkahayı patlattılar.

Babam uzun bir uğraş sonucu Cülü emmimi ikna edip hem ekmeği hem de üzümü açtı. Yolcularla birlikte ağız tadıyla yedik ekmekle üzümü.

Akşamın karanlığı çökmek üzere artık. Azgıt kalesini geçmiştik.

Bir tarafta sarı kızın homurtusu bir taraftan solgun sonbaharın kendini hissettiren Toroslardaki soğuğu. Akşamın karanlığı iyiden iyiye çökmüştü. Sarıkızın farları yanmış, uzaklara göz kırparcasına etrafına ışık saçıyordu.

Bostandere'ye geldiğimizde Andırın'dan binen yolcu arkadaş indi. Biz ise yolumuza devam ediyorduk.

Halbur yokuşuna geldiğimizde Cülü emmim kendince mırıldanıyordu. Halbur derler yüksek yayla ben daha görmedim böyle... diye devam eden türküyü... Bense ilk kez duyduğum bu sözleri can havliyle Cülü emmime sorunca, babam türküyü bilmez ki öğretsin sana dedi. Benimle gel, sana öğretim bunları deyince babamla göz göze geldik.

Babam bıyık altından gülüyordu. Çocuğa işe yarar bir şey öğretmezsin ki zaten diye Cülü emmiye laf yetiştiriyordu.

Halbur yokuşunu da homurdanarak çıkıyordu sarıkız. Halbur, Kaleboynu, Kargaçayırı derken Camız yokuşundan aşağı salınarak Sisne, Bunduk yolcusu var mı diye arkasına doğru seslendi Cülü emmi.

Kimseden ses çıkmayınca, Cülü emmi de Gebene doğru sürdü Sarıkızı. Kayranlı dağ, Deli Höbek dağına inatla, heybetle ayaktaydı. Ayın ışığı vurmuş. Sarıkızın far ışıkları da

uzakları aydınlatınca daha bir başka gözükte Geben ovası gözümde. Tahtalı köprüyü geçip, Taşlı buruna doğru dönünce köyün ışıkları kaybolu verince, bir an duraksıyor içim.

Fakat taşlı burundan, gedikten çıkıpta Geben'e doğru dönünce ilk Çamlıca mahallesinin ışıkları, ardından da Fevziye mahallesinin ışıkları derken Geben'e giriyoruz.

Cülü emmi Geben yolcularını indirdikten sonra doğruca çamlıca mahallesindeki evimize doğru bizi bırakmak için gecenin karanlığında ağır ağır ilerliyordu.

Eve geldiğimizde yatısı ezanı okunuyordu. Anam kapıda karşıladı bizi. Nerde kaldınız, gece kaldınız gibisinden telaşe sorularını ardı ardına sıralarken bizde bir yandan malzemelerimizi indirdik. Babam Cülü emmimin koluna girip gel akşam yemeğini yiyek, öyle çık yola deyip Cülü emmimi içeri buyur etti.

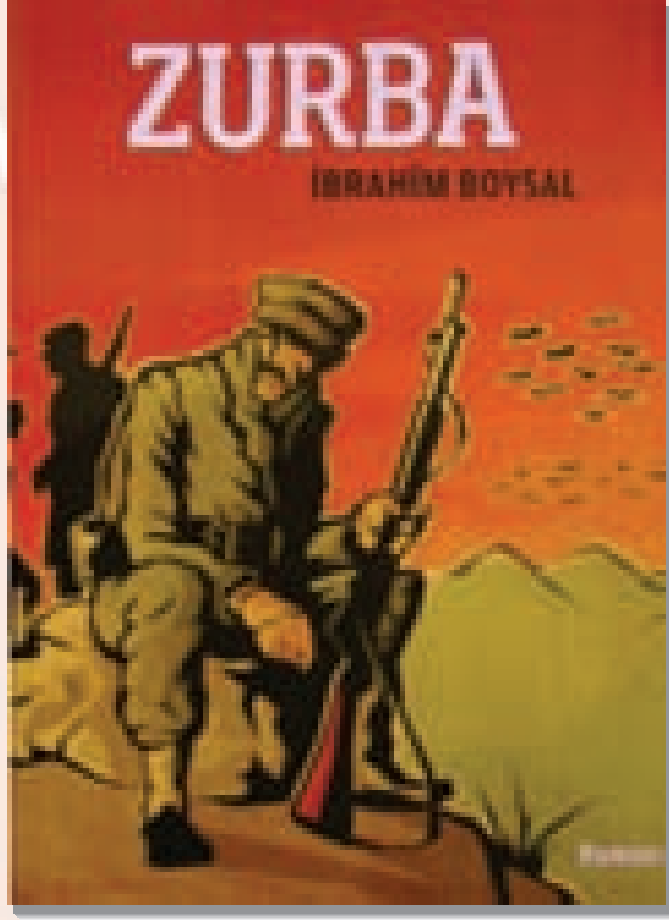
Hoş hazırlanmış akşam yemeğimizi yiyip çaylarımızı içerken koyu muhabetlerin eşliğinde yolda gördüklerimi tekrar tekrar bir babama bir cülü emmime soruyordum. Vakit hayli geçmiş, Cülü emmim de avrat beni eve almaz varak gedek eve deyi oturduğu yerden ayağa doğru yeltendi. Cülü emmimi yolcu ettik. Hava çok soğuktu. Öylesine sert bir poyraz vardı ki sanki ardı arkası kara kesecekti. Odanın penceresinden başımı cama yaslayıp sarıkızın ışığı nereye vardı diye gece karanlığında takip ediyordum. Taa ki Taşlı burunu geçip Sisne yol ayrımına varıncaya kadar.

O Çukurova sığınağında başlayıp da, Torosların soğuk yamaçlarında son bulan gün ve gecenin birbirinden renkli anıları ile yatağıma uzanmıştım. Toroslara dair hayaller kurarak.

Sabahın ilk ışıkları ile kalktığımda ortalık beyaz a kesmiş, yarım metreyi bulmuştu kar. Günün soğuğu gecenin ayazı derken kış gelip çatmıştı işte...

Pencereden seyrederken acaba sarıkız kar altında ne yapıyor diye düşünmedim değil.

Ruhun şad, mekanın cennet olsun Andırın'ın, Andırınlının CÜLÜ EMMİ'si. Bu yazıyı Andırının değerlerinden olan rahmetli Cülü Emmiye ithaf ediyorum.

ZURBA (Eşkiyalar)

Sezai ŞENGÖNÜL

Yazan : İbrahim BOYSAL
Konusu : Roman 268 Shf.
Temin Adresi : (Ka-Vak) Kadirli Eğt.Kült. Vak.
İrtibat : 312-425 88 04

Daha önce çukurova'nın kurtuluş mücadelesini ve ermeni bir kız ile aşık olduğu müslüman bir gencin arasında geçen diyalogu, Kadirli'nin düşman işgalinden kurtuluşunun gerçek hikayesi vb.. olaylar üzerine kurgulanmış "DÖNÜK" isimli ilk romanın yazarı olan emekli öğretmen İbrahim BOYSAL'ın ikinci romanı'nın adı "ZURBA". "ZURBA" da 1930 yıllarda dağlara çıkan eşkiyaların hayatlarından kesitler, o günün şartlarında bu eşkiyaları dağlara çıkartan sebepler, halkla ilişkileri, Kars-ül Kadriye (Bugün Kadirli ilçesi) ve civarında ki sosyal yaşantı

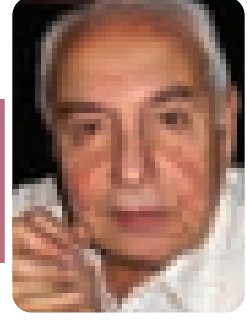
ve dokuya ait olaylar, bazı şahıs isimleri değiştirilse de, olayların geçtiği yerlerin ismi günümüzde isimleriyle olduğu gibi Roman'da yer almış. "ZURBA" tamamen yerel ağız kullanılarak yazılmış ve içerisinde günümüzde unutulmaya yüz tutmuş "Ağıt" kültüründen örneklerle de bezenmiş, okuyucu tarafından daha iyi anlaşılabilmesi için zaman zaman sahife altlarında yöreye ait söz ve deyimlerin anlamlarının verildiği dipnotlar şeklinde bir sözlük de konulmuş. (S.Şngnl)

Onu Azrail Apardı...

Abdurrahman Kızılay

Halil ATILGAN

Bir zamanlar taş plaklar vardı. 1880'li yıllarda başlayan yolculuğunu 1948 yılına kadar sürdürdü. Çabuk kırılması, çalınan ezgilerin 2,5 dakikaya sığdırılması mecburiyetine rağmen varlığını korudu. 1948 yılından sonra 45'liklerin ve uzunçaların çıkmasıyla taş plakların saltanatı da sona erdi. Taş plak saltanatının sona ermesiyle gramofonlar da yerini pikaplara bıraktı. Ülkemizde 45'lik plaklar plak piyasasının en şaşalı dönemini yaşadı. Taş plaklardaki 2,5 dakikalık zaman sınırlaması da 45'liklerin devreye girmesiyle tarihe karıştı. Plaklar en çok 1950 ve 1960'lı yıllarda döndü. Plak piyasası o yıllarda zirveye ulaştı. En parlak dönemini yaşıyorduk kasetler devreye girdi. Kasetler plak piyasasını allak bullak etti. Böylece plaklar ve pikaplar da kasetlerin ortaya çıkmasıyla ömrünü tamamladı. Zaman içinde plak yerini kasete bırakırken, kasetler de yerini CD ve VCD vb ye bıraktı. 1940'lı yıllar içinde doğan nesil, yani bizim kuşak, plak piyasasının en şaşalı döneminin tüm özelliklerini ve güzelliklerini yaşadı. Yazlık sinemalarda, bahçelerde, parklarda, dolmuşlarda, piknik yerlerinde plakların dönüşüne bizzat şahit oldu. Onlar dönmekten, insanlar dinlemekten bıkmadı. Plaklar döndü ha döndü. Ağlatan, güldüren, oynatan plaklar kasetin çıkmasıyla görevini tamamlayarak kendi kabuğuna çekildi. Ben ve benim yaşımdaykiler plak ve yazlık sinema dönemini yüreklerinde hissettiler. Onun için de o yılların tüm özelliklerini plakları ve plaktaki besteleriyle ünlenen sanatçıların hepsini tanıdı. 50'li 60'lı yılların ünlülerinden Cahit Seyhanlı Veremli kız. / Adnan Varveren: Abidik gubidik tivist. / Yıldız Tezcan, Aşkın gözyaşları. / Ayfer Başbüyük, Artık arama beni. / Ali Ercan, Adaletin bumu dünya. / Sevrim Tanürek, Kader Böyle imiş ne söylesem boş. / Malatyalı Fahri, Ezo gelin adlı plağıyla, Abdurrahman Kızılay da: Yallah Şoför yallah apar beni / Aynaya baktım saç beyaz olmuş ve Esmerim güzel esmer besteleriyle plak piyasasını kasıp kavurdu. Saydığımız isimler o dönemde plakları en çok satılan sanatçılardı. Çok ünlenmişlerdi. İşte o ünlülerden biri de Abdurrahman Kızılay'dı.

Biz şimdi bugünü bırakıp plakların en çok döndürüldüğü 50'li 60'lı yıllara kadar gidelim. Plak piyasasına ünlü eserler veren, yeni yakında kaybettiğimiz zamanımızın ustalarından Abdurrahman Kızılay'la tanışalım sizi. Abdurrahman Kızılay aslen Kerküklü. 01. 07. 1940 tarihinde Kerkük'te dünyaya geldi. Asıl adı

Abdurrahman Ömer İbrahim. Türkiye'ye müzik tahsili yapmak için gelen, fakat aradığını bulamayan, buna rağmen

Türkiye'de kalmayı tercih eden bir halk müziği sevdalısı. Yüreğindeki besteleri, dilindeki türkülerini Anadolu insanıyla paylaştı, dağarcığındaki türkülerle Kerkük türkülerinin atası olan, Kerkük'ü ve türkülerini Türkiye'ye tanıtan bir gönül ehli. O yıllarda yaptığı (1960'lı yıllar) Aynaya baktım saç beyaz olmuş / Yallah şoför yallah Apar beni / Esmerim güzel esmer besteleri ünlü sanatkarların sesiyle plak kayıtlarına geçiren kişi. Plak çalınan her yerde, pikap olan her arabada, her bahçede eserlerini pikaplarda döndürerek varlığını ispat eden kişi. Dönen plaklar vasıtasıyla sesini Anadolu'ya dalga dala duyuran, 1974 yılında Türk vatandaşlığına kabul edilen kişi. İşte o Abdurrahman Kızılay. Bu isim türkülerle besteleriyle geçmişten günümüze varlığını korudu. Aynaya baktım saç beyaz olmuş bestesi plak piyasasının kahramanı olan Abdurrahman Kızılay'ın ününe ün kattı. Bu bestesi, plak piyasasının işlevini kasete devretmesiyle birlikte kendi kabuğuna çekildi. Ama Yallah şoför yallah apar beni İbrahim Tatlıses'in geçtiğimiz yıllarda okumasıyla plak piyasasındaki ihtişamını yeniden yaşama fırsatı buldu. Tatlıses'in yorumuyla müzik piyasasına kendini kabul ettirdi. Yıllardan sonra tüm şoförlerin diline düştü. Yenileri de eskileri de Yallah şoför yallah apar beni / Kerkük'e tez yetir beni bestesinin sözüyle müziğiyle tanıştı. Bunlar Abdurrahman Kızılay'ın plak piyasasına düşen bestelerinden en ünlü olanlarıydı. Birde onun anonim halk müziği repertuarına düşen türküler vardı. Altın hızma mülayim / Seni Hak'tan dileyim dizeleriyle başlayan türküsü halk müziği klâsikleri arasına girdi. Esas Abdurrahman Kızılay'ın halk müziği bahçesine ektiği en güzel çiçeklerden biri de hoyratlar oldu. Kısaca Kerkük'ten getirdiği tüm güzellikleri Anadolu'nun halk müziği bahçesine ekti. Besledi büyüttü. Yetiştirdi. Okuduğu hoyratlar, halk müziğine kazandırdığı türküler, yaptığı besteler kulaklarda her gün yankılandı. Anadolu Kızılay'ı bu özellikleriyle tanıdı. Ben de bu Kerkük türkülerinin atası olan Abdurrahman Kızılay'ı

Son yolculuk

Müşterek dostumuz Mehmet Özbek vasıtasıyla tanıdım. Beraber saz çaldık, türkü söyledik, duygularımız çiğ taneleri gibi birlikte gözlerimize düştü. Aynı safta halk müziğinin mücadelesini verdik. Müziğimizin birini beş yapmak için çeşitli programlarda beraber olduk. Aynı karavanaya kaşık salladık. Aynı duyguları paylaştık. Suyumuz aynı tarlaya aktı. Mehmet Özbek'in Gölbaşı'ndaki evinin temeli atılırken (1994 yılı) ailece tanışma fırsatı bulduk. Mehmet Özbek evin temeline kan aktı. Kurani

Abdurrahman Kızılay okudu. Ben onun kuran okumasına ilk defa şahit oldum. Kıraati çok güzeldi. O gün merhumun bir özelliğini daha tanıma fırsatını bulmuştum. Sonradan öğrendim merhum önce kuran okumuş, müezzinlik yapmış sonra türkü okumaya başlamış. Abdurrahman Kızılay'la nezaket ölçüleri içerisinde dostluğumuz ölünceye kadar devam etti. Yaptığım tüm radyo ve TV programlarına konuk ettim. O programlardan biri de kendisine ayırdığım belgesel program oldu. Kısaca Anadolu Kerkük'ü, Kerkük'ün türkülerini, hoyratlarını onunla tanıdı. Abdurrahman Kızılay olmasaydı Kerkük Anadolu'da bu kadar ünlenemezdi. Kerkük'ün Anadolu'da ünlenmesinde Abdurrahman Kızılay'ın ve türkülerinin önemli bir payı oldu. Ünlendirdiği türküler de karlı dağları aşarak bizlere ulaştı.

O Kerkük türkülerinin atasıydı. Kerkük türkülerini onunla nağmeleştirdi TRT radyolarında hoyratlar onun sesleyle hayat buldu. Onun okuduğu türkülerle doldu doldu boşaldı. Kırmızı gül, Süseni mahmur, Damımız ardı çöle, Kalenin dibinde taş ben olaydım, Ay havar değirmancı, Altın hızma mülayim ve Yallah şoför türkülerini onun sayesinde inlettirdi. Halk müziği bahçesinde bülbül öttü gül açtı. Adı geçen türkülerin hepsi de Anadolu'ya sesini duyurdu. Yağmur oldu yağdı ülkem insanın üstüne. Kısaca Kerkük'ü, Kerkük'ün türkülerini biz Abdurrahman Kızılay'dan öğrendik. Mazan, Muçıla, Beşiri, Muhalif, Yolcu ve Matarı Hoyratları yüreğimize doldu doldu boşaldı.

O hep; Yallah şoför yallah apar beni (Götür beni) / Kerkük'e tez yetir beni diyerek Kerkük'e olan özlemini dile getirir, yüreğinde yumak yumak özlemleriyle Kerkük'e ulaşmak isterdi. Her zamanki gibi bu seferde Yallah şoför türküsünü söyledi. "Kerkük'e tez yetir beni" dedi. Ama maalesef dileği kabul görmedi. Şoför aparmadan, Kerkük'e yetiştiremeden, Azrail apardı onu. 01. 07. 1940 yılında başlayan ömür yolu 12 Aralık 2010 tarihinde tükendi. Kara toprak onu da telli duvaklı bağrına bastı. Her ne kadar kara toprak onu bağrına bassa da, o insanlık var oldukça türkülerle sonsuza kadar yaşayacaktır. Ona Tanrıdan rahmet diliyor, minnetle yâd ediyor, 2004 yılında adına yaptığım belgesel programı yayımlayarak ruhunu şad etmek istiyorum.

Evet, sevgili Kızılay... Vefat etmeden önce severek söylediğimiz bir özdeyişimiz vardı. "Demir tava geldi kömür bitti / Akıl başa geldi ömür bitti." Aynen öyle olmadı mı sevgili dost...

Şenliğin Anısına...

ANDIRIN KARŞILAMASI

Veli BİLİCİ

Andırın'ın şenliğine,
Hoş geldiniz hoş geldiniz.
Dostlar Kışla Bahçesine,
Hoş geldiniz hoş geldiniz.

Andırın'ın bayram yeri,
Burda yayla şenlikleri.
Kavuşturur bildikleri,
Daim olsun dirlikleri.
Andırın'ın yiğitleri,
Hanımları ve beyleri.
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Kağıthane kaymakamı,
Narinoğlu hanlar hanı...
Gönlümüzün sultanı,
Adana şah-ı merdanı,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

O ki halktan, halkdan biri.
Beyni proje cevheri.
İçimizde bizden biri,
Sayın Doktor Turhan Valim
Hoş geldiniz hoş geldiniz.
Andırına hoş geldiniz.

Bizden bizim Misal'imiz,
O dürüstlük timsalimiz,
Adana'da başkanımız,
Yardımcısı Soner'imiz.
Onlar bizim baştacımız.
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

İstanbul'da, Ankara'da
Temsil için her ortamda,
Görevliler platformda,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.
İşte, işte er meydanı,
Bakir burda doğa hani...

Sevk etmek gerek insanı.
Can suyu sarmış her yanı,
Çok geniş tarım kavramı,

Ziraatı ve hayvanı...
Para etsin yörenin,
Kaymakları ve balları.
Meyve kokuları yaysın
Andırın'ın dört bir yanı.
Uyandırırım insanı...
Yok etmeden şu ormanı,
Sebep olun sizler bari,
Kurulsun orman sanayi...
Hizmet bekler kullar yanı,
Ankara Meclis Başkanı...
Nevzat Hocam'ın erkani,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Özü sağlam, sözü sağlam.
Memleketin gözü sağlam.
Eğitimin ak yüzü sağlam.
Münevver insan vesselam.
Prof. Dr. Mehmet Sağlam.
Hoş geldiniz hoş geldiniz.
Andırına hoş geldiniz.

Maraş'dan da gelmiş Valim.
O ki anlar bilir halim...
Projemiz hazır daim...
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Geben, Azgıt, Akkalesi
Oy Meryemçil Efsanesi,
Hazır turizm projesi,
Hoş geldiniz hoş geldiniz,
Sayın Valim hoş geldiniz.
Andırına hoş geldiniz.

Performansı yüksek yanı,
Andırın Devlet erkani,

Sayın İlçe Kaymakamı,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Tokmaklı, Geben arası
Andırın İlçe burası.
Başkanlar sizde sırası,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Hizmet için koşuşturan.
Yüzlerinde nur-i yezdan.
İlk sırada Baki Tezcan,
Hüseyin'le Gökhan Başkan.
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Onurlu diktir başları.
Bilirler toku, açları,
Gözetirler muhtaçları,
Yetimleri ve dulları.
Çeker onlar cefaları...
Cümle köyün muhtarları,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Memleketimin ahvalı,
Şartlar çok zordur belli.
Verelim gelin elele,
Yüceltelim a-l-i, a-l-i...
Şerefli, şanlı ahali,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Tarif olmaz bizi bize,
Biz talibiz derdimize,
Çare biziz derdimize,
Bu Bilici gurban size,
Selam saygı hepinize,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Andırın'a hoş geldiniz.

Andırın'da "ALİ" ler...

Soner KESME

Ülkemizde Ali ismi; Mehmet, Ahmet, Mustafa, Murat ismi gibi yeni doğan erkek çocuklara en çok konulan adlardan biridir. Ülkemizde Mehmet isminin iki milyon sekiz yüz bin kadar, Ahmet isminin isen bir milyon sekiz yüz bin kadar olduğu, Ali isminin bir milyon yedi yüz bine yakın olduğu yetkili kaynaklar tarafından belirtilmektedir. Bazı Kaynaklar ise Ali isminin ülkemizde en çok kullanılan isimler içinde ikinci sırada olduğu yazılmaktadır. Ayrıca şunu da belirtmek gerekir sanırım. Ali kelimesi bazı isimler içinde bir bütün olarak ta kullanılmaktadır. Alican, Alihan, Alim, Alışan, Aliye, Alize, Cumali, Halide, Halil, Halim, Halime, Halis, Halit, Malik, Muttalip, Salih, Salim, Salime, Seydali, Talip,...vb gibi.

Aynı şekilde Andırın'da da Ali ismi en çok kullanılan isimler arasındadır. Ancak Andırın'daki Ali isimlerinin farklı bir özelliği vardır. Birçoğunun Ali ismiyle birlikte bir eklemesi, bir lakabı, bir sıfatı, bir takısı vardır. Bu eklemeler sadece o kişiye aittir ve ya sadece o aileye ait bir özelliğin kendisine yansmasıyla ilgilidir. Aşağıda bunlardan bazı örnekler verilmiştir. Bu kişilerin belirtildiği şekliyle ismi söylendiği zaman, sadece o kişinin kimliği, kişiliği, hangi köyden olduğu, hangi aileden olduğu, ne iş yaptığı, toplumda nasıl bir adam olduğu... vb. tüm bilgileri içerir. O kişiyi ayrıca tanıtmaya, tarif etmeye hiç gerek kalmaz. İsimleri söylenirken genelde parantez içinde belirtilen harfler tam telaffuz edilmeden söylenir. Cuma âli yerine Cu-ma-li şeklinde, Zülfikar Ali

yerine, Zül-faar-âli şeklinde ve ya Hava Ali yerine Ha-va-li şeklinde... Tek kelime halinde söylenir. Er lakabıyla anılır. Şeklindeki ifadede ise, kimsenin bu ismindeki eklerden alınmaması gerektiği, bunun bir kültürel olgu olarak kabul edildiği anlaşılmaktadır. Aşağıda yazdığım şahısların birçoğu hayatta değil (*). Her biri bir gedik adamı, sofrası sahibi, adam gibi adamlardır. Hatırlı adamlardır. İş bilen, iş bitiren, iz bırakan adamlardır. İsmi yazılı olanlardan 170 kadarını tanıdım, 50 kadarını ise dolaylı olarak (tanıyanları) tanıdım. Hayatta olmayanlara Allahtan rahmet dilerim. Hayatta olanlara sağlıklı günler diliyorum.

Abaz(a) Ali*	Çakal Ali	Gara Ali*	İnzibat Ali	Mirdali	Tekerek Ali*
Acar Ali	Çalık Ali*	Garip Ali	İreşit Ali	Mitil Ali*	Tevek Ali
Ahras Ali*	Çamsar Ali	Gazan Ali*	İspir Ali	Mucuk Ali	Tosun Ali
Ali Be(y) Ali*	Çamur Ali Çaygan	Gill(i) Ali*	Kalayc(i) Ali*	Muhtar Ali*	Tozl(u) Ali
Anabat(l)i Ali*	Ali*	Gır Ali*	Kambur Ali	Müşir Ali	Tenbel Ali*
Arnavut Ali*	Çitç(i) Ali	Gıvrak Ali	Kapçık Ali	Nasıf Ali*	Tıhn(i) Ali
Asaf Ali	Çilem Ali	Glaz Ali	Karabe(y) Ali	Nuh Ali	Tırşık Ali
Asim Ali*	Çinçik Ali	Goca Ali	Karamustaf(a) Ali	Oflaz Ali	Tokaç Ali*
Ataş Ali	Çekici Ali*	Gocake Ali Gonç Ali	Kartal Ali	Omar Ali	Topal Ali*
Avan Ali*	Çerkez Ali	Gondal Ali*	Kasımke Ali	Omarç(i) Ali*	Topalak Ali*
Avar Ali*	Çetil Ali*	Göğcel(i) Ali	Keçel(i) Ali*	Oruç Ali	Topç(u) Ali*
Avc(i) Ali	Çobanke Ali*	Gönc(ü) Ali*	Kekliik Ali*	Öhlez Ali	Totç(u) Ali*
Avlamaz Ali*	Çon Ali	Gözlükl(ü) Ali*	Kelosman Ali*	Ördek Ali*	Tort Ali
Aziz Ali	Çöpç(e) Ali*	Güççük Ali*	Kepir Ali*	Palas Ali	Toran Ali*
Bağc(i) Ali	Çortmuk Ali	Güden Ali	Kiraz Ali*	Parlak Ali	Uruplağ Ali*
Bakımc(i) Ali*	Çörtük(k) Ali*	Hacı Ali*	Kirp(i) Ali	Pepe Ali*	Uzun Ali*
Balk(l)i Ali	Çull(u) Ali*	Hacasan Ali	Kirtik Ali	Perpil Ali	Ümmet Ali*
Balyoz Ali	Çürü(k) Ali*	Hartlap(l)i Ali*	Kocafak(i) Ali	Sabın Ali *	Vehb(i) Ali
Baston Ali	Danac(i) Ali	Haşer(i) Ali	Koç Ali*	Sabır Ali*	Vicili Ali
Bekir Ali*	Delikli Ali*	Hav(a) Ali*	Kös(e) Ali*	Sağır Ali*	Yabancı Ali*
Bılız Ali*	Demirç(i) Ali*	Hamet Ali	Köşker Ali*	Sakal(i) Ali*	Yakup Ali*
Biylıkl(i) Ali*	Derendel(i) Ali*	Hamz(a) Ali	Kumar(l)i Ali*	Sansar Ali	Yanış Ali
Bicon Ali	Deric(i) Ali*	Hebil Ali	Kuru Ali*	Sarıfak(i) Ali*	Yeşil Ali*
Boduk Ali	Dilki Ali	HebibAli*	Kurt Ali*	Selam Ali	Yontar Ali
Bodur Ali	Durmuş Ali	Hımır(d)ak Ali	Kurum Ali*	Serpek Ali	Yumuş Ali
Boz Ali*	Dürtü(k) Ali	Hızır Ali	Kuzucuk Ali	Setter Ali*	Yunlu Ali*
Börkl(ü) Ali*	Ekiz Ali*	Hin Ali	Küçükali Ali*	Sırl(i) Ali*	Yanık Ali*
Bunsuz Ali	Emiş Ali*	Hubu Ali	Künc(ü) Ali	Sinirl(i) Ali	Zeynep Ali
Buza(ğ)ı Ali	Enikç(i) Ali*	Hurşit Ali	Livlik Ali*	Sofumull(a) Ali	Zılgıt Ali
Cabbar Ali*	Enl(i) Ali	Hüsne(e) Ali	Löğmen Ali*	Soğanc(i) Ali Süllüm	Zın Ali
Camızc(i) Ali*	Esef Ali	Hopur Ali	Madırap Ali	Ali	Zibil Ali*
Canavar Ali	Eskic(i) Ali*	Horali*	Marağuzl(u) Ali*	Şefr(e) Ali	Zülfaar Ali*
Cin Ali	Eşekl(i) Ali*	Horzum Ali*	Mas Ali*	Şevket Ali	Zülf(ü) Ali
Cipç(i) Ali	Fink Ali	Isak Ali	Mestan Ali*	Şih Ali*	Zort(uk) Ali
Con Ali	Ford Ali	İbiş Ali*	Metl(i) Ali	Şihmehmet Ali*	
Cumali*	Gafar Ali	İncik(i) Ali*	Mevlüt Ali	Tak Ali	

Andırın'da Yaşamak...

Faki HAŞİMOĞLU

Andırına bir kar yağsa
Ben Taksimde üşüyorum
Her taşında hatıram var
Ben onunla yaşıyorum

Kırım'da Kara Fatma'yım
Osman Tufanla saftayım
Tokmaklıda Çataktayım
Aşkı ile yaşıyorum

Yaycıoğlunda Zülfikarda
Kayranlıda, Beyazıt ta
Aşkıyla Ölünen Fadikde
Hüseyinde yaşıyorum

Hem Azgıt'da Gebendeyim
Ağyoldayım seferdeyim
O bebekli mezardayım
Taşlarında yaşıyorum

Halburda yaylayım karım
Defne yaprağında yatarım
Şirin tatlı bir diyarım
Gökcelide yaşıyorum

Kalenderin Sancağında
Savrun suyu yatağında
Tufan bayrak mezarında
Yeşilovada yaşıyorum

Kazım Terimin dilinde
Kozanda sürgün yerinde
Çerkezlerle Kümpetirde
Davalarda yaşıyorum

Latifoğlu Çifçi, kanmaz
Çokakta pirinçsiz olmaz
Ahmet Paşam devran sürmez
Çeltiklerde yaşıyorum

Ovayı sulayan kanalda
Beşbucakta Kabalcıda
Müftü Beyin konağında
Düzovada Yaşıyorum

Akkalede altı burç um
Anacıkta karakoldum
Boram boram Anadolum
Haştırasında yaşıyorum

Ayşepınar Hisardayım
Çuhadarlı Mitel deyim
Burunönü, Bozfenk deyim
Kalelerde yaşıyorum

Yeşiltepe, Yeşilyurt da
Torlar, Torun, Sumaklıda
Kızık, Köklü, Kölelide
Kabaklıda yaşıyorum.

Gökahmetli, Gökçelide
Cambaz, Camuzluk, Çokak da
Sahte cennet bende uhde
Haşimlerde yaşıyorum

Arslantaşda karabalık
Çiğşarda dalda kirazık
Çobanlara oldum azık
Tirşiğinde yaşıyorum

Bundukda sırlı bir taşım
Düşmanlara kalkar başım
Andırınlı Vatandaşım
Yeşilyaylada yaşıyorum.

Aşık Andırınım aşık
Haşimoğlu sana aşık
Hem gardaşık hem sırdaşık
Gıyabında yaşıyorum.

Kaymakam Oktay Çağatay...

Hüsnü KARCI

Güzel insanlar, beyaz atlı prenslere benzetilirler. Halkın gönüllerinde taht kurdukları sürece güzellikleriyle ve özellikleriyle anılır, “yad” edilirler... Geride bıraktıkları güzel hatıralar en büyük sermayeleridir güzel ve özel insanların. Sevdikleri ve sevildikleri sürece duyguların, mutlulukların en yücnesini yaşar ve yaşatırlar... Bu her insana nasip olmayan ilahi / iradi takdir olsa gerek.

Gönüllerde güzel hatıralar bırakmayan / bırakamayanlar ise bir hiç olarak anılırlar ve / veya hatırlanmazlar bile..!

Yüce vasıflarını sıraladığım insan bir kamu görevlisi. Kaymakam. Andırın İlçesi'nde beş yıl görev yapmış, Ardından güzel sözlerle ve hatıralarla “yad” edilen 'memleket' sevdalısı, 'hizmet' sevdalısı, samimi insan, insanlık yüzü daha bir ön planda olan Sayın Oktay Çağatay Beyefendiden bahsediyorum.

Değerli Kaymakamımızı, “Kurban Bayramı”nda, bayramını kutlamak maksadıyla telefonla aradım. O an, Osmaniye'nin Bahçe İlçesi'ne olduğunu, tayinin Bahçe'ye çıktığını söyleyince, hem şaşırdım, hem de çok sevindim! Şaşırdım; Andırın'a yakın bir İlçeye tayin olunması adına! Sevindim; Bahçe Halkının Oktay Bey gibi bir değeri kazanmaları adına!

Sevincimin ötesinde kişisel arzum; değerli Kaymakamımızı en kısa zamanda, İlimiz “Valisi” sıfatıyla da görebilmek...

Her kim bu ülke, bu millet adına inanarak, içten ve samimi olarak hizmet etmiş veya etmekteyse karşılık olarak; sevgiyi, saygıyı ve övgüyü hak ediyor demektir.

Kaymakamımızın Andırın'dan ayrılışına çok üzülmüştük! Neyse ki, “Kargı” hizmetinden sonraki 'tayin' yerinin yakın bir İlçeye çıkması, üzüntümüzü, “sevince dönüştürmüştür” diyebilirim.

***O, Andırınlıların
nezdinde sadece bir
bürokrat değil, aynı
zamanda küçükler için
bir “ağabey”,
büyükler için bir
kardeş” sıfatını hak
etmekle birlikte;
samimi, yürekten bir
“Andırın”
sevdalısıdır...***

Değerli Kaymakamımız Andırın'da görev yaptığı beş yıllık süre içerisinde sadece fiziki anlamda değil; sosyal, kültürel, insani ve insan sevgisi üzerine kurduğu doğruluk, dürüstlük, iletişim, samimiyeti gibi esaslı bütünsel ilişkileri de içermektedir...

Şu hususu da ayrıca “minnet” duygularıyla ifade etmek isterim ki; Kaymakam Oktay Bey, “Andırın Gelişim Platformu” adı altında iyi niyetlerle kurmuş olduğumuz memleket yararına Derneğimizin kuruluş aşaması ve sonrasındaki süreçlerde gerek İstanbul'daki, gerekse Andırın'daki çalışmalarımıza

yadsınamaz katkılarda bulunmuştur.

“Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz” deyimini, değerli Kaymakamımıza çok yakışmaktadır. O, Andırınlıların nezdinde sadece bir bürokrat değil, aynı zamanda küçükler için bir “ağabey”, büyükler için bir “kardeş” sıfatını hak etmekle birlikte; samimi, yürekten bir “Andırın” sevdalısıdır...

Türk halkı kadirşinastır. Tarih boyunca “devlet” kavramına yüce bir 'anlayış' ve 'şuur' perspektifinden bakmıştır. Devletinden yeterli ilgiyi görmediği zamanlarda bile, Devletine asla toz kondurtmamış, asi olmamış. Kötülükleri unutabilen; iyilikleri asla unutmayan karakteri ise hep yüreğinde taşımıştır.

Oktay Beyin ataması “Çorum”un “Kargı İlçesi'ne çıktığında bir çok Andırın'lı, “Kargı”ya ziyaretine giderek sevgilerini belli etmiş, kadirşinaslıklarını göstermişlerdir.” Kamu” adına, “insanlık” adına yapılan hizmet ve sıcak yaklaşımlar “halk” nezdinde asla karşılıksız kalmayacaktır. “Halk”, hizmet edenleri asla unutmaz. Samimi hizmeti geçenleri sevgi ve saygıyla anar, zamanı geldiğinde ise en yüce mertebelere kadar taşınmasını da bilir...

Değerli Kaymakamımızı yukarıda bahsi geçen “nicelik” ve “niteliklerinden” dolayı ne kadar övsek azdır... Zat-a âlini en verimli çağlarında iken “Devlet” ve “Millet” adına, layık olduğu en yüce makamlarda görme arzumunu yineleyerek, yeni görev yerinde başarılarını diliyorum...

BAÇÇI

Doğan KARAKUŞ

Dağlar alçalarak iner aşağı ovaya dek.Ovanın başlangıcında tepelere dönüşür.Tepelerin sonu ise,göz alabildiğince uzanan Çukurova'dır. Kadirli,burada başlar.Sülemiş Tepesi bayırdır o zamanlar.Andırın yönündeki tepeler ise,maki bitki topluluğu ile kaplıdır.Tapu Tepesi'ne dek uzanır,bu bitkiler.Hartlap ağacı,kalın ve kırmızı gövdesiyle,yeşil yaprakları ve kırmızı meyvesiyle en gözde ağaççıktır.Cüllüp denir,meyvesine.Yenildiğinde,ağzı kekremsi bir tat kaplar.Çocukluğumuzda,bu ağacın dallarından;otuz santim uzunluğunda keser,ucunu sivril-terek yaptığımız oyun aracına "Baççı" derdik,biz ve bizden evvelkiler.Mahalle arkadaşlarım Mesut,Zafer,Ertuğrul,Mümtaz,Sami... Kucaklarımızda baççılarımız,çamur içindeki toprağa saplandık birer birer.Bu oyun,kış oyunudur.Baharda,yaz ve güz aylarında oynamazdık."-Altındanım!" derdi,baççıyı ilk yere vuran."-Üstündenim!" diye vururdu diğeri.Çamura saplanırdı,birbiri ardına.Çoğaldıkça çoğalır,saplandıkça saplanır...İlk baççıyı yere saplayana sıra gelince,şöyle bir dönerdi,kümenin etrafında.Nasıl vurmali ki,en az birini topraktan ayırmalı.Başardıği zaman,o baççı kendisinin olacaktır.Çevresindeki oyun arkadaşları bir ağızdan haykırırlar;"-Köküç vur!"Çaprazdan vurmaktır,köküç vurmaktır."-İkilembeç çatırıyye de!" derler.İki baççıyı kökünden çıkarmak demektir,ikilembeç çatırıyye!Sabahdan akşama dek sürer giderdi oyun.Mahallenin küçük çocukları izlerdi,yerlere çömelerek oyun oynayanları.Gözleri irice açılmış,baççıların birbiri üstüne inmelerini seyrederek büyüklerine imrenirlerdi.Yaşları geldiğinde,onlar da oynayacaklardı elbet.Saygılı,meraklı idiler.Kendiliğinden

oluşan toplumsal kaynaşmanın sıra bekleyişi idi,onların yaptıkları.En maharetli olanımız,solak Zafer'di.Ne yapar eder,üterdi bizleri.Kazandıği baççıları izleyen çocuklardan biri toplar,oyun bitiminde onunla beraber giderdi.Hiç birimiz darılmazdık kızmaz,küsmezdik.Hep düşünürdük,köküç vurmanın,ikilembeç çatırıyyenin nasıl vurulması gerektiğini.Evlerimize döndüğümüzde,büyüklerimiz somurtkan yüzlerimizden anlardı,oyundayenildiğimizi."-Yarın da sen kazanırsın." diye teselli ederlerdi.Sürekli söylerim;oyunlar,oyun araçları kendi üretimimizdi.Bizden evvelki nesilden devir alınmış,bir sonraki nesile devir edilecek en anlamlı,eğlenceli,toplumsal kaynaşmanın simgesiydi.Ertesi zamanlarda,şimdiki Kadirli Asri Mezarlığı'nın üstündeki tepelere gider, hartlap ağacının dallarından getirir,özenle siviltirdik uçlarını.Yorulmazdık.Tembel değildik.Abimin baççı oynadıği zamanlarda,ben izleyici idim.Başarısız bir atış yapmıştı abim. Hemen bir baççı alıp,vuruverdim.Diğerlerine çarptı,sıçradı,abimin dizine öyle bir değdi ki...

Tek çarem kaçmaktı,onu yaptım.Ama,kurtulabildim mi?Hayır!Dayak yedim.Anacığım,beni neden dövdiğünü sordu abime.Verdiği karşılık şu idi;"-Benim bir baççı vurma hakkım var.Oyunu bozdu!"

Düşününüz,haksızlığı yapan kardeşi olan beni,bu hareketimden ötürü cezalandırmakla kalmamış,kuralı da öğretmişti:Haktan,adaletten ayrılmayacaktık.Yalnızca oyun değildi,oynadığımız.Toplum kurallarının kendisini teşekkül ettirmektir.Değişen dünyanın ötesinde,sis perdesinin ardında kaldı bunlar.

Çeviklik,hesap,zeka işiydi,oyunlarımız.Eğlenirdik,üzülürdük,amma,düşünürdük hep. Solak Zafer kazandıği baççılarla gelirdi,biz tepelerden yorgun gelip,yeni baççılar yaparken. Son hareket onun olurdu kural gereği.Kimsenin gıkyı çıkmazdı. Oğünlerden kalan güzel bir anımı daha anlatayım;oyunun yabancı bir arkadaşımız,kucağında baççılarla geldi,oyunak istedi,izin verndik.Çok kötü oynuyordu. Baççıları üttük,istediyse de vermedik.Çünkü,ütülen baççıyı geri verme gibi bir alışkanlığımız yoktu.Oyunun kurallarını bilenler geri istemezdi;ayıp sayardık.Yenilen arkadaşımız evine doğru koştu birden.Koşarken baççıyıyordu;"-Anaaa!Baççımı vermiyorlar!" O günden sonra,adı "Anabaççı" olarak kaldı.Aramıza almadık bir daha.Arkadaşımızın adı unutuldu adeta.Okulda,sokakta,her yerde;"-Anabaççı!" diyorduk o'na. Dileğim odur ki;tüm çocuklarımız baççı yapacak hartlap ağaçlarını bulabilsin.Kadirli ye gittiğimde pek göremedim,hartlap ağaçlarını.Gözlerim,onun gövdesinin kızarıklığıncaydı;derin derin iç geçirdim.Mahzunlaşiverdim birden.İçimde,çocukluk arkadaşlarım,çamur,yılların özlemi pınar gibi büngüldedi.Sessizce kalakaldım.

"-Hartlap ağaçları nerde?" diye sordum. Tepeyi de içine alan yapılaşmayı gösterdiler.

Hey!O yapılarda oturanlar!Var ise yanınızda,ya da yörenizde hartlap ağacı:O'nu kollar,gözetir ve yetiştirir misiniz?Hem doğayı canlandırır,hem de çocuklarınıza bu yazdıkları mı anlatırsanız belki yararlı olursunuz!Düşününüz ki,ağaçlar da birer can taşımaktadırlar!

ŞİİR KÖŞESİ...

Bir Dileğim Var

Hiç merak eyleme divane gönül
Yeter ki elinde telli saz olsun
Bu ayda olmazsa gelecek ayda
Gönül sana bulunmayan kız olsun

Bağlamamın tellerini gereyim
Yavaş yavaş ensesine vurayım
Beş bin istiyorsa on bin vereyim
Yeter ki sevdiğim bu iş tez olsun

Aşık Alim seni seviyor candan
Bir dileğin var mı nazlı yar benden
Ölürüm de geçemem ben halimden
Yeter ki arada bir çift söz sağ olsun

Aşık Ali Demir

Andırın Gençleri

Destursuz, asla yanına varılmaz.
Öğüt verene de, kızıp darılmaz.
İş'i olursa, çalışır yorulmaz.
Dinamiktir, Andırın'ın gençleri.

İstanbul- Adana, en yakın yol'u.
Kuvvetli, güçlüdür, beden'i kol'u.
Olmasa da cep'te, para'sı pul'u,
Baş dik gezer, Andırın'ın gençleri.

Dürüst bir işte, helâl ekmek arar.
Eğer, çalışmaya, vermişse karar.
İşverene, ettirmez asla zarar.
Hilesizdir, Andırın'ın gençleri.

Gönülleri, sevda ile doludur.
Sevdiğinin de, esir'i kul'udur.
Kalbinin yol'u da, sevda yolu'dur.
Candan sever, Andırın'ın gençleri.

Her maharet, becerisi bulunur.
Çalıştıkça, nasır'ları yolunur.
Böylesi yiğide, kurban olunur.
Hep arif'tir, Andırın'ın gençleri.

Bu söz'lerim, gelmesin, sana saçma.
Yüz'ü utangaç kalsın, bırak açma.
Paksoy'umu görünce, sakın kaçma.
Siddik olur, Andırın'ın gençleri.

Abbas PAKSOY

Unutulan Kelimeler - 2

Mustafa ZENGİN

Avarlık: Ticari olmayan yemek için ekilen bahçe.
Avcar: Dolma tüfekleri atışa hazırlamak için, saçma barut gibi malzemenin tamamına verilen isim.
Avaz: Yüksek sesle bağırma, feyat.
Avrat: Hanım evin kadını, eş.
Avret: Örtünmesi gereken, görülmesi haram olan yerler, nâmahrem.
Avırt: Yanağın iç ve dudak kısmı.
Ayakyolu: İhtiyacı giderme tuvalet.
Aygır: Damızlık erkek at.
Aylak: İşsiz, güçsüz boş gezen avare, serseri.
Ayyuk: Yükselme çıkmak yükselmek.
Ayın aydığı: Ay ışığının geceyi ısıtması, onuncu gün ile yirminci gün arası.
Aya la: Elin iç tarafı ile herhangi bir şeyi kendine doğru çekmek.
Aydınlı: Yazın yaylaya, kışın sıcak bölgelere göç eden, mal ve davar sürüsü olan göçebe halk, aşiret.
Aydaş: Normal doğumdan önce doğan, çok za-yıf çelimsiz bebek.
Azzık: Uzun yola veya tarlaya giden kimselere verilen yiyecekler.
Azad: Esirlikten, kölelikten kurtulma, hür olma.
Babacan: Cana yakın, kalender, hoş görümlü erkek.
Babalık: Üvey baba annenin sonraki kocası.
Babayiđit: Korkusuz, cesur, kuvvetli kişi.
Bacanak: Hanımın kız kardeşinin kocası.
Bacı: Küçük kız kardeş.
Bade: Dolu bardak, şarap, içki, su.
Badiye: Su tasının büyüğü, dibi geniş, ağız dar olan genişçe bir tas.
Bağcı: Bağ yetiştiren, bağa bakan kimseler.
Bağdaş: Diz bükerek, ayaklan çaprazlayarak, dik olarak oturmak.
Bağnaz: Herkesle görüşüp konuşmama mutaassıp.
Baha: Fiyat, kıymet, değer.
Bahil: Cimri, pinti, hasis, nakıs.
Bakırcı: Bakırdan eşya imal eden veya satan kimse.
Bakraç: Bakırdan yapılan su taşımada kullanılan, üstten kulplu helke.
Baldır: Bacağın dizden yukarı kısmı.
Balk: Hafiften şimşek çakması.
Balgam: öksürükle boazdan gelen sıvı.

Bambıl: Kötü kokulu uçan bir böcek.
Banknot: Kâğıt para.
Banadura: Domatesin diğer bir adı.
Barbunya: Çeşitli renklerde olan fasulye.
Basma: Beyaz pamuklu dokuma üzerine sonradan renkli desen basmak.
Bastık: Üzüm pekmeziyle, nisa unundan yapılan ince pestil.
Baştankara: Başının yarısı siyah benekli bir serçe.
Bâtil: Boş ve manasız olan, gerçeğe uymayan, haktan gayri olan, hükümsüz şey.
Bâtin: Doğum, bir doğumda doğan ikiz çocuk.
Batman: İki okkadan fazla ağır olan bir ağırlık tartı birimi.
Battal: Emsallerinden büyük olan şey.
Bayak: Demin, az önce.
Bayındır: İmar edilmiş zenginleştirilmiş.
Bayır: Dağ eteği küçük yokuş.
Baz: Bir çeşit doğan, ve bal arısının ilk oğulu.
Bazlama: Saçta pişirilmiş kalınca yufka ekmek.
Becermek: Bir yolunu bulup yapmak, halletmek.
Beden: Ağaçların kök ve dalı dışında asıl kısmı, giyimde büyüklük ölçüsü.
Bedevi: Çölde, çadırdaki yaşayan göçebe, aşiret.
Bedir: daire şeklinde ay, dolunay, on dört, on beş gecelik olan ay.
Belagat: Edebiyat, kaideleri, söz ve yazıda düzgün санаatlı ve tesirli ifadeler.
Belde: Şehir ve kasaba ve daha küçük yerleşim merkezi, memleket, yaşanan yer.
Bele: Küçük bebeleri kundaklamak, sarmak.
Belek: Çocuk belemekte kullanılan bez kundak.
Beleş: Ücret vermeden, emek sarfetmeden elde edil-en her şey.
Belik: Kadınların saçlarını birbirine örerek yaptık-ları ince örgüler, belikler.
Bellemek: öğrenmek ezberlemek, akılda tutmak.
Bellek: Gördüğünü bellemek, duyduğunu unutm-mak, hafızası kuvvetli.
Belleme: Atların semer ve eğeri çıkanlıktan son-ra, üşümemesi için, sırtına bağlanan keçe veya kalın ku-maştan yapılmış örtü.

Berdi: Su kenarlarında yetişen, uzun boylu, kavu-çuk gövdeli, hayvanlara semer yapmakta kullanılan, yu-muşak bedenli bir ot.
Bereket: Nimet, Allah'ın ihsanı, bolluk, çokluk.
Berkitmek: Sağlamlaştırmak, tahkim ve takviye et-mek, kuvvetlendirmek.
Berzah: Ruhların kıyamete kadar bekliyeceği dün-ya ile ahiret arasındaki süre.
Beste: Alacalı renk, beste beste. Türkü bestelemek.
Beşirlikli: Elinden her iş gelen, becerikli eline ça-buk kimseler.
Beşer: Nâs, insan, bu Alemdeki canlı insanlar.
Betül: İnsanlardan, erkeklere yaşamayan erkekler-den çekinen, namuslu iffetli kadın.
Bevl: İdrar, sidik, su dökme, işeme.
Beygir: Yük taşımak, araba çekmekte kullanılan eğitilmiş at.
Beyzi: Yumurta şeklinde oval, sobe şişlik.
Bez: Salgı çıkaran, vücudun çeşitli yerlerinde bu-lunan sert yumru, bezi.
Bıhız: Yaramaz, afacan Ermeni çocuğu.
Bıldır: Geçen yıl, önceki sene.
Bibi: Hala, babanın kız kardeşi.
Bid'at: Aslında olmayan, sonradan ortaya çıkartılan yanlış şeyler.
Bider: Ekilecek tohumluk, elenmiş buğday, tahıl.
Bikir: Kızlık, bekâret el değmemiş, bozulmamış.
Bilader: Birader, erkek kardeş.
Bileği: Bileme işini yapan, her türlü kesici aletle-ri sürterek keskinleştirmekte kullanılan, madenî koyu grî renkte bir taş.
Billur: Duru berrak, kesme cam, kristal, net parlak Necef taşı.
Bilmece: Bir şeyin vasıflarını bulmaya uğraşmak, bilinmeyen şey muamma.
Binamaz: Namaz kılmayan, namazı terk eden kimkimseler.
Binit: Binilecek şey, at, araba.
Bişşek: yayık yapmak için, tekerek başlı, uzun sap-lı, ağaçtan mamul yayak aleti.
Bitpazarı: Eski ve elden düşme, kelepirci eşyaların alınıp satıldığı yer.
Bizatıhi: Kendiliğinden, kendisi, kendinden.

GÜNLÜK NASIL YAZILIR?

Ahmet NARİNOĞLU

En kolay yazılım şekli günlüklerdir denir. Açık ifadeyle herkes kolayca günlük yazabilir. Günlük yazmaya yazının ilk adımı diyenler de vardır. Her yaşta, her ortamda günlük yazılabiliyor deniyor. Öyle ise yazmaya hevesli insanlar neden günlük yazmazın.

Yukarıda öyle denmesine rağmen günlük/günce de bir yazım şeklidir. Edebiyatta ki yazı türlerinin bir tanesidir. Kendi kaideleri, usulleri, şekilleri ve yolları bulunur. Peki, günlük nasıl yazılır?

Günlük her zaman ilgi ile karşılanır. Günlük merak uyandırır. İnsanları olayları tanıma ve öğrenme merakını en fazla günlükler giderir. İnsanın yapısı gereği bir başka insanı tanımak bilmek ister. Bunu günlükler sağlar.

Günlük yazmak, günlük tutmak, günce yazmak aynı anlama gelir. Günlüklerde serbest dil ve anlatım kullanıldığı için tercih edilmektedir.

Günlükte nelere yer verilir. Daha doğrusu günlüklerin maliyeti (içeriği) ne olmalıdır. Günlükleri tanıdığımızda aşağıdaki tespitleri yapıyoruz.

- Günlük detayları anlatılır.
- Günlük yazanın kendisini, duygu ve düşüncelerini anlatır.
- Günlük yazanın hesaplaşmasını anlatır.
- Günlük yazmak, üretmek için yapılır.
- Günlük bilinçli yapılır (iletişim kurmak, bilgilendirmek, etkilemek, belgelendirmek)
- Günlük başkalarına aktarmak, paylaşmak için yapılır.

Tanımı

Günlük yazı türleri arasında çokça denenilen, en çok yazılan şeklidir. Her yaşta ve eğitimde kişiler günlük yazabilir. Günlük için kâğıt, kalem, birde yaşanmış olay yeter. Böyle olunca günlükün basit tanımı yapalım.

Günlük kişinin yaşadığı olaylar, bu olaylardan kendine bıraktığı düşünce ve izleri günün gününe yer ve zaman göstererek düz yazıya geçirmesidir.

Günlük yazmanın elbette bir amacı var. Yazar günlükle yaşadıklarını tanıdığı olayları, duygu, düşünce ve izlenimlerini kayda geçirmek ister.

- Kendi yaşadıklarını belgeleyerek geleceğe aktarmak
- Duygu düşünce ve izlenimlerini yazarak ders vermek
- Yazarak kalıcı olmak

Amacı - Gayesi

- Olayları gelecek kuşaklara aktarmak
- Düşünce ve izler yoluyla gelecek kuşakları etkilemek
- Yazarak oyalanmak
- Yakınlarına bilgi- belge bırakmak

Faydaları

- Günlük yazmaya alıştırmak
- Hayatın bilincine vardırım. Bilinçli yaşamayı öğretir.
- İnsanları, olayları tanıma, değerlendirme yetkisini artırır
- Gelecekte kendini kalıcı kılar
- Olayları, seçme ayırma yeteneğini geliştirir
- Günlük geçmişini tanıma kaynağı olur
- Yazanın hayatını, kişiliğini tanıtır
- Dönemin yaşanmış olaylarını ortaya koyar
- Günlük, yazarı okumaya, düşünmeye alıştırmak
- Kendini, yaşadıklarını anlattıkça kişiliği gelişir
- Kendini ifade etme yeteneği gelişir
- İçe dönük kişilik olmaktan kurtulur, sosyalleşir
- Günlük tutarak sevgi, paylaşma, yardımlaşma, empati (duygudaşlık) gibi pek çok duyguların gelişir

- Günlük tutan, ılımlı, samimi, hoşgörülü, geniş açıdan bakan biri haline gelir
 - Kelime hazinesi gelişir, hitap etme yeteneği gelişir
- Türleri
Günlük şekil yönünden tek tip yazılır. Belli bir yazım kuralı olmaz. Ama içerik yönünden yazılanlar ayrıma tabi tutulur. Ayrımları şöyle toplayabiliriz.

1-Konuşan Günlükler

Kişi konuşuyor gibi yazar. Bazen kendisiyle konuşur bazen biryle konuşur. Yazıda konuşma dilini kullanır. Bu usulde yazarsa mahalli lehçe ve kelimeler yazıya gire

2-Hikâye eden (Anlatan) Günlükler

Kişi yaşadıklarını, duygu ve düşüncelerini hikâye diyor gibi yazıyor. Olayları, kişileri, yaşadıklarını yer ve zaman göstererek anlatır. Bu anlatıma da duygu ve düşünce fazla katılmaz. Onun yerine somut anlatıma yer verilir.

3-İçe Dönük Günlükler

Kişi kendisiyle konuşur gibi, kendisiyle hesaplaşır gibi yazarsa içe dönük günlük sayılır. Bu yazım şeklin de olaylardan çok duygu, düşünce ve izlenimlere yer verilir. Yazıda iç dünyada gezinti yapılır. Yazar bu yazım şeklinde bilinçli anlatım kullanır. Amacına yönelik mesaj ve söylemlerde bulunur.

4-Dışa dönük Günlükler

Bu yazım şeklinde yazar, kendinden çok dışarıdaki yaşanan olaylarla ilgilenir. Olaylara kendi penceresinden bakar. Yazıya eleştiri, mizah, hatta alay katabilir. Burada hikâye etme tekniği kullanılır. Yazar kendi döneminde dış dünyada olup bitenlerden haber verir. Böyle yazılan günlükler dönemi anlattığından belge değeri taşır. Yazar burada doğru, abartısız, tutarlı olması esastır.

Yazar içinde yaşadığı olayları hikâye ederken, kişilerden bahsederken duygu ve düşüncelerini de katar. Yaptığı değerlendirmeleri ispata kalkışmaz. Çünkü kendi penceresinden olaylara (dış dünyaya) bir bakış yapmaktadır. Aksi halde tarih ve anı yazmaya kalkışmış olur. Burada tamamen içten, kendiliğinden gelişen, hafızasında olanları yazması gerekir.

Özellikleri

- Kısa yazılardır
- Fazla edebi kaygı taşımazlar
- Olayı, yaşayan kişi anlatır
- Samimi doğaldır
- Yaşanan olayları, daha doğrusu yaşanmışlıkları anlatır
- Birinci ağızdan anlatır
- Saf, duru, sade bir dil kullanır
- Samimi, inandırıcı, doğaldır
- Yazanın iç dünyasını (ruh halini, fikir ve düşüncelerini) yansıtır
- Yazanın kişiliğini ele verir
- Gerçekler olduğu gibi verilir
- Geçmiş, yaşanmışlığı anlattığı için belge niteliği taşır

Farkı

Kabul edelim günlük, anı (hatıra), biyografi (kendini yazmak) otobiyografi (başkalarını yazmak) tan farklıdır. Üç yazım şekli, başlar-biter, girişi- sonucu olur, mesaj ve fikir verir. Edebi dil kullanılır. Öykülü anlatım biçimi kullanılır. Günlük ise hayatın akışı içinde fotoğraf kareleri gibi sayılır. Serbest bir dil ve üslup kullanılır. Yazım kurallarına bakılmaz. Edebi kaygıdan uzak sade bir anlatım seçilir. İçten geldiği gibi yazılır. Günlükler ancak bütün olarak ele alındığında edebi yönüne bakılır.

Bu türlerde plan, anlatım, şekil kaygısı varken, günlüklerde

Kültür-sanat-edebiyat sayfalarında yazı yazmak isteyen gençlere bazı tavsiyeler

Yazı Dersleri - 12

yoktur.

Günlükler not tutmak, not almaktan farklıdır. Not sıcağı sıcağına tespit yapmak amacıyla yazılırken günlükler olayların bitiminden sonra yazılır. Günlüklerin içinde duygu, düşünce ve fikirlerde katılır. Bu yönüyle günlük kuru bir anlatım ötesine geçer.

Günlük Yazmanın Zorlukları

Günlük yazmak görüldüğü kadar kolay değildir. Kestirmeden söyleyelim kendini yazmak zor olduğu için günlük tutmak veya yazmak zordur. İnsan yapısı gereği bir tarafının gizli kalmasını bilinmemesini ister. İşte bu yanı da tam günlük konularındır.

Günlük yazmak yazı yazmanın bir parçası olduğuna göre yazma alışkanlığı gerekir. Yazma alışkanlığı olanlar daha rahat günlük yazarlar.

Günlük yazmanın bazı zorluklarına başka ifadeyle engellerine gelince;

- Üşenmek, erinmek
- Çekinmek
- Kendini ele vermekten korkmak
- İçine kapanık olmak
- Ortamı bulamamak
- İnsanlardan olaylardan bahsederek tepki almamak
- Yazdıklarını değerli bulmamak
- Unutkan olmak
- Kâğıt, defter, kalem taşımamak
- Bu alanda yeterince okumamak

Günlükte temel mesele doğruluk ve dürüstlüktür. Günlüklerin en yanıtıcı tarafı olayları olduğu gibi, içine yalan ve uydurma katmadan vermektir. Günlükte olaylar, düşünceler, duygular olduğu gibi verilmektedir. Samimi olmak, yaşananları yaşanmış haliyle yazmak şarttır. Yaşanmadan günlük yazılmayacağı kesindir. Yazılsa da günlük olmaz.

Günlük kısa, edebi olmadan konuşma ve hikâye diliyle yazıldığı için fazla hazırlık yapılmasına gerek kalmaz. Ama günlük yazanın iyi bir okuyucu ve yazma yönü olması gerekir.

Günlükler iç dünyamızı yansıtırken kendini ifade etme, dış dünyayı anlatırken gözlem yeteneği ister.

Günlük yazmak insanın kendini ifade, geliştirme, keşfetmede etkili bir yoldur. İnsanın yaşadıklarını, tecrübelerini izlemeleri, duygu ve düşüncelerini yazıya aktarması güzel bir davranıştır. Bu yüzden günlükler sevilmelidir. Heyecan uyandırır. Sıcaktır.

Günlük şiir gibi ilham gelince yazılmaz. Günlük günün veya olayın sonucunda yazılacağı gibi, alışkanlık haline gelmişse belli bir vakitte yazılır. Günlük yazarken kâğıt kalem yeterlidir. Günlükler düzenli olmak, kaybolmamak için deftere yazılsa iyi olur. Bilgisayar ortamında da yazmak ta mümkündür. Tek başına veya insanların bulunduğu ortamda yazılabilir. Bu kişiye bağlıdır.

Ne Diyelim

Günlük ne kadar erken yaşta yazılmaya başlanırsa o kadar zengin malzeme olur. İnsan her yaşta anlamlı ve başkalarına aktaracağı yaşanmışlıkları var. Bunları yazmak okuyucu ile paylaşmak günlükü kıymetli kılar.

Haydi, günlük yazmaya...

İbrahim ERGÜN

ANDIRIN'IN YAZILMAMIŞ TARİHİ (10)

İBRAHİM ERGÜN'DEN GELEN SON MEKTUPLARI YAYINLIYORUZ

Sayın Kaymakam Bey,

Önce selam ve saygılarımı sunar, ömür boyu mutluluk ve esenlikler dilerim. Ailenize ve çocuklarınıza selam ve sevgilerimi yollar iyi günler dilerim. Allah mutlu hayat yaşatmak nasip etsin. Amin.

Beka dostum. Değerli kaymakam bey. Sabırsızlanıyoruz, kulağımız hayırlı ses dinliyor. Acaba bir tarafta irtibat sağlanan

mümkün olamıyor mu? Eğer uygun görürseniz Andırın'dan Belediye Başkanının öncülüğünde 5 kişilik bir heyet oluşturup gidelim. Tahmin ediyorum yararlı olur. Çünkü söz söyleme hakkımız var. İlimizden 15 tane kaymakam var. İçinden hiç birisi vali değil. Sayın kaymakam bey. Müdürlerimiz, valiler iktidar yanlı olması gerekli bu bakımdan bir siyasi heyet alıp gidelim. Oluşacak heyete görmüş geçirmiş ve girmiş çıkmış biri alarak ben hazırım.

Amma takdir sizindir. Bu konuda zati halinizden bir bilgi istiyorum.

Sayın Kaymakam bey ekte gönderdiğim şiirlerimi ve yazılarımızı inceleyin. Eğer uygun görürseniz dergiye alın. Ayrıca resmimin de yazının üzerine konulmasını istirham ederim. Allaha emanet olunuz.

İbrahim ERGÜN
Emekli Özel İdare Müdürü

BİRLİK BERABERLİĞİMİZİ KORUYALIM

Ortamdaki gelişen olaylara şöyle bir bakalım. Görüyoruz ki vatan millet sevgisinden mahrum olan ve memleketin toprağında oturup ekmeğini yiyip suyunu içen nankör, hain ruhlu, beyni yıkanmış, kötü niyetli şahıslar bazı kurum ve kuruluşlarında destek alarak huzursuzluk çıkarmak istiyorlar. Zaman zaman da muhtelif yerlerde çıkarıyorlar. Önlemek isteyen polis ve askerimize kaldırım taşlarını sökerek karşı çıkıp kafa göz yaralıyorlar. Bunu televizyonda seyreden bazı çıkarıcılarda o hainlerin yaptıklarını hoş karşılayıp polisi suçlamaya çalışıyorlar.

Değerli vatandaşlarım şunda cereyan eden Ergenekon örgütünün ne yaptıklarını ve ne yapmak istediklerini akli selim sizler seyre diyorsunuz. Türkiye cumhuriyetinin silahları kaçırılmış ve evlere dağlara depo edilmiş acaba bunun sonucu ne olacaktır çok düşündürücü bir çıkmaz. Evlere dağlara depo edilen ordu, bomba ve silahları kime kullanılacakmış. Bu durum inceden inceye düşünülmesi gereken bir kötü konu. Acaba bunlara içerden destek varmış. Varsa kimlermiş bunlara çok dikkat etmemiz biz vatani seven milletini sevenlere düşmektedir

Değerli vatandaşlarım, yukarıda arz ettiğim kötü şahısların kirli düşüncesiyle yapmış oldukları hazırlıklarını boşa çıkarmak için biz vatanımızı milletimizi seven kişiler olarak birlik beraberliğimizi koruyarak hareket etmemiz gerekmektedir.

Tekrar arz ediyorum. Bizler birlik beraberliğimizi sağlam tutalım dirlik düzenlik içinde yürüyerek vatanımızı milletimizi daha ilerilere ve yükseklere çıkarmaya gayret edelim. Biz Türk milletinin şiarı da budur. Ecdadımızın ruh sin yanını parlak tutup ruhlarını sızlattırmamaya çalışalım arz olunur.

SOSYAL, EKONOMİK, İKTİSADİ VE KÜLTÜREL YÖNÜYLE AYRICA EVVELİSİ İLE ANDIRIN

Kahramanmaraş iline bağlı ilin batısında ve 80 km mesafede bulunmaktadır. Yerleşim itibarıyla doğusunda Sarımsak Dağı, batısında Dırıl Dağı kuzeyinde Orta Toroslar güneyinde Amanos Dağları arasında ve Çukurova'dan başlatıp Kayseri istikametine uzanan tarihi göç yolu üzerine kurulmuştur. Yerleşim alanı biraz engebeli olmakla beraber kaynak pınarları ve yeşilliği ile bir mesire yerini andırmaktadır. Zaten ilçe olmadan önceki zamanlarda yaklaşık ve mesire yeri olarak yaz aylarında yaylamak üzere gelirlermiş. Şimdi de aynı yaylacı geleneği devam etmektedir.

1925 yılının önceleri bir kasaba durumda olan Andırın 1920 Kuvay-i Milliye Hareketi'nde Tufan Paşa öncülüğünde

gönüllü çete teşkil edilerek Çukurova Fransız işgalinden Tufan Paşa komutasında teşkil edilen çete oluşumunda gönüllü çete yazılarak Çukurova'dan Fransız'ların kaçmasında Andırın çetelerinin büyük fedakârlık gösterdiği göz önüne bulundurulmuş 1925 yılında Andırın'a ilçe ünvanı verilmiştir.

Andırın gerek coğrafi gerek sosyal gerek iktisadi gerek ekonomi gerekse de kültürel ve iklim itibarıyla üç bölüm yani kademe halinde yerleşim birimlerine sahiptir. İlçe merkezi orta kademeye kurulmuştur. İlçe merkezi ve çevresi kuruluş ve iklim yönünden orta orta iklim sahipken güney kısmındaki halk yerleşim itibarıyla Çukurova iklimine sahiptir. İlçenin kuzey

kısımındaki yerleşim birimleri ise kıy aylarında karlı ve soğuk geçmektedir. Her yönüyle tabii güzelliğe sahiptir. Halk ekonomik, sosyal, kültürel çok istekli ve uyanık vaziyette kültürel belirlenen hevesli ve istekli okumayı yüksek adam olma şahsiyetine sahiptir. Bu vesileyle şu anda 12 tane kaymakamı olduğu ve sayısını şimdi hatırlayamadığım hâkim ve savcısı bulunmaktadır. Ancak bu 12 kaymakamdan bir valimizin veyahut da daha fazla valimizin de olmasını andırın halkı arzulamaktadır. Çok yakında inşallah kaymakamlarımızdan bir vali olmasını ümit ediyoruz. Ve heyecanla bekliyoruz. Gelecek yazında yukarıda belirtilen konuların ayrıntılarına geçilecektir bilinmesini arz ederim.

Göç Yolunda Kültür-3

SÜRMELİ BEYİN HİKAYESİ

Barış KABALCI

Bir gün sürmeli bey çobanı İshak'a: "Haydi git şu benim nişanlımı bir gör gel bakalım nasılmış?" demiş. İshak atına binmiş gitmiş ve sürmeli beyin nişanlısını görmüş ki ; kız ayın on dördü gibi parlıyor. Ona aşık olmuş. İshak dönüp gelirken; agasını kızdan soğutmanın yollarını düşünmüş.

Gelmiş ve ağasına "vallahı ağam senin nişanlının yanına giren çıkan belirsiz." Der. Sabah olunca sürmeli bey , üç arkadaşıyla ata binip kızın olduğu yöreden geçip giderken kız sürmeli bey'e bakıyor ki Sürmeli bey kendisiyle hiç ilgilenmeden geçip gidiyor. Kız : " nereye gidiyorsun , üç arkadaşınla buraya bakmadan?" der. Sürmeli bey kıza hiç seslenmeden , yoluna devam eder ; başını alır gider. Sürmeli beyin gidişinin üzerinden üç dört sene geçer.fakat hiçbir haber alınmaz. Kız(şahsanem) , sürmeli bey'i arayıp dururken hocalara rastlar ve durumu onlara anlatır.

Hocalar, bir süre sonra sürmeli bey'i bulur ve kendine şah senem adında bir kızın aradığını söylerler.

Sürmeli bey:

Hocam geldiğin yaz mıydı güz müydü? Şah senem gelin miydi kız mıydı?

Hocalar:

Benim geldiğim yaz değil güz idi Şah senem gelin değil kız idi, derler

Sürmeli bey bunun üzerine başından kaynar sular dökülmüşçesine pişmanlık kızgınlık hiddet ve öfke ile başını alıp gider, abdallara ve çalgıcılara karışır. Uzun seneler geçer bu sürgün hayatın üzerinden. İyice kötülenmiş ve hastalanmıştır. Bir süre sonra abdallarla birlikte Maraş altı'na gelir konarlar.

Sürmeli bey'in Arif bey adında bir ağabeyi varmış. Arif bey ata binip araya araya sürmeli bey'i Maraş altında bulur. Varır görür ki; kardeşi perişan." Kalk kardeş gidelim." Der. Sürmeli bey " ben gitmem," diyince arif bey:

Maraş altı yanar yanar ört olur Her sinecik bir alıcı kurt olur Ben giderim yüreğine dert olur

Kalk gidelim gardaş sılaya doğru Sürmeli bey:

Maraş altı yanıp yanıp od olsun Her sineceğim bir alıcı kurd olsun Sen gidersen yüreğime derd olsun Ben gidemem gardaş sılaya doğru Arif bey

Damın önünden su akıp geçmedi Anan baban kefnini biçmedi Çok söz söyledim de sözüm geçmedi

Kalk gardaş gidelim sılaya doğru Birbirlerine böyle türkülerle seslenirken ; sürmeli bey , orada kahrından ölür. Arif bey kardeşini orada toprağa verir. Ata binip köyüne döner. Eve biraz yaklaşınca; atından iner , bir taşın üzerine oturur. Bu sıra anası arif beyin yanına gelir.

Arif bey:

Sallayıp sağ ayağında yatıran Dokuz ayda hamilinde götüren Adam edip de meclise getiren Derdimin ortağı anamda geldi.

Arif bey anasıyla konuşup ; bütün bu işlerin sorumlusunun çoban İshak olduğunu söyler. Çobanı ele geçirmek için yalandan" arif bey öldü , bunun mezarını kazalım." Demişler. Bu habere İshak çok sevinir. Çünkü oda ölürse ; Şah senemi rahatlıkla alabilcektir. Bunun üzerine mezarlığa gelir.orada İshak'a " senin boyun arif beyin boyuyla aynı , şu kabre bir gir bakalım acaba uzunluğu yeterlimi?" derler. İshak mezara uzanınca , üzerini toprakla kapatıp İshak'ı oraya gömerler. Daha sonra arif bey de Şah senem le evlenir; geriye Sürmeli beyin türküleri kalır.

Karacaoğlan'ın dünyaya gelip de başına hal geldiği yerler bir memlekette iki kardeş vardı. Bu iki kardeşin hiç evladı yoktu. Halleri müsait idi. Bir gün o iki kardeş birbirlerine dediler ki :

" bizim evladımız yok. Cenab-ı Allah'a yalvararak da bize evlat verme'm' ola? Yarabbi bize birer evlat ver dediler. " zenginlik verme , evlat ver. Sonra ocağımız kör , yurdumuz ıssız kalacağına bize birer evlat ver." dediler.

Cenab-ı Allah'ın hoşuna geldi. İkisinede birer evlat verdi. Birinin dokuz ay dokuz saatten sonra bir kızı oldu. O dünyaya geldiğinde köyde birisinin de bir oğlu

oldu.kahvede otururken söz açıldı da : "bugün köyümüzde bir kız ile bir oğlan dünyaya gelmiş. Her ikisi de aynı saatte aynı saniyede

Mecliste dediler ki:

"ikisi de bir günde bir saatte meydana gelen kıza oğlanı birbirine vermeli nişanlamalı. O , onu alır." Dediler.

Bunun babası vekalet hesabıyla kızına vekil olarak " Allah'ın emri ile ben kızımı bu komşunun oğluna veriyorum."

Nişan merasimi yaptılar. Bir ay sonra Karacaoğlan dünyaya geldi. Karacaoğlanın babası kardeşine dedi ki :

"biliyorsun ki benim karımda hemiledir. Sen bu kıza vermesen de ben başkasına dünürçü gitsem olmaz mıydı.

Kardeşi dedi ki:

" köyde adetmiş ,beni halime koymadılar. Fakat şöyle bir mesele var ki, büyür de yetişirlerse ben emminin oğlunu isterim beşik kertme nişanlımı istemem derse şer'an nikahsız olur."

Kızın ismi senem'dir. Ve o senem'in dünyaya geldiği gün verdikleri nişanlısının adı da mahmuttur. O mahmut'a dediler ki:

"senem senin dünyaya geldiğin gün geldi. Babası sana verdi. Bu Senem'i nasıl olsa kandırırlar ; yan et yön et gözüne gir. Sen kendine yak , " dediler.

Karacaoğlan'a da :

" mahmut'a emminin kızını olduğu gün söz vermişler. Sen emminin kızının , nasıl et et gözüne gir ; onu istemesin , seni istesin , " dediler.

Senem'ede dediler ki :

" emminin oğlu daha güzel daha iyi adam olacak."

Velhasıl , senem emminin oğlunu istedi.

" öteki oğlana babam vermişse de ben istemiyorum. Varmam , "dedi, çıktı Velhasılı , Karacaoğlan'a verdiler.

Karacaoğlan aldı emminin kızını. İkisi de birbirine çok muhabbetlilerdi.

Karaca oğlanı türkü söyletmek için bir köyden istettiler. Karacaoğlan düğüne gideceği bir zaman emminin kızına dedi ki :

" senem ben düğüne gidiyorum , sen burada kalıyorsun. Bir haramla konuşma. Ve kimseye hayır şer söyleme , " der.

Torosların yücelerinde alevlendi
bu "aşk" ateşi; aldı rüzgar, savurdu,
Çukurova'nın düzüne; ateşi söndü, küllü kaldı geriye..!

Aşıkların Gözyaşı

Hüsnü KARCI

Vallahi Memmet Emmi, eğrisini doğrusunu öğrenmek istersen, diye söze başladı Mustafa. Babam ocağın o yanına yatar, Anam bu yana yatar dururlar. Şu adam gazık kadar oldu, el alem gıybet etmeden hayırlısıyla bir baş göz edek hele demediler. 'Kalkınsana, beni evlendirmekten bahsedin sene' dedimse de heç oral bile olmadılar. Nazlı'nın gözünün içine tatlı tatlı bakara 'Aha işte, yüzü burada. Nazlı'nın bana gönüldü düşüydü zaten,' dedi. Sevda denen mereti yaşayan bilir Gara Emmi... Uçunda ölüm bile olsa, gayrısı ne mümkün! Önce işmarla başladık oynanmaya. Yalan olmasın, Babasının Nazlı'yı bana vereceenden heç umudum yokdu amma; gene de 'seni babandan isterim, vermezse kaçırırım gız,' dedim. Neyse, gün oldu babasından istedim Nazlı'yı, 'çulsuz çobana gız mı verilmiş, de get' deyip gapıyı gösterince, ben de 'farz olsun ki Nazlı'yı kaçıracaam...' dedim gendi gendime. Üstelik yemin bile verdimdi. Yeminimde durdum, kaçırım Nazlı'yı. gulu gurbanı olduğum bir Gara Emmim arka çıkar" diyerekten gapına dayandım işte. Anam da sensin, Babam da sensin.

-Ulan gındır kulak, dedi Kara Mehmet, sen bir halt etmeye ettin, çekildin bir köşeye. 'al sana kaya, nerene dayarsan dayal' der gibi. Bu köyün derdinden şelek inmedi zaten sırtımdan. Bir de sen çıktın şimdi garşıma. Gözlerini değirmenin tavanına dikerek iç çektin! 'Hey Yarabbim' dedi. Bu da günahlarımın kefareti olsa gerek. Eh... başa gelen çekilirmiş. Ne diyelim. Benim ganunumda; çalıya gelen guş geri verilmez aslanım. Madem birbirinize sevip saydınız. Ben de elimden geleni esirgemem yeğenlerim. Amma velakin, büyüklere gönüllülerini almadan da bu iş olmaz. Bir gırık hal olursu, gayrısına garışmam. bunu da bilmiş olun ha.

Kara Mehmet Aşık ile Süllü'ye döndü:
- Siz ne kelam etmek istersiniz bu hususta ağalar? dedi.
Aşık aldı sazi eline, dolandı durdu tellerinde. Sözler dizilip, dökülünce dile, dil mızrap'a, mızrap tellere vurdu da vurdu:

**Sorduğun suale cevapsa vermek
Hindi düşünür insana ne gerek
Marifet ehline cevapsa vermek
Tövbe hâşâ haddime mi düşecek**

Aşık'ın imâlî sözlerinden alındığı, sarsılan vücut dilinden anlaşılıyordu Kara Mehmet'in. Aşık'ın sözlerinin devamını getirmesine fırsat vermeden elini Aşık'a doğru sallayarak aşığın söyleyeceklerinin devamına set çekti:
-Dur hele aşık, dur! dedi. Şimdi Sen Tilkiyi çalıyı dolandırmadan çuvala dıkdın, ağzını da bağladın! Deha Gara Memmet deha...
Daş düşdüğü yerde ağırca oldu bre. Değişlerin bağırmda daş kesti. Ben de içimden geleni söylüyem de, sözüm yerde gamlasın bari...

**Ahır dağı her dem Düldül'e bakar
Akar değirmen suyu eşli akar
Arif olan Aşık fikrin söylerse
Şaşar Mehmet'in akli hepten şaşar**

Aşık Hüseyin'in mahcubiyeti çehresine yansımıştı. Sazını usulca yanına koydu.
-Aşıklık, sazına hoş vuranda değil, sözü ustaca düzende hakikat bulur. Sen benden az değilmişsin Mehmet Ağa, ağzımdan çıkanı geri ağzıma deptin. Artık saza vurmanın bir mânâsı kalmadı. Ben de fikir, çorak bir tarlaya döndü. Gayrı bir şey söyleyemem, dedi.

Süllü, Aşık Hüseyin'in pes etmesini alaya aldı!
-Ee, mindere çıkan pehlivan hep yenmek umuduyla çıkar amma; yenilmek de mukadderattandır. Yenilgiyi kabullenmekte bir erdemdir. Hey bre koca Aşık! sazinla-sözünle nice meclisleri tütretirdin, şimdi ne oldu? Nutkun mu tutuldu? Bir ummadık daş işte böyle baş yararmış! Tüh be! Postu deldirdin aslanım.

Aşık, başını öne arkaya sallayarak mahcubiyetini ifade ediyordu. Süllü:
-Bükemediğin bileği öpeceksin yaren, diyerek üstüne üstüne gidiyordu Aşık'ın. Güreşe dutuşan pehlivanın ya karnın, ya da sırtı gelir havaya.

Kara Mehmet, Aşık'ı incittiğini farkındaydı.

-Durun hele ağalar durun, dedi; nasıl olduysa ağzımdan bir şeyler dökülüyüverdi. Ben ne laf ebeliği bilirim, ne de uyaklı söz söylemesini. Vallahi ağzımdan nasıl çıktı bu deyişler ben bile şaşırırım! İnan olsun. Alınma Aşık, gözünü

seveyim. 'Aşık atmak' ne haddime düşer bre gardaşımoğlu. Ne ben bir şey söyledim, ne de sen. Ağzımdan çıkanı 'yel aldı' farz et. Yahu, meselemiz şu iki çalı kuşlarının gönüllerini hoş etmek deel mi? Hele kalkın ayağa da bir "harmandalı" oynyalım...Eğlenelim, eğlendirelim, evlendirelim yahu...Vur sazına Aşık, dem bu dem. "İki gönül bir olmuşa, samanlık seyran olsun." Durmanın kârı yok. Hep beraber sarsılalım da gurtlarımız dökülsün yere.

Kara Mehmet ayağa kalkınca, arkasından da süllü ayaklandı. Sonrasında, "naz" ile davet bekleyen sevdalılar ayaklandılar. Aşık ise oturduğu yerden sazını böğürüne dayadı, yöresel bir oyun havasıyla bağlamasını tıngırdattı, hep birlikte döne döne, doya doya kendilerinden geçmiş coşa coşa eğleniyorlardı ki, değirmenin kanatlı kapısı tedbirsizce açıldı. Biyiği terlemiş üç yeni yetme delikanlı içeriye sarkiverdiler. İçlerinden biri; yani Nazlı'nın Amcası'nın oğlu Yusuf, hayret ifade eden bir nidayla:
-Amanın! dedi.
Saz-söz-hareketlilik duruverdi, ortalık sükuta kesti. Yeni yetmelerden Uzun boylu, avurdu çökük, siyah gür sakallı olan Cırrık Ali:

-Dolaşı dolaşı ayaklarımıza gara sular indiydi de, kaçakların Gara Memmet'in değirmenine sığınacakları heç aklımıza gelmediydi. Bir de Gara Adamın nikahsızlara alkış dutacağını! Ohoo, ar-namıs tertemiz!

Kara Mehmet, daha ağzını açmadan yeni yetmelerin sözlü sataşmalarını gururuna yediremedi, yanından eksik etmediği balta sapı sopayı kaptığı gibi:
-Şimdiye dek kimse benim değirmenime destursuz girmedi. Heç kimse yüzüme barabar ar-namısma dil uzatmadı. Değneksiz köyün zibidileri, köpoğulları sizi, diyerek herslenerek yeni yetmelerin üzerlerine doğru yürüdü...

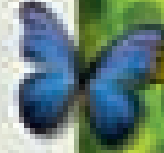
Gümüşle Gelen Hijyen, Nano Clear ile Tanışın!

Nano Clear tamamen doğal yapısı ile yaşadığımız ortamdaki küf, mantar, bakteri ve bilinen 650 patojeni, ortamdaki sigara ve benzeri kötü kokuları tamamen yok eder ve oluşumunu engeller.

Canlı bir hücreden daha küçük olan nano gümüşler temas ettiği bakteri, virus ve mantar hücrelerinin metabolizmasını bozarak, kötü kokuları ise moleküler düzeyde kendiliğinden yok ederek temizler. Bilinen ürünlerin aksine kötü kokuları gülemez. Tamamen yok eder. Ayrıca herhangi bir kimyasala maruz kalmadığı müddetçe 6 ay etkisini sürdürür.

Nano Clear tamamen doğal maddelerden üretilmiştir. Hiç bir kimyasal içermez. Doğaya ve canlıya zarar vermez.

Çami, otel, hastane, sinema, kreş ve tüm toplu yaşam alanlarında antibakteriyel bir ortam için ideal çözümdür.

Pakim
Antibakteriyel Hijyen Ürünü

Daha detaylı bilgi için
lütfen bize ulaşın
0216 428 06 46
www.pakim.info

Biçakçılar Madencilik

BIÇAKÇILAR MADENCİLİK AŞ. MADENCİLİK (FELDSPAT)

T. 0252 512 66 33 • 0252 513 33 34 EMEK MAH.BODRUM BLV.NO:22 MİLAS/MUĞLA

ESER İNŞAAT

Mihalıççık Çiftliği yolu 2. km
Çankırı - TÜRKİYE
Tel: 0388 228 1882
Faks: 0388 228 07 28
Etiler Yalınca - Çankırı
Tel - Faks: 0388 874 44 41

FAALİYET ALANLARI

KONUT YAPIMI VE SATIŞI
İM - ÖM - İKİS YATIRIM MENKUL DEĞERLER A.Ş. YATIRIM MENKUL DEĞERLERİ
FABRİKA İNŞAATI
İNŞAAT MALZEMELERİ SATIŞI
HAYRİYAT İŞLERİ
ALTYAPU
İKİS YATIRIM MENKUL DEĞERLERİ A.Ş. YATIRIM MENKUL DEĞERLERİ
KONUT İNŞAAT VE SATIŞI